

THAILAND'S ECONOMIC OUTLOOK

Quarter 2/2025

ประมาณการ
เศรษฐกิจไทย

ประจำไตรมาสที่ 2/2568

สารบัญ

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

บทสรุปผู้บริหาร ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2568	3
Executive Summary Thailand's Economic Projections for 2025	7
สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568	12
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568	42

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)	57
---	----

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568	62
--	----

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 1 ปี 2568	70
--	----

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ : Macroeconomic Analysis Briefings

1. Trump's Global Quake 2.0: วิเคราะห์ผลกระทบและข้อเสนอเชิงนโยบาย ต่อเศรษฐกิจไทย	80
2. การประเมินผลกระทบของนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่อภูมิภาค และสาขาการผลิต ด้วยแบบจำลอง PRIME	107
3. ส่องดาวรุ่ง – ดาวร่วงสินค้าส่งออกไทย ปี 2567 กับทิศทางสินค้าส่งออกไทยปี 2568	117

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 ต่อปี อันเป็นผลจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกาและแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ ควรติดตามปัจจัยเสี่ยงด้านการค้าระหว่างประเทศ ตลาดเงิน ตลาดทุน และภูมิรัฐศาสตร์โลกอย่างใกล้ชิด

นายพรชัย ฐีระเวช ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลังได้แถลงผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568 ว่า “เศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.6 ถึง 2.6) สาเหตุหลักมาจากแรงกดดันด้านการค้าโลก โดยเฉพาะผลกระทบจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) และการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า” โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 1.8 ถึง 2.8) ซึ่งได้รับผลกระทบทางตรงจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การประกาศเลื่อนการบังคับใช้นโยบาย Reciprocal Tariff ออกไป 90 วัน นับจากวันที่ 9 เมษายน 2568 และกรณียกเว้นสินค้าบางประเภท เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องคอมพิวเตอร์ของสหรัฐฯ ได้บรรเทาผลกระทบของการส่งออกของไทยลงบางส่วน ด้านมูลค่าการนำเข้าสินค้าคาดว่าจะทรงตัวที่ร้อยละ 1.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 0.5 ถึง 1.5) สอดคล้องกับความต้องการวัตถุดิบเพื่อการผลิตเพื่อส่งออก และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง ทั้งนี้ นโยบายการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐฯ ในระยะต่อไป ยังคงมีความไม่แน่นอนและมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางของเศรษฐกิจไทยและประเทศคู่ค้าอย่างมีนัยสำคัญ โดยจำเป็นต้องมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าของไทยอย่างใกล้ชิดต่อไป

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจไทยในปี 2568 ยังได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนที่ยังขยายตัวดี โดยคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.7 ถึง 3.7) ตามกำลังซื้อในประเทศและรายได้ภาคท่องเที่ยวที่ฟื้นตัว โดยคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 36.5 ล้านคน ขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 ต่อปี การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -0.1 ถึง 0.9) สำหรับการบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) และการลงทุนภาครัฐขยายตัว

ที่ร้อยละ 2.8 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 ถึง 3.3) จากการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และการลงทุนในโครงการสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จะมีการเร่งรัดเบิกจ่ายในช่วง ไตรมาสที่ 3 – 4 ของปีงบประมาณ 2568 ต่อเนื่องไปยังไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2569

ด้านเสถียรภาพภายในประเทศอยู่ในระดับมั่นคง โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะลดลง อยู่ที่ร้อยละ 0.8 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.3 ถึง 1.3) ตามทิศทางราคาน้ำมันที่ลดลง ขณะที่ เสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 มีแนวโน้มเกินดุล 12.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.2 ของ GDP จากดุลการค้าที่เกินดุลอย่างต่อเนื่อง

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยครั้งนี้อิงตามกรณีฐาน (Base Case) เป็นสำคัญ โดยมี สมมติฐานว่ารัฐบาลสหรัฐฯ มีการผ่อนปรนด้านนโยบายภาษีกับประเทศไทยและประเทศคู่ค้า ทั้งนี้ ในกรณีสูง (High Case) มีสมมติฐานว่ารัฐบาลสหรัฐฯ จะมีการปรับลดภาษีนำเข้าของไทย และประเทศอื่น ๆ ซึ่งลดลงอยู่ที่อัตราร้อยละ 10 จะส่งผลบวกให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวเพิ่มขึ้น จากกรณีฐานเป็นร้อยละ 2.5 (อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ 2.0 ถึง 3.0) โดยแรงส่งหลักมาจากการส่งออกที่ขยายตัวมากขึ้น และการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวตามการลงทุนภาคเอกชนมี แนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความเชื่อมั่นที่สูงขึ้นทั้งนี้กระทรวงการคลังจะมีการประเมินอีกครั้งเมื่อสถานการณ์ มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

โฆษกกระทรวงการคลังได้กล่าวถึงท้าวว่า เศรษฐกิจไทยยังคงเผชิญแรงกดดันจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อไทยผ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยทางตรงคือการที่สินค้าส่งออกไทยเผชิญกับราคาที่สูงขึ้นในตลาดสหรัฐฯ กระทบความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานสำหรับการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขณะที่ผลกระทบทางอ้อมเกิดจากเศรษฐกิจโลกและประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัวลง การลงทุนต่างประเทศในไทยอาจเพิ่มขึ้นบางส่วน แต่คาดว่าจะมีสินค้าไหลเข้าสู่ประเทศไทยแทนการส่งออกไปยังสหรัฐฯ รวมถึงความผันผวนในตลาดเงินและตลาดทุนจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อบรรเทาผลกระทบดังกล่าว กระทรวงการคลังได้เตรียมตัวรับมือและบรรเทาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้ 1) ดำเนินการเจรจากับสหรัฐฯ อย่างต่อเนื่องเพื่อแสวงหาแนวทางที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย 2) เตรียมแหล่งเงินเพื่อจัดทำมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการดำเนินนโยบายการคลังให้มีขนาดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่ไปกับการบรรเทาผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มเปราะบาง อันเนื่องมาจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ 3) เร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงที่เหลือของปี 2568 เพื่อสนับสนุนการกระตุ้นเศรษฐกิจ 4) ผลักดันความช่วยเหลือผู้ส่งออกผ่านธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) และ 5) บูรณาการกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการดูแลกลุ่มเปราะบางและกิจการขนาดเล็กที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์นี้

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ 1) นโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศจีน 2) ทิศทางการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ 3) การไหลเข้าของสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีที่ย้ายตลาดเข้าสู่ไทยมากขึ้น 4) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ 5) การย้ายฐานการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษี 6) ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย และ 7) ปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทยที่อาจจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568 ในกรณีฐาน
(ณ เดือน เมษายน 2568)

	2567	2568f	
		เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ			
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	2.5	2.1	1.6 ถึง 2.6
2) อัตราการขยายตัวของการบริโภค			
2.1) การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	4.4	3.2	2.7 ถึง 3.7
2.2) การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	2.5	1.2	0.7 ถึง 1.7
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน			
3.1) การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	-1.6	0.4	-0.1 ถึง 0.9
3.2) การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	4.8	2.8	2.3 ถึง 3.3
4) อัตราการขยายตัวของการส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	7.8	1.3	0.8 ถึง 1.8
5) อัตราการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	6.3	0.4	-0.1 ถึง 0.9
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	19.3	23.3	20.5 ถึง 26.3
6.1) มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	5.8	2.3	1.8 ถึง 2.8
6.2) มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	6.3	1.0	0.5 ถึง 1.5
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	11.1	12.5	9.7 ถึง 15.3
ร้อยละของ GDP	2.1	2.2	1.7 ถึง 2.7
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	0.4	0.8	0.3 ถึง 1.3
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	0.6	1.0	0.5 ถึง 1.5
สมมติฐานหลัก			
สมมติฐานภายนอก			
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	3.3	2.7	2.2 ถึง 3.2
2)ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	79.7	65.8	64.8 ถึง 66.8
สมมติฐานด้านนโยบาย			
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	35.3	34.6	33.6 ถึง 35.6
4) รายจ่ายภาคสาธารณะ (ล้านล้านบาท)	4.17	4.28	4.26 ถึง 4.30
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	35.5	36.5	36.0 ถึง 37.0

* หมายเหตุ: ตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP)

จัดทำโดย: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2025

The Thai economy is projected to expand by 2.1 percent in 2025, as a result of the United States' import tariff policy and the global economic slowdown. Accordingly, risk factors related to international trade, financial markets, capital markets, and global geopolitics should be closely monitored.

Mr. Pornchai Thiraveja, Director General of the Fiscal Policy Office, and Spokesperson of Ministry of Finance (MOF), announced the economic projection for Thailand in 2025, stating that “Thailand’s economy in 2025 is projected to expand by 2.1 percent (within the range of 1.6 to 2.6 percent), mainly due to global trade pressures, particularly the impact of the United States’ import tariff policy and the economic slowdown in trading partner countries.” The export value of goods in USD is expected to increase 2.3 percent (within the range of 1.8 to 2.8 percent), directly affected by the U.S. import tariff policy. However, the U.S. government's decision to postpone the enforcement of the Reciprocal Tariff policy by 90 days from April 9, 2025, and to exempt certain products such as electronic parts and computer equipment has partially mitigated the negative impact on Thai exports. The import value of goods in USD is expected to remain stable at 1.0 percent (within the range of 0.5 to 1.5 percent), in line with the demand for raw materials for export-oriented production and the decline in global crude oil prices. Going forward, the United States’ international trade policy remains uncertain and subject to change, which could significantly affect the direction of the Thai and trading partners economy. It is therefore essential to closely monitor developments in the trade policies of the United States and Thailand’s key trading partners.

Nevertheless, Thailand’s economy in 2025 will continue to be supported by robust private consumption, which is projected to grow by 3.2 percent (within the range of 2.7

to 3.7 percent), driven by domestic purchasing power and the recovering revenue from tourism sector. The number of foreign tourist arrivals is expected to reach 36.5 million, representing a 2.7 percent year-on-year increase. Private investment is forecast to expand by 0.4 percent (within the range of -0.1 to 0.9 percent). Public consumption is expected to grow by 1.2 percent (within the range of 0.7 to 1.7 percent), while public investment is projected to grow by 2.8 percent (within the range of 2.3 to 3.3 percent), supported by the continued disbursement of the government budget and accelerated investment in public utility and infrastructure projects during the third and fourth quarters of the fiscal year 2025, continuing into the first quarter of fiscal year 2026.

Domestic stability remains stable, with headline inflation projected to be 0.8 percent (within the range of 0.3 to 1.3 percent), in line with the downward trend in oil prices. On the external front, the current account balance in 2025 is projected to record a surplus of USD 12.5 billion, equivalent to 2.2 percent of GDP, driven by a continued trade surplus.

This economic projection for Thailand is primarily based on the Base Case scenario, which assumes that the U.S. government will ease its trade policy toward Thailand and other trading partners. Accordingly, under the High Case scenario, it is assumed that the U.S. will reduce import tariffs on goods from Thailand and other countries to 10 percent. This would positively contribute to Thailand's economic growth, which is projected to increase from the Base Case to 2.5 percent (within the range of 2.0 to 3.0 percent), mainly driven by higher export growth and a recovery in industrial production in line with an expected increase in private investment, supported by improving investor confidence. Nevertheless, the Ministry of Finance will conduct a reassessment once the situation becomes more certain.

The Ministry of Finance spokesperson concluded by stating that the Thai economy continues to face pressure from the United States' import tariff measures, which impact Thailand both directly and indirectly. The direct impact stems from higher prices of Thai exports in the U.S. market, affecting their competitiveness—particularly among micro, small, and medium-sized enterprises (MSMEs) that are part of the export supply chain to

the U.S. Indirect impacts arise from the global economic slowdown and the deceleration of Thailand's trading partners' economies. While some increase in foreign investment into Thailand is expected, there may also be a diversion of goods into the Thai market that would otherwise have been exported to the U.S., along with heightened volatility in financial and capital markets due to prevailing uncertainties. To mitigate these impacts, the Ministry of Finance has prepared the following response measures: 1) continue negotiations with the United States to seek mutually beneficial solutions for both parties; 2) secure funding sources to implement appropriately sized fiscal stimulus measures aligned with the situation, while also supporting vulnerable groups affected by U.S. trade policy; 3) accelerate budget disbursement during the remainder of 2025 to support economic recovery; 4) promote assistance to exporters through the Export-Import Bank of Thailand (EXIM Bank); and 5) coordinate with relevant agencies to support vulnerable groups and small businesses affected by the current situation.

However, key factors that may affect the Thai economy should continue to be closely monitored, including: 1) the United States' tariff policy and retaliatory measures by other countries—particularly China; 2) the direction of U.S. monetary policy rate adjustments; 3) the influx of goods from countries affected by tariff measures that may increasingly shift their markets to Thailand; 4) global geopolitical conflicts across various regions; 5) the relocation of investment and production bases in industries impacted by tariff policies; 6) economic volatility in Thailand's key trading partners; and 7) the potential increase in household and business debt in Thailand.

Major Economic Assumptions and Thailand's Economic Projections for 2025 (As of April 2025)

	2024	2025f	
		Avg	Range
Projections			
1) GDP Growth Rate (percent y-o-y)	2.5	2.1	1.6 to 2.6
2) Real Consumption Growth (percent y-o-y)			
2.1) Real Private Consumption (percent y-o-y)	4.4	3.2	2.7 to 3.7
2.2) Real Public Consumption (percent y-o-y)	2.5	1.2	0.7 to 1.7
3) Real Investment Growth (percent y-o-y)			
3.1) Real Private Investment (percent y-o-y)	-1.6	0.4	-0.1 to 0.9
3.2) Real Public Investment (percent y-o-y)	4.8	2.8	2.3 to 3.3
4) Export Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	7.8	1.3	0.8 to 1.8
5) Import Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	6.3	0.4	-0.1 to 0.9
6) Trade Balance (USD billion)	19.3	23.3	20.5 to 26.3
6.1) Export Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	5.8	2.3	1.8 to 2.8
6.2) Import Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	6.3	1.0	0.5 to 1.5
7) Current Account (billion U.S.)	11.1	12.5	9.7 to 15.3
Percentage of GDP	2.1	2.2	1.7 to 2.7
8) Headline Inflation (percent y-o-y)	0.4	0.8	0.3 to 1.3
Core Inflation (percent y-o-y)	0.6	1.0	0.5 to 1.5
Major Assumptions			
External Assumptions			
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y-o-y)	3.3	2.7	2.2 to 3.2
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	79.7	65.8	64.8 to 66.8
Policy Assumptions			
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	35.3	34.6	33.6 to 35.6
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	4.17	4.28	4.26 to 4.30
5) Number of foreign tourists (Million)	35.5	36.5	36.0 to 37.0

* Note: Based on the Balance of Payments (BOP) Framework

Source: Fiscal Policy Office, Ministry of Finance

ข้อสมมติฐานสำคัญในการ
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี

2568

1

การขยายตัวของเศรษฐกิจ 15 ประเทศคู่ค้า

67 +3.3% 68f +2.7%

2

Baht/USD

67 35.3 ฿/\$ 68f 34.6 ฿/\$

ดัชนีค่าเงินบาท

67 111.8 68f 116.3

3

ราคาน้ำมันดิบดูไบ

67 79.7\$/bbl

68f 65.8\$/bbl

4

จำนวนนักท่องเที่ยว

67 35.5 ล้านคน

68f 36.5 ล้านคน

5

รายจ่ายภาคสาธารณะ

67 4.17 ล้านล้านบาท

68f 4.28 ล้านล้านบาท

5 ข้อ
สมมติฐาน

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

สศค. ได้ปรับลดประมาณการ GDP เศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญของไทยในปี 2568 เหลือขยายตัวร้อยละ 2.7 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 โดยมีสาเหตุหลักจากนโยบายภาษีตอบโต้ (Reciprocal Tariff) ของสหรัฐฯ ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ ซึ่งสร้างแรงกดดันต่อการค้าโลก การลงทุน และห่วงโซ่อุปทาน โดยเศรษฐกิจของประเทศขนาดใหญ่อย่างสหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และยุโรปโซน ต่างถูกปรับลดคาดการณ์ลง นอกจากนี้ประเทศเศรษฐกิจเปิดที่พึ่งพาการส่งออกสูง เช่น เวียดนาม สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน ก็ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากภาษี และความปั่นป่วนในห่วงโซ่อุปทานโลก อีกทั้งความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นยังสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อ นโยบายการเงิน และเสถียรภาพค่าเงินในหลายประเทศ

ทั้งนี้ การประมาณการ GDP เศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญของไทยในปี 2568 ในครั้งนี้อยู่ภายใต้สมมติฐานว่า สหรัฐฯ เริ่มบังคับใช้มาตรการภาษี Reciprocal Tariff โดยให้เวลาประเทศคู่ค้า 90 วันในการเจรจาเพื่อยกเว้นจากการเก็บภาษีดังกล่าว ยกเว้นจีนซึ่งถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราสูงถึงร้อยละ 145 ก่อนการเจรจา อย่างไรก็ตาม ผลของการเจรจาทำให้แต่ละประเทศสามารถลดอัตราภาษีลงจากที่สหรัฐฯ กำหนดไว้เบื้องต้นได้ครั้งหนึ่ง แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 เช่น ญี่ปุ่นลดลงเหลือร้อยละ 12 (จากร้อยละ 24) จีนลดเหลือร้อยละ 17 (จากร้อยละ 34) และฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 10 (จากร้อยละ 17) สำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป ได้แก่ 1) ทิศทางการดำเนินมาตรการ Reciprocal Tariff ของสหรัฐฯ และการตอบสนองของประเทศคู่ค้า ซึ่งแนวโน้มการใช้ภาษีตอบโต้เพื่อกดดันประเทศคู่ค้าอาจนำไปสู่ความตึงเครียดทางการค้าและกระทบห่วงโซ่อุปทานโลก ขณะที่ประเทศต่าง ๆ เร่งปรับมาตรการรับมือ เช่น การเจรจา การทบทวนภาษี การขยายตลาดใหม่ เพื่อลดผลกระทบจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ 2) ทิศทางนโยบายการเงินของสหรัฐฯ และแนวโน้มอัตราดอกเบี้ย โดยความไม่แน่นอนของทิศทางการปรับดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อควบคุมเงินเฟ้อจากผลของสงครามการค้า อาจส่งผลกระทบต่อภาวะการเงินโลก ต้นทุนทางการเงิน และค่าเงิน โดยเฉพาะประเทศที่มีหนี้สูงหรือพึ่งพาเงินทุนต่างชาติ 3) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยืดเยื้อและความไม่แน่นอนที่ยังคงสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์สงครามในยูเครน-รัสเซีย ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และความขัดแย้งระหว่างจีน-สหรัฐฯ ยังคงเป็นความเสี่ยงต่อเสถียรภาพการค้า พลังงาน และโลจิสติกส์โลก 4) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติที่รุนแรงขึ้น เช่น ภัยแล้ง พายุ และน้ำท่วม ส่งผลกระทบต่อผลผลิต การค้า และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งอาจกระทบเศรษฐกิจคู่ค้าได้

ตารางอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละ)

ประเทศคู่ค้าหลักเรียงตาม สัดส่วนการส่งออก ปี 2567	2566	2567				2567	2568	ทั้งปี 2568F	ทั้งปี 2568F
		Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	ม.ค. 68	เม.ย. 68
15 ประเทศ (78.4%)	3.3	3.3	3.3	3.3	3.4	3.3	N.A.	3.2	2.7
1. สหรัฐฯ (18.3%)	2.9	2.9	3.0	2.7	2.5	2.8	2.0	2.5	1.7
2. จีน (11.7%)	5.2	5.3	4.7	4.6	5.4	5.0	5.4	4.5	4.3
3. ญี่ปุ่น (7.7%)	1.5	-0.7	-0.7	0.7	1.1	0.1	N.A.	1.1	0.7
4. यूโรโซน (6.9%)	0.5	0.5	0.5	1.0	1.2	0.8	1.2	1.1	0.8
5. มาเลเซีย (4.1%)	3.6	4.2	5.9	5.4	5.0	5.1	4.4	4.6	4.0
6. ออสเตรเลีย (4.1%)	2.1	1.1	1.0	0.8	1.3	1.0	N.A.	2.0	1.6
7. เวียดนาม (3.9%)	5.1	6.0	7.3	7.4	7.6	7.1	6.9	6.9	5.4
8. อินเดีย (3.9%)	8.8	8.4	6.5	5.6	6.2	6.7	N.A.	6.6	6.2
9. ฮองกง (3.6%)	3.2	2.8	3.1	1.9	2.4	2.5	3.1	2.5	1.6
10. สิงคโปร์ (3.4%)	1.8	3.2	3.4	5.7	5.0	4.4	3.8	2.6	2.3
11. อินโดนีเซีย (3.2%)	5.0	5.1	5.0	4.9	5.0	5.0	4.9	5.1	4.7
12. ฟิลิปปินส์ (2.6%)	5.5	5.8	6.4	5.2	5.2	5.6	5.4	6.1	5.7
13. เกาหลีใต้ (2.0%)	1.4	3.3	2.3	1.5	1.2	2.0	-0.1	2.0	1.2
14. ไต้หวัน (1.6%)	1.1	6.6	4.9	4.2	2.9	4.6	5.4	2.8	2.6
15. สหราชอาณาจักร (1.4%)	4.8	0.7	1.1	1.2	1.5	1.1	N.A.	1.4	1.2

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.หมายเหตุ: * คือตัวเลขคาดการณ์ปี 2567

1.1 เศรษฐกิจสหรัฐฯ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 18.3 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาส 1 ปี 2568 (เบื้องต้น) ขยายตัวที่ร้อยละ 2.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการชะลอตัวลงที่ร้อยละ -0.3 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ซึ่งต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ที่ขยายตัวร้อยละ 0.3 โดยเป็นการหดตัวครั้งแรกนับตั้งแต่ต้นปี 2565 สาเหตุหลักมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมากถึงร้อยละ 41.3 เนื่องจากธุรกิจเร่งนำเข้าสินค้าก่อนที่มาตรการภาษีนำเข้าของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ (ปธน.ทรัมป์) จะมีผลบังคับใช้ ส่งผลให้ดุลการค้าเป็นลบและฉุดรั้ง GDP ขณะที่การใช้จ่ายของผู้บริโภคชะลอตัวลง โดยขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8 ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่กลางปี 2566 แม้ว่าการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกจะเพิ่มขึ้น แต่ก็ไม่เพียงพอที่จะชดเชยผลกระทบจากการนำเข้าที่พุ่งสูงและการใช้จ่ายภาครัฐที่ลดลง อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 3.6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรวมแล้ว เศรษฐกิจสหรัฐฯ เผชิญกับความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าของรัฐบาล ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาคการเติบโตในช่วงต่อไป

ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ปี 2567 คาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวเมื่อเทียบกับปี 2567 โดย สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.7 ซึ่งเป็นการปรับประมาณการ ปี 2568 จากเดิม (ณ มกราคม 2568) ที่ร้อยละ 2.5 โดยมีสาเหตุหลักมาจาก (1) การดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของ ปธน.ทรัมป์ ผ่าน Reciprocal Tariff ที่จะส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้น กระทบต่อราคาสินค้าในประเทศและกำลังซื้อของผู้บริโภค ตลอดจนภาคธุรกิจที่พึ่งพาห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศที่จะมีต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้อาจเกิดการชะลอการลงทุนใหม่ภาคการผลิตและการจ้างงานที่อาจจะชะลอตัวลงจากความไม่แน่นอนของนโยบาย นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงจากมาตรการตอบโต้ทางการค้าจากประเทศคู่ค้าและแรงกดดันต่อตลาดการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนให้มีความผันผวน และอัตราดอกเบี้ยซึ่งจะเพิ่มความเปราะบางให้กับแนวโน้มเศรษฐกิจในระยะสั้น และ (2) การประท้วงและการชุมนุมที่เกิดขึ้นในหลายเมืองใหญ่ในสหรัฐฯ และในเมืองสำคัญของยุโรป เช่น ลอนดอนและปารีส ที่อาจส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงักและกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ

ผลกระทบ	รายละเอียดของผลกระทบ	ความรุนแรง
การบริโภค	ราคาสินค้านำเข้าเพิ่มขึ้นทำให้กำลังซื้อประชาชนลดลง ส่งผลต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชะลอตัวลง	ปานกลาง
การลงทุน	ความไม่แน่นอนและต้นทุนที่สูงขึ้นจากนโยบายภาษีทำให้ภาคธุรกิจชะลอการใช้จ่ายและการลงทุนลง	สูง
การจ้างงาน	นายจ้างชะลอการจ้างงานใหม่	ปานกลาง
อัตราเงินเฟ้อ	ราคาและต้นทุนสินค้าให้สูงขึ้น ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะสูงขึ้น	สูง
ตลาดการเงิน	ตลาดหุ้นและการเงินผันผวนหนักจากความกังวลนโยบายภาษี ดัชนี S&P 500 ดิ่งลง มูลค่าตลาดหายไปราว 5 ล้านล้านดอลลาร์	สูง

1.2 เศรษฐกิจจีน (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 11.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน คงที่จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และการขยายตัวดังกล่าวถือว่าสูงกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.1 โดยเศรษฐกิจจีนยังคงได้แรงสนับสนุนจากนโยบายการเงินต่าง ๆ ที่ผ่อนคลายของธนาคารกลางจีน อาทิ การปรับลดสัดส่วนการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ (Reserve Requirement Ratio) การคงอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (7-day repo rate) และการคงอัตราดอกเบี้ยระยะกลาง (Medium-term Lending Facility) ให้อยู่ในระดับต่ำเพื่อเพิ่มสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีแรงสนับสนุนจากนโยบายการคลัง เช่น การออกมาตรการกระตุ้นการบริโภค ด้วยโครงการอุดหนุนการซื้อขายแลกเปลี่ยน (trade-in) สำหรับ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ อาทิ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต และสมาร์ทวอตช์ สำหรับเครื่องใช้เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ที่ผ่านมามีปรับตัวลดลงเล็กน้อย โดยดัชนี PMI ภาคการผลิต ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 50.7 จุด ลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 50.8 จุด ดัชนี PMI

ภาคบริการ ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ 51.4 จุด ปรับลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 51.9 จุด อย่างไรก็ดี ระดับดัชนีทั้งสองอยู่เหนือระดับ 50 จุด สะท้อนถึงการขยายตัวของภาคการผลิต และภาคบริการ ด้านการส่งออก มูลค่าการส่งออก เดือนมกราคม - มีนาคม 2568 ขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วที่ร้อยละ 5.8 ด้านอัตราเงินเฟ้อล่าสุด เดือนมีนาคม 2568 หดตัวที่ร้อยละ -0.1 จากช่วงเวลาเดียวกันปีก่อน อัตราการว่างงานเดือนมีนาคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 5.2 ของกำลังแรงงานรวม ลดลงจากเดือนก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 5.4 ของกำลังแรงงานรวม

ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.3 โดยคาดว่าเศรษฐกิจจีนจะยังคงได้รับแรงสนับสนุนการนโยบายทางการเงินที่ผ่อนคลายจากธนาคารกลางจีนและนโยบายการคลังแบบขยายตัวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจจากทางรัฐบาลจีน เช่น การปรับลดอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (7-day repo rate) และการปรับลดสัดส่วนการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ (Reserve Requirement Ratio) อย่างต่อเนื่องจากธนาคารกลางจีน การผ่านกฎหมายส่งเสริมภาคเอกชนของจีนในด้านการลงทุน การจัดหาเงินทุน และการสนับสนุนด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี โดยรัฐบาลกลางจีนเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนในการรับมือสงครามการค้ากับสหรัฐฯ รวมถึงความร่วมมือในการใช้มาตรการฉุกเฉินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนในปี 2568 ยังคงเผชิญปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ อาทิ ภาวะอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงเปราะบาง สงครามการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่กระทบต่อแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจจีน โดยล่าสุด สหรัฐฯ ได้ประกาศปรับเพิ่มอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนขึ้นเป็นร้อยละ 145 ขณะที่รัฐบาลจีนได้ตอบโต้ด้วยการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ ในอัตราร้อยละ 125 สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้การค้าระหว่างสองประเทศชะงักงัน และก่อให้เกิดแรงกดดันเชิงลบต่อภาคเศรษฐกิจของจีนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 7.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจญี่ปุ่นปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 0.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยไตรมาสสุดท้ายของปี ขยายตัวร้อยละ 1.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยในช่วงต้นปี เศรษฐกิจหดตัวเนื่องจากต้นทุนพลังงานและวัตถุดิบนำเข้ายังอยู่ในระดับสูง ค่าเงินเยนอ่อนค่ากดดันต้นทุนในภาคธุรกิจและครัวเรือน แต่ในไตรมาสสุดท้ายของปี เศรษฐกิจเริ่มส่งสัญญาณฟื้นตัว โดยขยายตัวถึงร้อยละ 1.1 สะท้อนถึงแรงสนับสนุนจากการเติบโตของค่าจ้างที่ช่วยกระตุ้นการบริโภคของครัวเรือน การลงทุนจากภาคธุรกิจ และการใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้ การเร่งนำเข้าสินค้าก่อนสหรัฐฯ จะขึ้นภาษีช่วยให้ดุลการค้าปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม อุปสรรคสำคัญยังคงอยู่ โดยเฉพาะราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ยังอยู่ในระดับสูง และแรงกดดันจากเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มขึ้น

ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะชะลอตัวจากปีก่อนหน้า โดยจะขยายตัวร้อยละ 0.7 ทั้งนี้ แม้เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะเริ่มส่งสัญญาณฟื้นตัวในช่วงต้นปี แต่ในปีนี้ยังต้องเผชิญกับแรงกดดันจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว จากการที่สหรัฐฯ ประกาศขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าหลายรายการจากญี่ปุ่น โดยเฉพาะรถยนต์และชิ้นส่วน ซึ่งมีมูลค่าส่งออกเกือบ 48 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 1 ใน 3 ของการส่งออกรถยนต์ของญี่ปุ่น การขึ้นภาษีถึงร้อยละ 25 อาจส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการจ้างงานอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ ตลาดจีนยังซบเซา ทั้งนี้ จีนเป็นตลาดส่งออกรายใหญ่อันดับสองของญี่ปุ่น แต่ยังคงชะลอตัวจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้การส่งออกไปจีนในไตรมาสแรกของปีเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.7 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้อุตสาหกรรมการผลิตยังไม่ฟื้นเต็มที่โดย PMI ภาคการผลิตเดือนเมษายน 2568 อยู่ที่ 48.7 ต่ำกว่าระดับ 50 ต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 ซึ่งสะท้อนถึงภาวะหดตัวของภาคอุตสาหกรรม ส่วนหนึ่งมาจากคำสั่งซื้อจากต่างประเทศที่ลดลง

การบริโภคภายในประเทศ ยังคงเป็นตัวแปรสำคัญ แม้ส่งออกจะอ่อนตัว แต่การบริโภคภายในประเทศยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก โดยยอดขายปลีกเดือนมีนาคม 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ต่อปี สะท้อนความต้องการของผู้บริโภคที่ยังมีอยู่ ขณะที่ PMI ภาคบริการ เดือนเมษายน 2568 อยู่ที่ 52.4 ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 6 ติดต่อกัน แสดงถึงความแข็งแกร่งของบริการในประเทศ เช่น การท่องเที่ยว ร้านอาหาร และสุขภาพ อย่างไรก็ตาม ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ลดลงเหลือ 31.2 ในเดือนเมษายน 2568 ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบกว่า 2 ปี สะท้อนความกังวลด้านค่าครองชีพและอนาคตเศรษฐกิจ

ภาคแรงงานและเงินเฟ้อ ยังต้องจับตา โดยอัตราว่างงาน เดือนมีนาคม 2568 เพิ่มขึ้นเล็กน้อย เป็นร้อยละ 2.5 แม้ยังอยู่ในระดับต่ำ แต่การฟื้นตัวของตลาดแรงงานยังไม่สม่ำเสมอ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (CPI) เดือนมีนาคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 3.6 ลดลงจากช่วงก่อนหน้านี้ แต่ยังสูงกว่าเป้าหมายของธนาคารกลาง และเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core CPI) ขยับขึ้นเป็นร้อยละ 3.2 สะท้อนแรงกดดันด้านต้นทุน โดยเฉพาะอาหารและพลังงาน

ขณะที่ในด้านนโยบายการเงินและการคลัง นั้น ธนาคารกลางญี่ปุ่น (BoJ) คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 0.5 ในเดือนพฤษภาคม 2568 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในรอบกว่า 15 ปี สะท้อนความระมัดระวังในการขึ้นดอกเบี้ยท่ามกลางความเสี่ยงจากต่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี ชิเงรุ อิชิบะ ได้ประกาศมาตรการฉุกเฉินเพื่อบรรเทาผลกระทบ เช่น ลดภาษีน้ำมัน สนับสนุนค่าไฟฟ้าให้ครัวเรือน ขยายวงเงินสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ SME และพิจารณามาตรการกระตุ้นการบริโภคเพิ่มเติม

1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 20 ประเทศ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออก ร้อยละ 6.9 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวในระดับเดียวกันกับไตรมาสก่อนหน้านี้ หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าหลังจากขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจยูโรโซนส่วนใหญ่ปรับตัวขึ้นในไตรมาสแรกแต่ภาพรวมยังคงอ่อนแอ สะท้อนจากเครื่องชี้สำคัญด้านอุปทานดัชนีฯ (PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ 47.6 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้านี้ที่ระดับ 45.4 จุด โดยดัชนียังคงอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 จุด สะท้อนถึงภาคอุตสาหกรรมในยูโรโซนที่ยังคงหดตัว ขณะที่ ด้านดัชนีฯ (PMI) ภาคบริการเฉลี่ยไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ 51.0 จุด ไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อน โดยดัชนีอยู่สูงกว่าระดับ 50.0 จุด 5 ไตรมาสติดต่อกัน บ่งชี้การขยายตัวต่อเนื่องของภาคบริการ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาเครื่องชี้สำคัญด้านอุปสงค์ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ระดับ -14.1 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้านี้ที่ระดับ -13.4 จุด สะท้อนถึงมุมมองของผู้บริโภคที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจว่าจะแย่ลง ทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานเฉลี่ยไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ 6.2 ของกำลังแรงงานรวมไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนหน้านี้ ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 2.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้านี้ ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.2 ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปรับลดลงในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 2.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้านี้ที่อยู่ร้อยละ 2.7 จากช่วงเดียวกันปีก่อน

ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.1 ในปี 2568 สะท้อนแรงกดดันจากความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์และนโยบายการค้าที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะแนวโน้มมาตรการภาษีระหว่างประเทศซึ่งส่งผลให้การลงทุนและการส่งออกชะลอตัว นอกจากนี้ อุปสงค์ภายในประเทศที่ยังซบเซาและราคาพลังงานที่สูงต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในเยอรมนี อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยูโรโซนยังยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนที่ฟื้นตัวตามการปรับขึ้นของค่าจ้างแรงงานที่แท้จริง ภายใต้ตลาดแรงงานที่ยังยืดหยุ่น และภาวะการเงินที่ผ่อนคลายลงตามแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยและเงินเฟ้อที่ลดลง อีกทั้งยังได้รับแรงสนับสนุนจากการผ่อนคลายนโยบายการคลังในบางประเทศ เช่น เยอรมนี ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนกฎการคลังครั้งใหญ่ที่เรียกว่ากฎเบรกหนี้ (Debt Brake) นอกจากนี้ในระยะต่อไปคาดว่าเศรษฐกิจยูโรโซนจะได้รับแรงหนุนจากการบริโภคภาคเอกชน การฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ และการลงทุนที่ปรับดีขึ้นจากปัจจัยด้านกำไรธุรกิจ การใช้จ่ายของกองทุน Next Generation EU และสภาพแวดล้อมทางการเงินที่เอื้ออำนวย อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนด้านการค้าโลกยังเป็นความเสี่ยงที่อาจกดดันภาคการส่งออก และควรติดตามอย่างใกล้ชิด

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม)

เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องสะท้อนจากตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจของ 5 ประเทศ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจเวียดนามไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 6.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 7.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยการขยายตัวของเศรษฐกิจเวียดนามมีการชะลอตัวลงทั้งในภาคบริการที่ขยายตัวร้อยละ 7.7 ชะลอลงจากร้อยละ 8.2 ในไตรมาส 4 ปี 2567 และภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 7.4 ชะลอลงจากร้อยละ 8.4 ในขณะที่ผลผลิตทางการเกษตรเร่งตัวขึ้นที่ร้อยละ 3.7 จากร้อยละ 3.0 ในด้านรายจ่าย การบริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 60 ของการเติบโตโดยรวม ขยายตัวอย่างแข็งแกร่งที่ร้อยละ 7.5 โดยได้รับแรงหนุนจากอุปสงค์สูงในช่วงเทศกาลตรุษญวน ในด้านการค้า การส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 แต่การนำเข้าเพิ่มขึ้นในอัตราที่เร็วกว่าที่ร้อยละ 12.5 ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีเวียดนามได้ระบุว่า มาตรการภาษีของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเป้าหมายอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของรัฐบาลที่ตั้งเป้าเอาไว้ว่าจะขยายตัวอย่างน้อยที่ร้อยละ 8 2) เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ ไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยมีการเติบโตขึ้นในทุกหมวดการใช้จ่ายไม่ว่าจะเป็น การใช้จ่ายภาครัฐเพิ่มขึ้นอย่างมากที่ร้อยละ 18.7 การบริโภคของภาคครัวเรือนขยายตัวที่ร้อยละ 5.3 และการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.9 อย่างไรก็ดี การค้าระหว่างประเทศสุทธิ ส่งผลในทางลบต่อ GDP เนื่องจากการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 ซึ่งสูงกว่า การส่งออกที่ขยายตัวร้อยละ 6.2 ในด้านการผลิต ภาคเกษตรกรรมป่าไม้ และการประมงฟื้นตัวโดยขยายตัวร้อยละ 2.2 ขณะที่ ภาคอุตสาหกรรมเติบโตในอัตราคงที่ที่ร้อยละ 4.5 และ ภาคบริการขยายตัวชะลอลงเล็กน้อยอยู่ที่ร้อยละ 6.3 เป็นต้น 3) เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 5.02

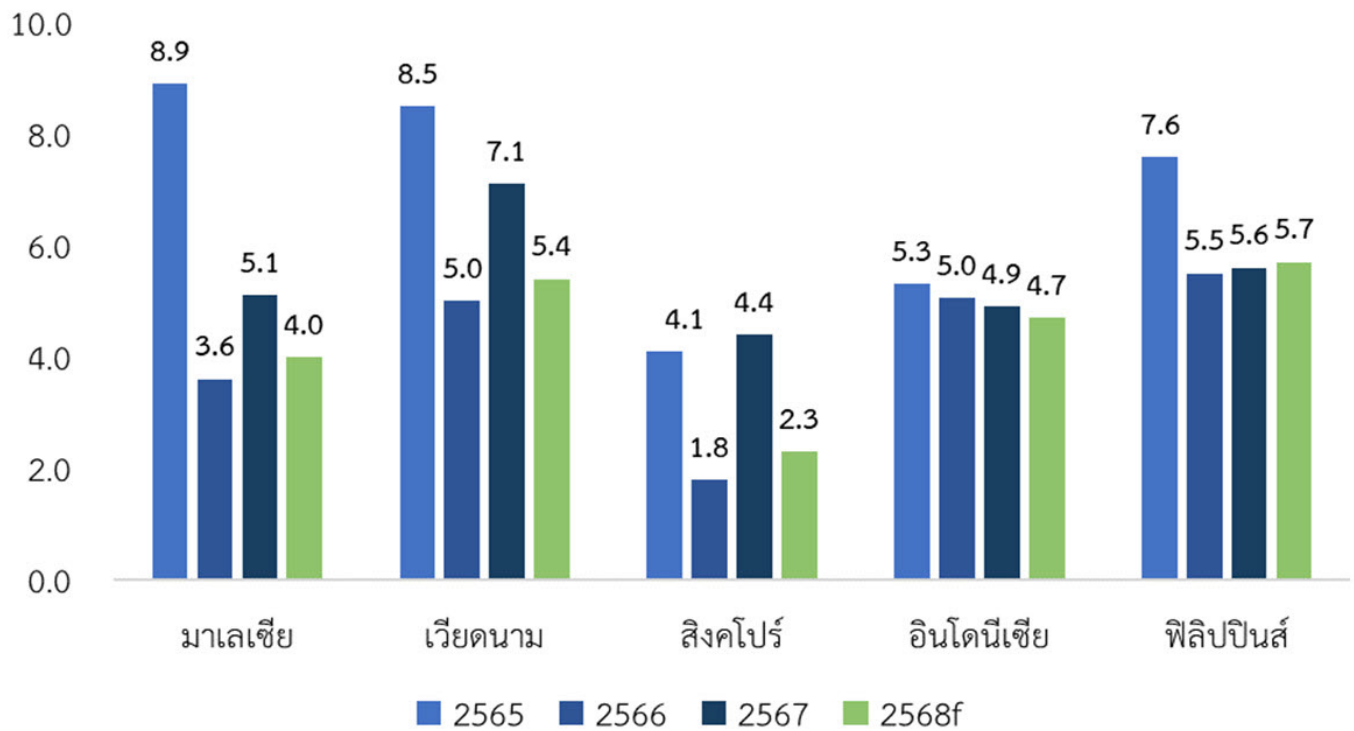
จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยได้รับแรงหนุนจากการส่งออกที่ขยายตัวที่ร้อยละ 6.8 และการเติบโตของภาคเกษตรกรรมที่สูงถึงร้อยละ 10.5 แต่การบริโภคภาคครัวเรือนชะลอตัวเพียงร้อยละ 4.9 และการลงทุนเติบโตช้าที่สุดในรอบ 2 ปี ขณะที่ภาครัฐมีการลดงบประมาณและเศรษฐกิจยังเผชิญกับความไม่แน่นอนจากการค้าระหว่างประเทศและความท้าทายในภาคการเงิน เช่น การลดลงของค่าเงินรูเปย์ ซึ่งอาจกระทบต่อเสถียรภาพของเศรษฐกิจในอนาคต 4) เศรษฐกิจมาเลเซียไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวชะลอตัวจากไตรมาสที่ขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเศรษฐกิจมาเลเซียยังคงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคการผลิตที่ขยายตัวที่ร้อยละ 4.2 ภาคบริการขยายตัวที่ร้อยละ 5.2 และภาคการก่อสร้างที่ขยายตัวที่ร้อยละ 14.5 5) เศรษฐกิจสิงคโปร์ไตรมาสที่ 1 ของปี 2568 เศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 3.8 ต่อปี หรือหดตัวร้อยละ -3.8 จากไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนถึงแรงเฉื่อยจากภายนอก โดยสิงคโปร์กำลังเผชิญกับแรงกดดันจากภายนอกที่รุนแรงขึ้น โดยเฉพาะสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจที่พึ่งพาการส่งออกอย่างสิงคโปร์ โดยการส่งออกที่ไม่รวมน้ำมัน (NODX) เดือนมีนาคม 2568 ลดลงอย่างมากที่ร้อยละ -7.6 จากเดือนก่อนหน้า ซึ่งเป็นการลดลงรายเดือนที่รุนแรงที่สุดในรอบ 1 ปี ขณะที่ PMI ภาคการผลิตลดลงสู่ 49.6 ในเดือนเมษายน 2568 จาก 50.6 ในเดือนมีนาคม บ่งชี้ถึงการหดตัวครั้งแรกในรอบ 19 เดือน โดยเฉพาะดัชนีย่อยในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40 ของการผลิต เนื่องจากคำสั่งซื้อจากต่างประเทศที่ลดลง นอกจากนี้ การบริโภคและการลงทุนภายในประเทศซบเซา จากความไม่แน่นอนและภาวะ “ชะลอการตัดสินใจ” ของภาคธุรกิจและครัวเรือน โดยความเชื่อมั่นภาคการผลิตลดลงสู่ -6 ในไตรมาสแรกของปีนี้ จาก +16 ในไตรมาสก่อนหน้า แม้ว่า PMI เพิ่มขึ้นเป็น 52.8 ในเดือนเมษายน 2568 แต่ก็มาจากคำสั่งซื้อใหม่ที่เร่งขึ้นก่อนการปรับขึ้นภาษีของสหรัฐฯ

ในปี 2568 สศค. ได้มีการปรับประมาณการเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 5 ประเทศ ลดลง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ เป็นสำคัญ โดยคาดว่า เศรษฐกิจเวียดนามจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 5.4 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.9 โดยเวียดนามได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อภาคการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมที่พึ่งพาตลาดสหรัฐฯ เป็นหลัก มาตรการดังกล่าวได้เพิ่มต้นทุนการค้า ลดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเวียดนามในตลาดโลก และสร้างความไม่แน่นอนต่อห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลให้ภาคการผลิตและการลงทุนชะลอตัวลง นอกจากนี้ ความไม่แน่นอนด้านนโยบายและการชะลอตัวของเศรษฐกิจ

ประเทศคู่ค้าหลัก เช่น จีนและสหภาพยุโรป ยิ่งกดดันแนวโน้มการเติบโตในระยะสั้นของเวียดนามให้ลดลงจากระดับที่เคยคาดไว้ก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน เศรษฐกิจเวียดนามยังคงคาดว่าจะขยายตัวในระดับเป็นลำดับต้น ๆ โดยยังมีปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศจากภาคบริการ การท่องเที่ยว รวมทั้งการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะจากจีนและญี่ปุ่นที่ยังคงมีบทบาทสำคัญ เศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.0 ลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนหน้าที่ร้อยละ 4.6 โดยปัจจัยสำคัญมาจากการที่มาเลเซียพึ่งพาการส่งออกที่ร้อยละ 68.2 ของ GDP การที่สหรัฐประกาศจัดเก็บภาษีศุลกากรสินค้าที่นำเข้าจากมาเลเซียเพิ่มเติมร้อยละ 24 ส่งผลให้มาเลเซียส่งออกสินค้าคิดเป็นมูลค่าที่ลดลง โดยเฉพาะสหรัฐซึ่งมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 ของมาเลเซีย คิดเป็นร้อยละ 13.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม นอกจากนี้ยังรวมไปถึงผลกระทบทางอ้อมจากการส่งออกสินค้าไปยังประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ที่อาจจะส่งออกได้ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีนซึ่งมาเลเซียมีการส่งออกสินค้ามากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 ที่ร้อยละ 12.4 ของมูลค่าการส่งออกรวม นอกจากนี้เศรษฐกิจยังได้รับผลกระทบจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีโอกาสลดลงจากการเพิ่ม Reciprocal Tariff ในเกือบทุกประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการจะต้องมีการติดตามข่าวสารเพื่อประเมินท่าทีในการลงทุน รวมถึงการที่ภาคอุตสาหกรรมในประเทศเริ่มส่งสัญญาณชะลอตัวลง สะท้อนจากการที่ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมเดือน มี.ค. 68 ที่หดตัวลงต่อเนื่อง รวมไปถึงแนวโน้มผลผลิตอุตสาหกรรมเดือน ก.พ. 68 ที่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง เศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2568 คาดว่าจะเติบโตร้อยละ 2.3 ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 4.4 ในปีก่อนหน้านี้ จากผลกระทบของสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน รวมถึงแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่อ่อนแรง ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศที่พึ่งพาการค้าอย่างสิงคโปร์ ในขณะเดียวกันอุปสงค์ภายในเริ่มแผ่วลง ความสามารถในการปรับตัวของภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงนโยบายเชิงรุก จะเป็นกุญแจสำคัญในการประคองและนำพาเศรษฐกิจกลับเข้าสู่แนวทางการเติบโตในปีถัดไป เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 5.7 ซึ่งปรับประมาณลงจากครั้งก่อนที่ร้อยละ 6.1 จากการได้รับผลกระทบจากมาตรการภาษีของสหรัฐ ทำให้กระทบต่อการส่งออกเนื่องจากสหรัฐเป็นหนึ่งในตลาดส่งออกหลักของฟิลิปปินส์ ซึ่งสัดส่วนที่ฟิลิปปินส์ส่งออกไปสหรัฐคิดเป็นร้อยละ 16.6 ของการส่งออกทั้งหมด (ขณะที่สัดส่วนที่ฟิลิปปินส์นำเข้าจากสหรัฐคิดเป็นร้อยละ 6.4) อย่างไรก็ตาม ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ยังคงแข็งแกร่ง ที่ขับเคลื่อนด้วยการบริโภคภายในประเทศซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 60 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ประกอบกับแนวโน้มการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางผ่านการปรับลดอัตราดอกเบี้ย และการลงทุนภาครัฐในโครงการโครงสร้างพื้นฐานที่ยังคงดำเนินอย่างต่อเนื่อง รวมถึงอัตราเงินเฟ้อ

ที่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ตั้งเป้าหมายการเติบโตของเศรษฐกิจทั้งปี 2568 ไว้ในช่วง ร้อยละ 6.0 ถึง 8.0

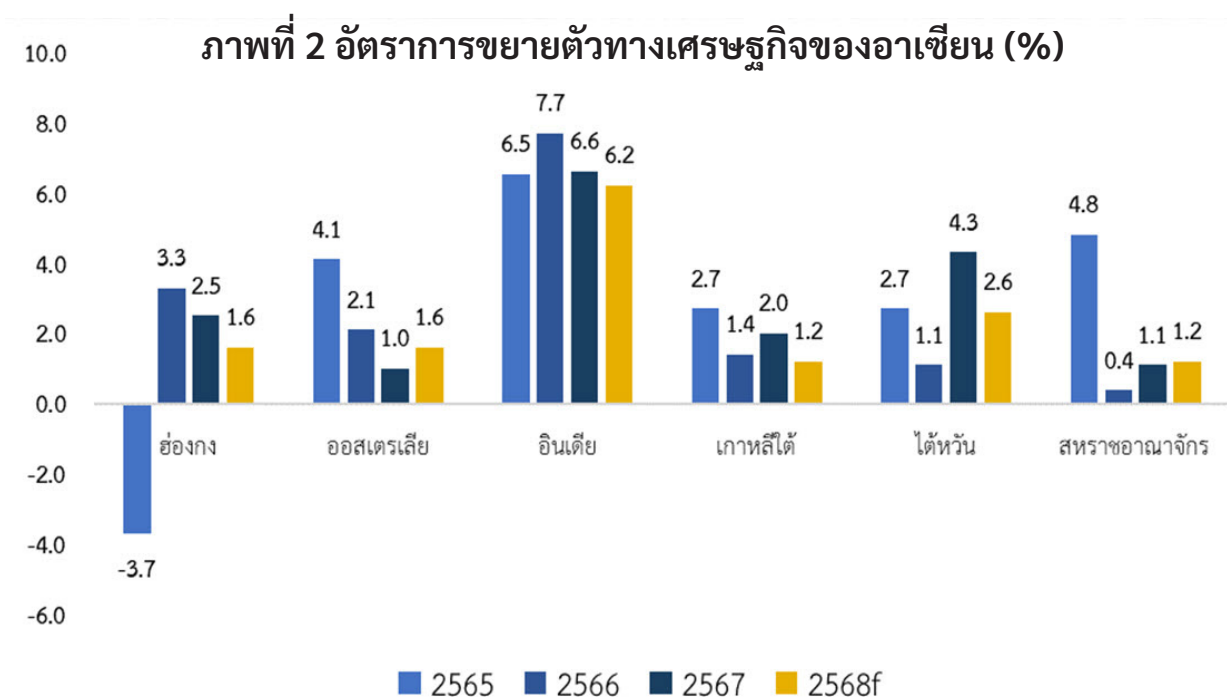
ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 16.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

ในไตรมาส 1 ปี 2568 ภาพรวมการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (ฮ่องกง เกาหลีใต้ ไต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร มีทิศทางขยายตัวได้ต่อเนื่อง สำหรับเศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวได้ร้อยละ 3.1 ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและภาคการส่งออกที่เพิ่มขึ้น ก่อนที่สหรัฐอเมริกาประกาศใช้มาตรการขึ้นภาษีสินค้าอย่างกว้างขวาง โดยพบว่าการส่งออกสินค้าเติบโตในอัตราร้อยละ 8.7 การนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 ในทางกลับกัน การบริโภคของภาคครัวเรือนยังคงหดตัวที่ร้อยละ 1.2 และการใช้จ่ายของภาครัฐชะลอลงเหลือร้อยละ 1.2 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแบบปรับฤดูกาลรายไตรมาส เศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 2.0 ซึ่งเป็นการเติบโตที่เด่นชัดที่สุดในรอบสองปี และเร่งตัวจากร้อยละ 0.9 ที่ได้รับการปรับเพิ่มในไตรมาสก่อนหน้า เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.90 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และเป็นการขยายตัวของเศรษฐกิจต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 8 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการส่งออกในอัตราเร่งขึ้นเป็นสำคัญที่ร้อยละ 20.1 ในขณะที่ภาคการบริโภคขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 ภาคการลงทุนขยายตัวที่ร้อยละ 14.7 และการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวที่ร้อยละ 0.53 ส่วนเศรษฐกิจสหราชอาณาจักร ออสเตรเลียและอินเดียยังคงรอการแถลงตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 1 ปี 2568

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

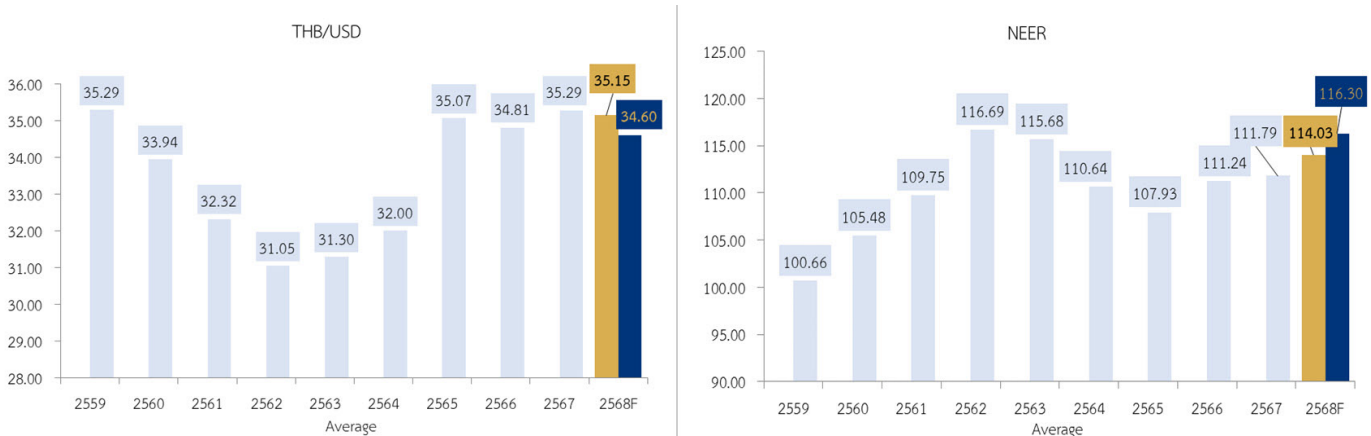
ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ อินเดีย ฮองกง เกาหลีใต้ และไต้หวัน รวมถึงออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร ยังคงมีการขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจอินเดียในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.2 ซึ่งจะชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 6.7 ในปีก่อนหน้า แต่ยังคงเป็นอัตราการเติบโตสูงสุดในบรรดาเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของโลก โดยได้รับแรงหนุนจากการบริโภคภาคเอกชน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เป็นสำคัญ แม้ว่าเศรษฐกิจโลกจะเผชิญกับความผันผวนจากความตึงเครียดทางการค้าและความไม่แน่นอนเชิงนโยบาย อินเดียยังคงแสดงความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจในหลากหลายด้าน ทั้งในแง่ของการเติบโตทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและบริการ ระดับเงินเฟ้อที่อยู่ในกรอบควบคุม, และภาคการบริโภคที่ยังคงแข็งแกร่ง โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท ทำให้อินเดียยังคงเป็น “ผู้นำการเติบโตทางเศรษฐกิจระดับโลก” ได้อย่างมั่นคง โดยเมื่อพิจารณาตัวชี้วัดสำคัญ พบว่า HSBC India Composite PMI เดือน เม.ย. 68 อยู่ที่ 59.7 ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 45 โดยได้รับแรงผลักดันจากการผลิตที่ขยายตัวมากที่สุดในรอบ 10 เดือน และภาคบริการที่เติบโตเร็วที่สุดในรอบ 4 เดือน ยอดขายรถโดยสารในเดือน มี.ค. 68 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ต่อปี นับเป็นเดือนที่ 6 ติดต่อกันที่มียอดขายเติบโตแบบปีต่อปี โดยยอดขายในไตรมาสแรกของปี 68 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้อโดยรวมยังคงต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 4 ของธนาคารกลางอินเดีย อย่างไรก็ดี ในด้านดุลการค้า เดือน มี.ค. 68 ขาดดุล -21.54 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นผลจากการนำเข้าที่พุ่งขึ้นร้อยละ 11.4 ต่อปี สู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 63.51 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่การส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 มาอยู่ที่ 41.97 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เศรษฐกิจออสเตรเลียคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของการบริโภคภาคครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชนหลังจากที่อัตราดอกเบี้ยลดลงและรายได้ที่แท้จริงของครัวเรือนเริ่มฟื้นตัว อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนจากสงครามการค้าและนโยบายการค้าของสหรัฐอเมริกายังคงเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ ธนาคารกลางออสเตรเลีย (RBA) คาดว่าจะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพิ่มเติมในปีนี้เป็นเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ ส่วนเศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 ลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 จากการได้รับผลกระทบจากการขึ้นภาษีของสหรัฐ เนื่องจากฮ่องกงเชื่อมโยงกับจีนอย่างมีนัยสำคัญ (ทรัมป์ได้เพิกถอนสถานะพิเศษของฮ่องกงนี้ในปี 2563 ทำให้ต้องเผชิญกับภาษีศุลกากรเช่นเดียวกับจีน) โดยสหรัฐฯ ได้กำหนดภาษีสำหรับสินค้านำเข้าจากจีนซึ่งรวมถึงสินค้าที่ส่งผ่านฮ่องกงด้วย แม้ว่าการส่งออกโดยตรงจากฮ่องกงไปยังสหรัฐฯ จะมีสัดส่วนน้อย แต่การที่ฮ่องกงเป็นศูนย์กลางการค้าระหว่างประเทศทำให้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่อุปทานและการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสัดส่วนที่

ฮ่องกงส่งออกปศุสัตว์คิดเป็นร้อยละ 7.5 และสัดส่วนที่ฮ่องกงนำเข้าจากสหรัฐคิดเป็นร้อยละ 3.5 ทั้งนี้ คาดว่าการเติบโตของฮ่องกงจะดีขึ้นจากการส่งออกสินค้าและบริการ โดยได้รับแรงหนุนจากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและการค้าระหว่างประเทศ ภายใต้ความท้าทายจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจภายนอก ทางด้านเศรษฐกิจเกาหลีใต้ คาดว่าจะเติบโตร้อยละ 1.2 ต่อปี ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในปีก่อนหน้า การชะลอตัวนี้มีสาเหตุหลักมาจากอุปสงค์ภายในประเทศที่อ่อนแอลงและการเติบโตของการส่งออกที่ชะลอตัว ปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อแนวโน้มนี้ได้แก่ ความไม่แน่นอนทางการเมือง ความตึงเครียดทางการค้าโลก (โดยเฉพาะกับสหรัฐอเมริกา) และการชะลอตัวในภาคอุตสาหกรรมเคมีคอนกรีตเตอร์ เศรษฐกิจไต้หวันคาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.6 ลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.8 โดยปัจจัยสำคัญมาจากการที่ไต้หวันพึ่งพาการส่งออกที่ร้อยละ 61.1 ของ GDP และมีการส่งออกสุทธิคิดเป็น ร้อยละ 12.4 ของ GDP ทั้งนี้การที่สหรัฐประกาศจัดเก็บภาษีศุลกากรสินค้านำเข้าจากไต้หวัน เพิ่มเติมร้อยละ 32 ส่งผลให้ไต้หวันส่งออกสินค้าคิดเป็นมูลค่าที่ลดลง โดยเฉพาะสหรัฐซึ่งมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ของไต้หวัน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ของมูลค่าการส่งออกรวมนอกจากนี้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีโอกาสลดลงจากการเพิ่ม Reciprocal Tariff ในเกือบทุกประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการจะต้องมีการติดตามข่าวสารเพื่อประเมินท่าทีในการลงทุน ในส่วนของเศรษฐกิจในประเทศเริ่มมีสัญญาณการชะลอตัวของเศรษฐกิจในภาคการบริโภคและอุตสาหกรรม สะท้อนจากยอดค้าปลีกที่พลิกกลับมาชะลอตัวลงในรอบ 3 เดือนรวมไปถึงดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมที่ต่ำกว่า 50 เป็นครั้งแรกในรอบปี เศรษฐกิจสหราชอาณาจักร คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 ภายใต้ปัจจัยภายในที่ชะลอตัวอย่างการบริโภคภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นช้าและการลงทุนที่เติบโตต่ำที่สุดในรอบหลายปี ส่วนการค้าและนโยบายการค้ากับสหรัฐอเมริกา ยังคงส่งผลกระทบต่อส่งออก รวมทั้งการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารแห่งประเทศไทย (BoE) ก็ยังคงจำกัดการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ทำให้คาดว่าเศรษฐกิจในปี 2568 จะเผชิญกับความท้าทายหลายด้านจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

“ในปี 2568 คาดว่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยเฉลี่ยอยู่ในกรอบ 34.10 – 35.10 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉลี่ยที่ 34.60 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.4 จากปี 2567 ซึ่งเป็นการปรับการประมาณการให้การประมาณการให้แข็งค่าขึ้นจากครั้งก่อน (35.15 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ) (ภาพที่ 3)”

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2568

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.

หมายเหตุ : ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

ในปี 2568 ค่าเฉลี่ยเงินบาทคาดว่าจะอยู่ในกรอบ 34.00 – 35.00 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉลี่ยที่ 34.60 บาท ซึ่งแสดงถึงการแข็งค่าขึ้น 2.0% จากปี 2567 โดยการประมาณการในครั้งนี้เป็นการปรับให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนจากค่าเงินบาทที่มีทิศทางแข็งค่ามากกว่าที่ประมาณการไว้ในไตรมาสแรก ราคาทองคำที่ยังคงอยู่ในระดับสูง และความไม่แน่นอนของตลาดการเงินจากความไม่แน่นอนของนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศคู่ค้า ในระยะต่อไปค่าเงินบาทจะมีความผันผวนและมีทิศทางอ่อนค่าลง โดยมีแรงกดดันหลักจากปัจจัยสำคัญจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับทิศทางนโยบายของรัฐบาลสหรัฐฯ รวมถึงมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้า และความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ และธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มชะลอตัว และอัตราเงินเฟ้อในสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยที่อาจช่วยพยุงเสถียรภาพของค่าเงินบาทไม่ให้เกิดความผันผวนในระดับที่รุนแรงเกินไป เช่น มาตรการท่องเที่ยวที่แรงหนุนหลักที่จะส่งผลให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นในไตรมาสที่ 4 ของปี 2568 และแนวโน้มของตลาดที่มีทิศทางการลดการพึ่งพาดอลลาร์สหรัฐ (Dedollarization) เป็นต้น

ในปี 2568 กระทรวงการคลังคาดว่าจะแข็งค่าขึ้น 4% จากปี 2567 อยู่ที่ 116.30 จุด โดยได้มีการปรับการประมาณการให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงจากประมาณการครั้งก่อนเล็กน้อย โดยคาดว่าค่าเงินบาทจะมีทิศทางสอดคล้องกับสกุลเงินส่วนใหญ่ที่มีทิศทางอ่อนค่าลงในประเทศ คู่ค้าหลักของไทย ได้แก่ ริงกิตมาเลเซีย ปอนด์สเตอร์ลิง ดอลลาร์ไต้หวัน ดอลลาร์ฮ่องกง เปโซ ฟิลิปปินส์ และแข็งค่ามากกว่ารูเปย์อินเดียเซีย หยวน เยน ดอลลาร์ออสเตรเลีย

ผลกระทบในตลาดเงิน

ผลกระทบ	รายละเอียดของผลกระทบ	ความรุนแรง
ความเชื่อมั่น นักลงทุนลดลง	เมื่อตลาดคาดว่าเศรษฐกิจจะเติบโตช้าลง นักลงทุนอาจลดการถือครองดอลลาร์ และหันไปลงทุนในสินทรัพย์ปลอดภัย เช่น ทองคำ เป็นต้นหรือสกุลเงินอื่น เช่น เยน หรือฟรังก์สวิส	ปานกลาง
การไหลออก ของเงินทุน	บริษัทต่างชาติที่นำเข้าสินค้าอาจลดการซื้อสินค้าอเมริกันจากราคาที่สูงขึ้น ทำให้ความต้องการดอลลาร์ลดลง และอาจส่งผลให้ค่าเงินอ่อนค่า	ปานกลาง
การปรับลดอัตรา ดอกเบี้ยนโยบาย	หากเศรษฐกิจชะลอตัวลงจริง ธนาคารกลางสหรัฐ (Fed) อาจต้องลดดอกเบี้ยเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งจะลดแรงจูงใจในการถือดอลลาร์ ส่งผลให้ดอลลาร์แข็งค่าขึ้น	สูง
แรงกดดัน จากเงินเฟ้อ	ภาชีนำเข้าอาจทำให้สินค้าแพงขึ้น ส่งผลให้เกิดเงินเฟ้อ หากเฟดยังไม่ขึ้นดอกเบี้ยเพียงพอเพื่อดำเนินเงินเฟ้อ ค่าเงินดอลลาร์อาจอ่อนค่าต่อ	ปานกลาง

3. ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ในไตรมาส 1 ของปี 2568 ราคาน้ำมันดิบดูไบเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 70 – 85 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากความผันผวนในระยะสั้น ขณะที่ ราคาน้ำมันดิบดูไบ ณ วันที่ 30 เมษายน 2568 อยู่ที่ระดับ 62.1 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล และราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีอยู่ที่ 73.5 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล

แนวโน้มราคาน้ำมันในปี 2568 ถูกกำหนดจากความเสี่ยงที่เศรษฐกิจการค้าโลกอาจชะลอตัวจากนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ และภาษีตอบโต้ของจีน เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ ยังคงเป็นอีกปัจจัยหลักเนื่องจากส่งผลกระทบต่อเส้นทางขนส่งน้ำมันที่สำคัญ โดยอุปสงค์การบริโภคและอุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกในปี 2568 ปรับตัวสมดุลมากขึ้นจากอุปทานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในปี 2568 อุปสงค์เฉลี่ยอยู่ที่ 103.6 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 และอุปทานการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 104.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ส่งผลให้อุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกมากกว่าอุปสงค์ที่ 0.5 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2568

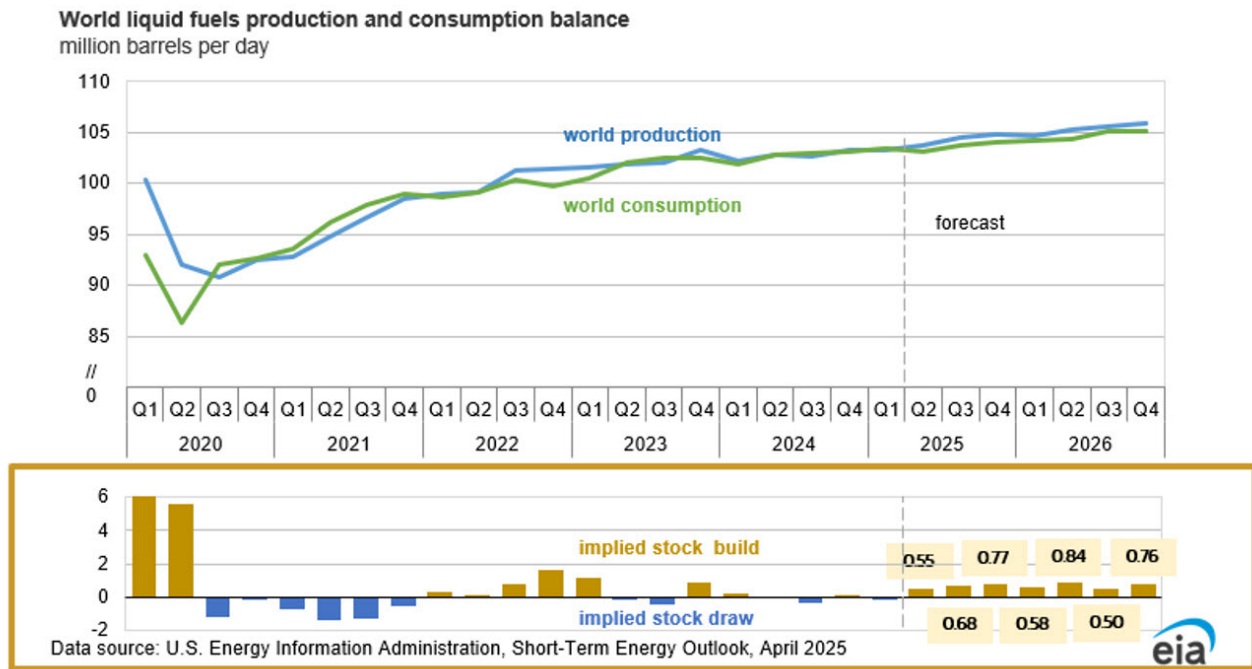
ภาพที่ 4 กราฟอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันดิบ

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐฯ (EIA)

สำหรับปัจจัยพื้นฐาน สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ หรือ EIA ประเมินว่า ในปี 2568 ปริมาณน้ำมันในคลังสำรองของสหรัฐฯ และกลุ่มประเทศ OECD เพิ่มขึ้นราว 0.6 ล้านบาร์เรลต่อวันในไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 และคาดว่าจะปริมาณน้ำมันสำรองจะเริ่มสูงกว่าระดับค่าเฉลี่ย 5 ปี ในช่วงกลางปี 2568 สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 EIA ประเมินว่าปริมาณน้ำมันดิบคงคลังทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.7 ล้านบาร์เรลต่อวันตลอดทั้งปี 2569

ภาพที่ 5 กราฟการผลิตและการบริโภคเชื้อเพลิงเหลวของโลก

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

เมื่อพิจารณาปัจจัยโดยรวมที่ส่งผลต่อราคาน้ำมันดิบ (1) ด้าน Supply มีแนวโน้มทรงตัวลดลง จากนโยบายของรัฐบาลสหรัฐฯ และการปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันดิบของกลุ่ม OPEC+ และ Non-OPEC อย่างไรก็ดี ยังคงต้องติดตามสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่อาจกระทบต่อการขนส่งน้ำมันทั่วโลก และ (2) ด้าน Demand ในภาพรวมคาดว่าจะอุปสงค์น้ำมันดิบโลกมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจทั่วโลก โดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีน ที่เติบโตต่ำกว่าที่คาดการณ์จากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานและปรับไปใช้พลังงานหมุนเวียนในจีนและยุโรป ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมันโดยรวมลดลง

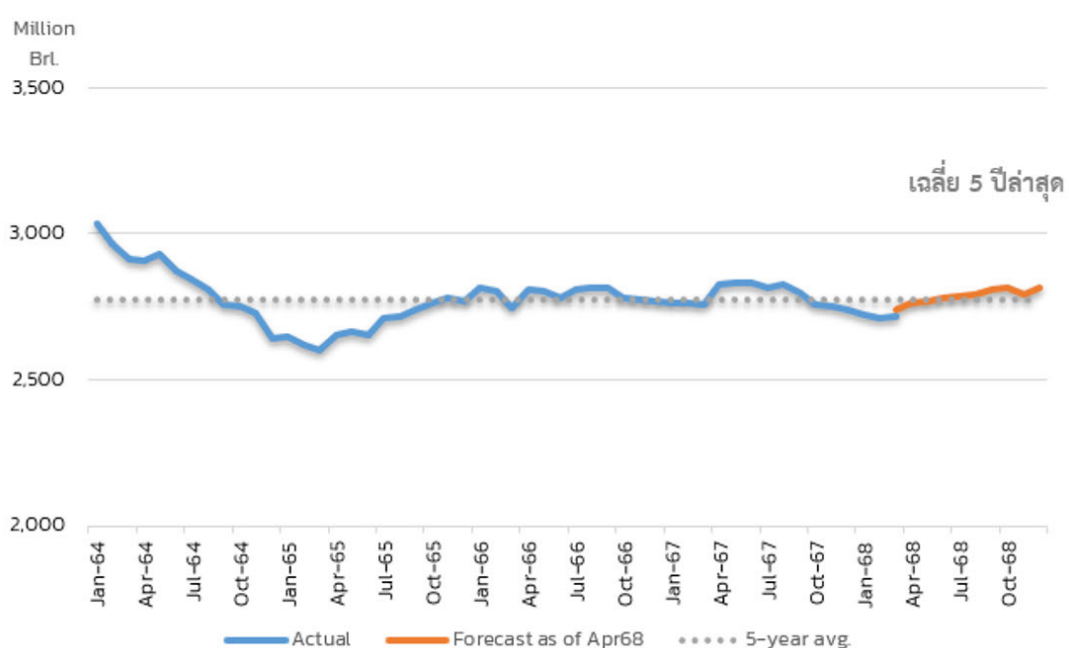
จากสถานการณ์น้ำมันดิบข้างต้น ทำให้กระทรวงการคลังคาดว่าทิศทางราคาน้ำมันดิบดูไบ เป็น 2 กรณี ได้แก่

1. กรณีฐาน (Base Case) กรณีที่รัฐบาลสหรัฐฯ ผ่อนปรนนโยบายภาษีนำเข้า แต่อย่างไรก็ตาม คาดว่าอุปสงค์น้ำมันดิบทั่วโลกยังคงลดลงตามเศรษฐกิจการค้าโลกในภาพรวมที่ชะลอตัวลง ทำให้ สศค. คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2568 จะอยู่ที่ระดับ 65.8 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ 75 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล หรือคิดเป็นอัตราการลดลง ที่ร้อยละ -17.4 จากราคาเฉลี่ยทั้งปี 2567

2. และ 2. กรณีสูง (High Case) รัฐบาลสหรัฐฯ ปรับลดอัตราภาษีนำเข้าลงเหลือที่อัตราขั้นต่ำ ร้อยละ 10 สศค. ทำให้เศรษฐกิจชะลอตัวในวงจำกัดจำกัดโดยเฉพาะคู่กรณีหลักคือสหรัฐฯ และจีน ทำให้ สศค. คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปี 2568 จะอยู่ที่ระดับ 66.5 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรล

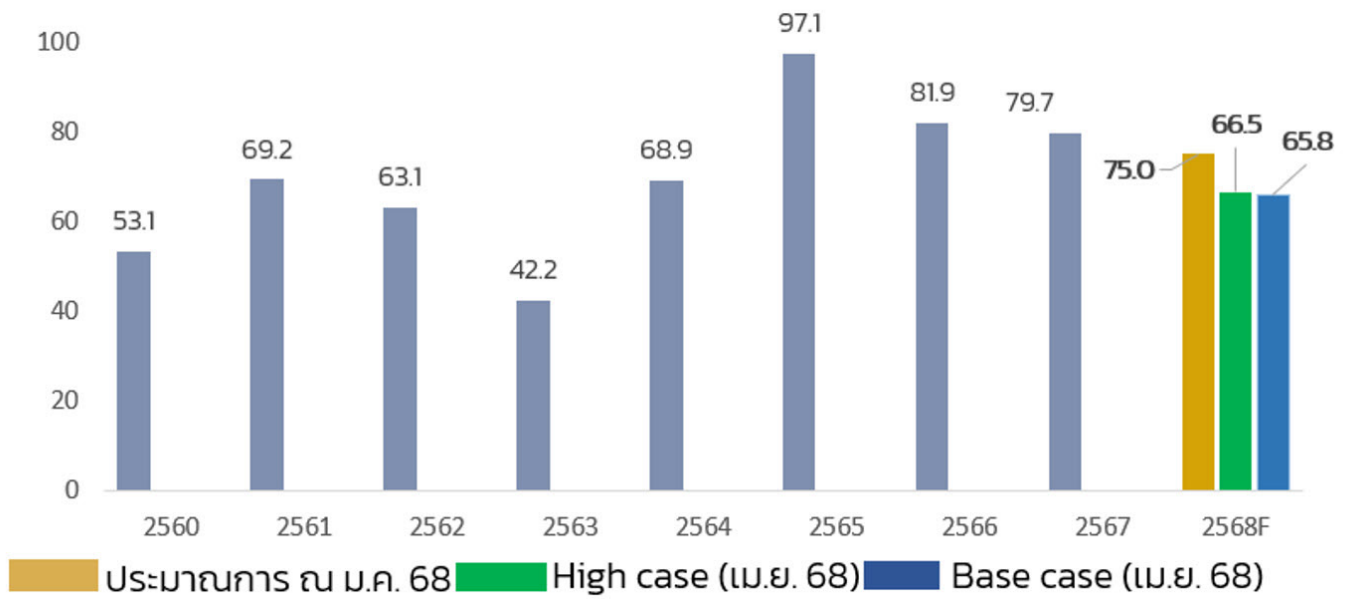
อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบในช่วงปี 2568 เช่น 1) ความเสี่ยง เศรษฐกิจการค้าโลกที่อาจชะลอตัวจากนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ และภาษีตอบโต้ของจีน 2) ความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์และความเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทานการผลิต 3) ท่าทีและกลยุทธ์ของกลุ่ม OPEC+ 4) นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของจีนและอินเดียที่อาจเพิ่มการบริโภคน้ำมันดิบได้ในระยะสั้น และ 5) ปริมาณน้ำมันสำรองของหลายประเทศที่อยู่ในระดับสูง และนโยบายด้านพลังงานของสหรัฐฯ ที่ประกาศว่าจะไม่แทรกแซงราคาน้ำมันดิบ เป็นต้น

ภาพที่ 6 กราฟน้ำมันคงคลังของสหรัฐฯและกลุ่มประเทศ OECD

ที่มา: สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐฯ (EIA)

ภาพที่ 7 คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบปี 2566 ของ สศค.

ที่มา: ประมาณการโดย สศค.

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

สำหรับสถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวของไทยปี 2568 สะท้อนผ่านจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยในไตรมาส 1 ของปี 2568 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ 9.55 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 1.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นในเดือนมกราคม โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนและมาเลเซีย จากการเข้าสู่เทศกาลตรุษจีน อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้าสู่เดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม จำนวนนักท่องเที่ยวชะลอตัวลง เนื่องจากการเข้าสู่เทศกาลรอมฎอน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมมาเลเซียและอินโดนีเซีย และการกังวลต่อความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในไทยของนักท่องเที่ยวจีน ทั้งนี้ เมื่อเข้าสู่เดือนเมษายน 2568 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเข้าสู่ช่วงปิดภาคเรียนและเทศกาลอีสเตอร์ของทวีปยุโรป และการเข้าสู่ช่วงเทศกาลสงกรานต์

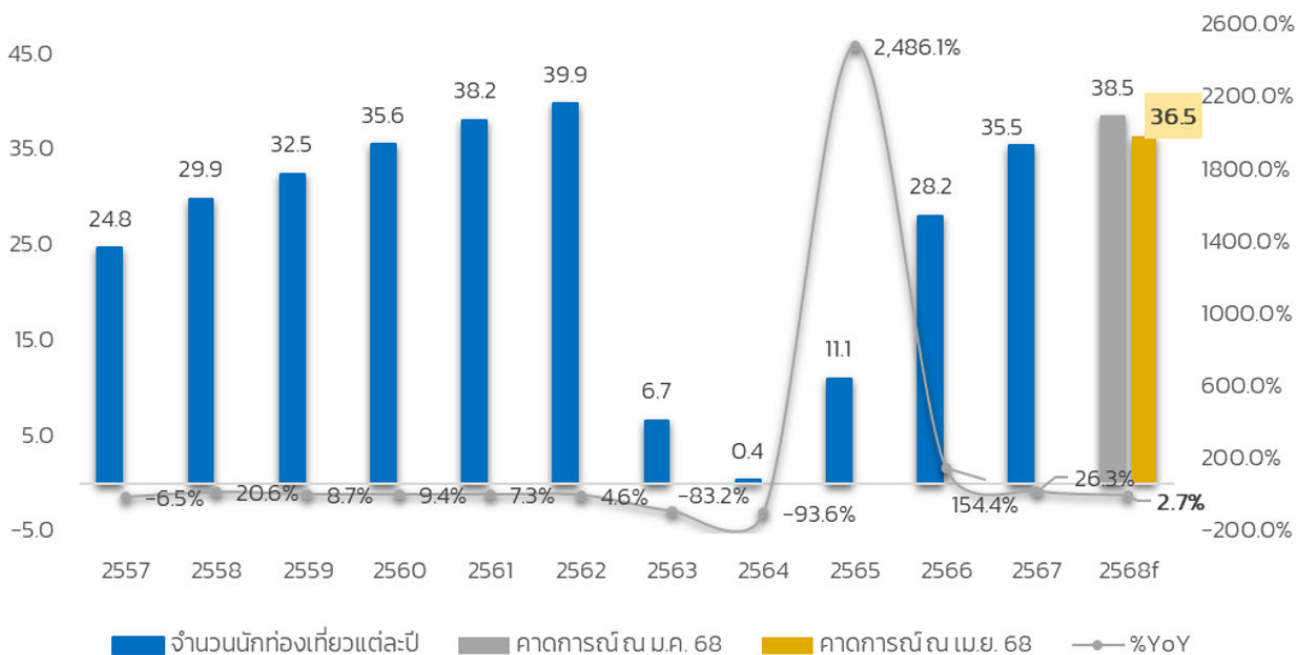
โดยในปีนี้นักท่องเที่ยวจีน และมาเลเซีย ยังคงเป็นชาติหลักที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตามด้วย รัสเซีย อินเดีย และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับการคาดการณ์ครั้งก่อน (ม.ค. 68) คาดว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนจะชะลอตัวลงมากที่สุดเมื่อเทียบกับชาติอื่น ๆ เนื่องจาก ชาวจีนยังมีความกังวลต่อความปลอดภัยในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมถึงมีการแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนจากประเทศในแถบเอเชียเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และเวียดนาม เป็นต้น ประกอบกับ รัฐบาลจีนมีการส่งเสริมให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวในประเทศต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม สศค. คาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะกลับมาขยายตัวขึ้นตั้งแต่ไตรมาส 3 ของปีนี้ เนื่องจากการเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) ของนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่มตลาดระยะใกล้ (Short Haul) และระยะไกล (Long Haul) ประกอบเป็นช่วงเทศกาลสำคัญของประเทศต่าง ๆ เช่น เทศกาลเฉลิมฉลองวันชาติของจีน เทศกาลดีวารี (Diwali) ของอินเดีย เป็นต้น

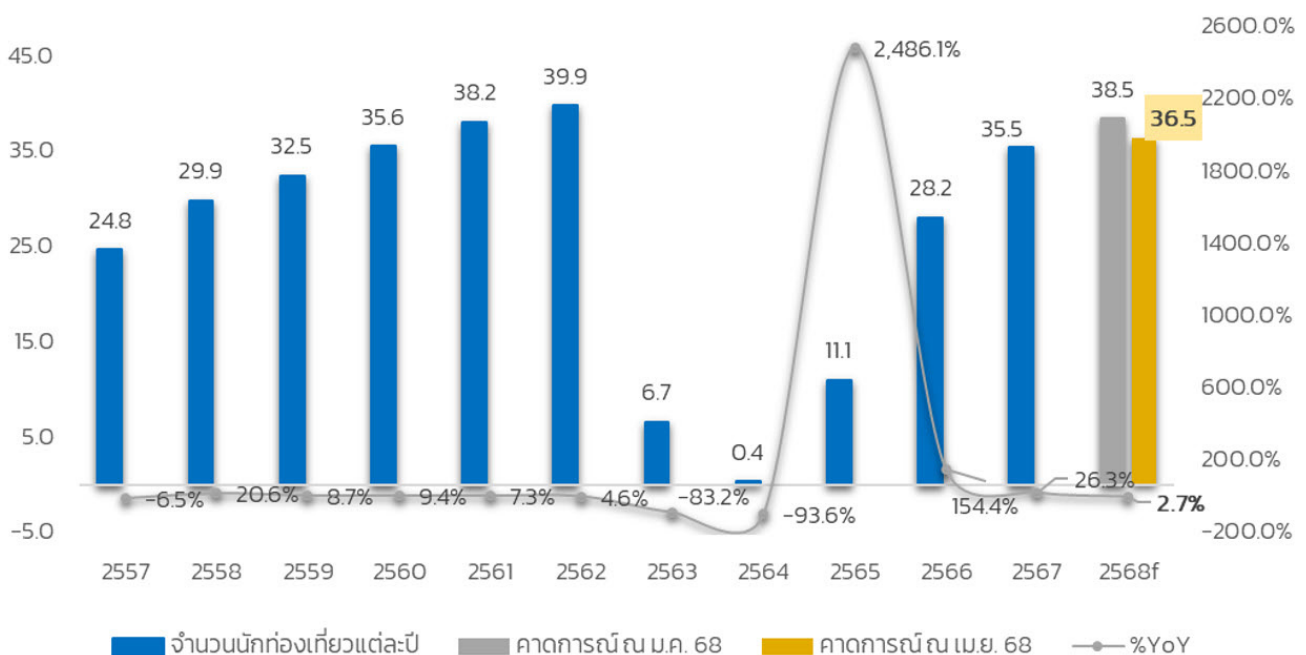
โดยภาพรวมในครั้งนี้นี้ สศค. คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2568 จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 36.5 ล้านคน (ลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่คาดการณ์ไว้ที่ 38.5 ล้านคน) ขยายตัวร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ 1.72 ล้านล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 2.4 (ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่คาดการณ์ไว้ที่ 1.83 ล้านล้านบาท) ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อทริปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยภาพรวมอยู่ที่ 47,100 บาท/คน/ทริป

อนึ่ง ภาคการท่องเที่ยวยังคงมีปัจจัยที่ต้องติดตามที่สำคัญ เช่น (1) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (2) การขึ้นภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariff) ของสหรัฐอเมริกา (3) การแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนของประเทศในแถบภูมิภาคเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และเวียดนาม เป็นต้น (4) มาตรการยกเว้นวีซ่าและยกเว้นแบบ ตม. 6 ที่ช่วยเพิ่มความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว (5) การประกาศให้ปี 2568 เป็นปี Amazing Thailand Grand Tourism and Sport Year 2025 (6) ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2568 ที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง

ภาพที่ 8 จำนวนนักท่องเที่ยว

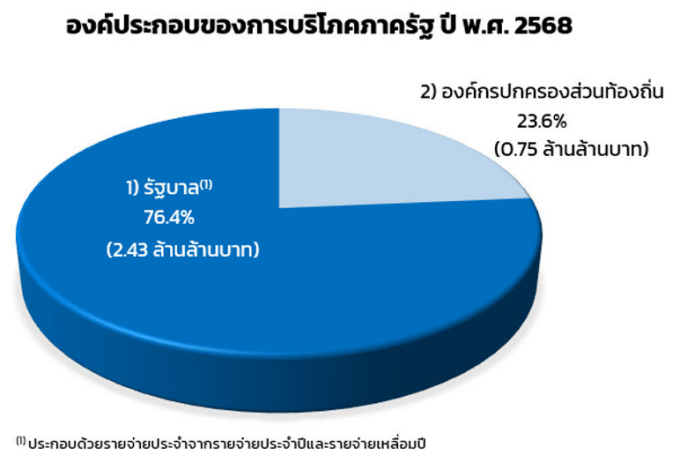
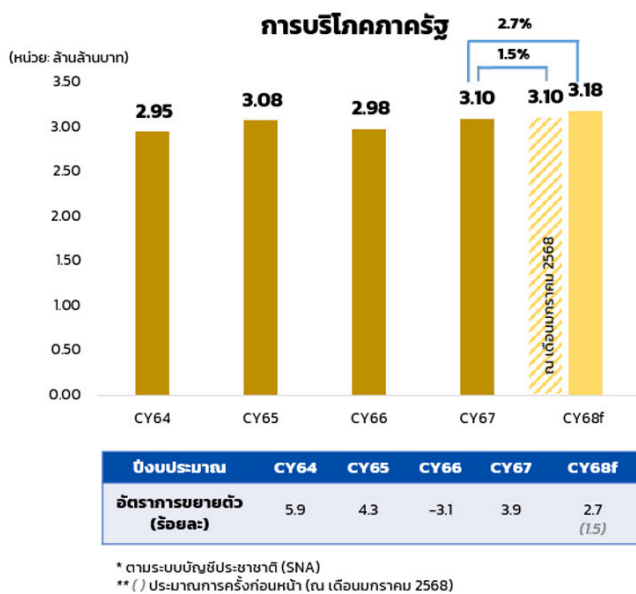
ภาพที่ 9 รายได้จากนักท่องเที่ยว

5. รายจ่ายภาคสาธารณะปี 2568

สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ประจำปี พ.ศ. 2568 คาดว่าการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2568 จะเบิกจ่ายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนอยู่ที่ 3.18 ล้านล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 2.43 ล้านล้านบาท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.75 ล้านล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการเบิกจ่ายงบประมาณของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงแรงงาน (เงินอุดหนุนของสำนักงานประกันสังคม) ที่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

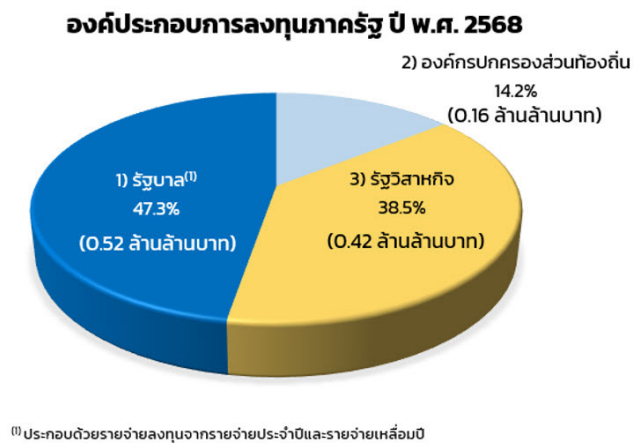
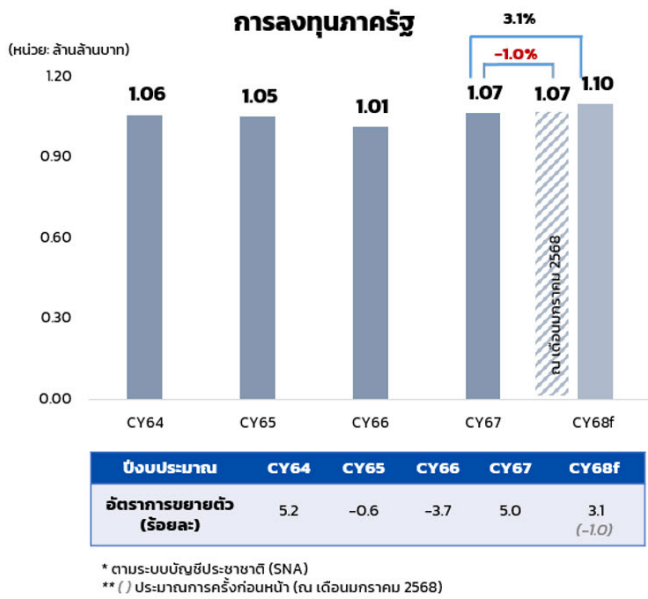
ภาพที่ 10 สมมติฐานการบริโภคภาครัฐในปี พ.ศ. 2568

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ในขณะที่การลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน อยู่ที่ 1.10 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยประกอบด้วยรายจ่ายจากรัฐบาล จำนวน 0.52 ล้านล้านบาท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 0.16 ล้านล้านบาท และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 0.42 ล้านล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการเบิกจ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทยที่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

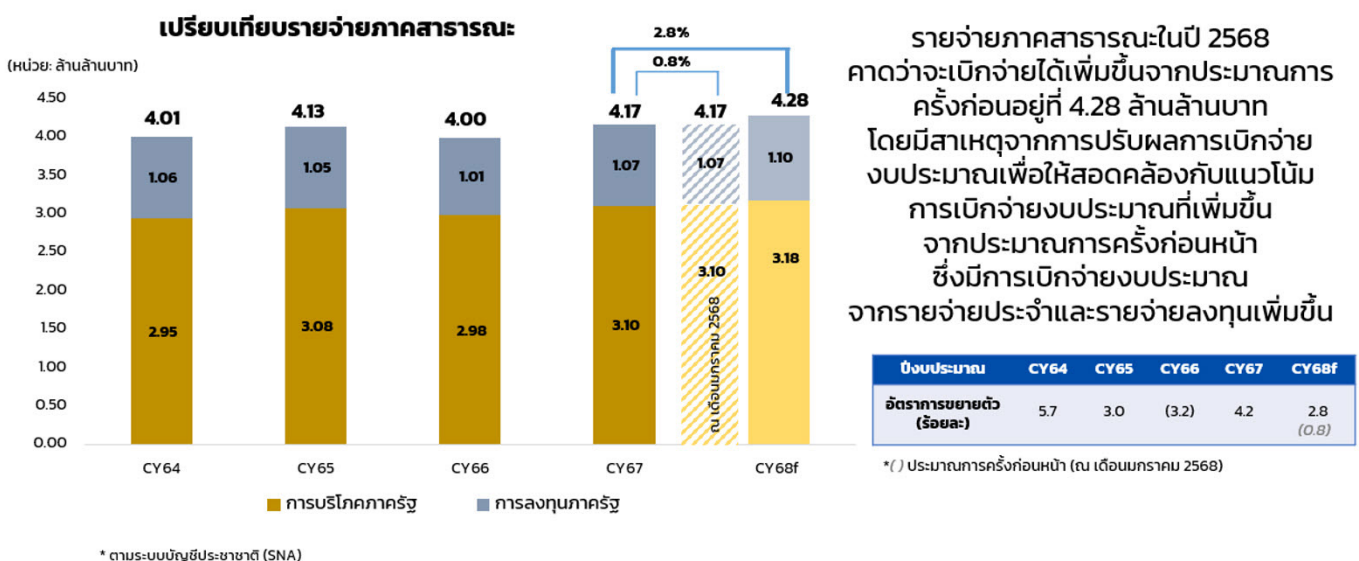
ภาพที่ 11 สมมติฐานการลงทุนภาครัฐในปี พ.ศ. 2568

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะข้างต้นจึงส่งผลให้รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ในปี พ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนอยู่ที่ 4.28 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุมาจากการปรับผลการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเบิกจ่ายงบประมาณที่เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนหน้า ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณจากรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนที่เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 12 สมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (SNA) ในปี พ.ศ. 2568

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ทั้งนี้ ในส่วนของสมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 วงเงิน 3.75 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.54 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.4 ซึ่งประกอบด้วย รายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 101.1 หรือเบิกจ่ายได้ 2.82 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 74.8 หรือเบิกจ่ายได้ 0.72 ล้านล้านบาท ในขณะที่สมมติฐานการเบิกจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 วงเงิน 3.78 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.56 ล้านล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.2 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ร้อยละ 99.6 หรือเบิกจ่ายได้ 2.91 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่ร้อยละ 75.7 หรือเบิกจ่ายได้ 0.65 ล้านล้านบาท

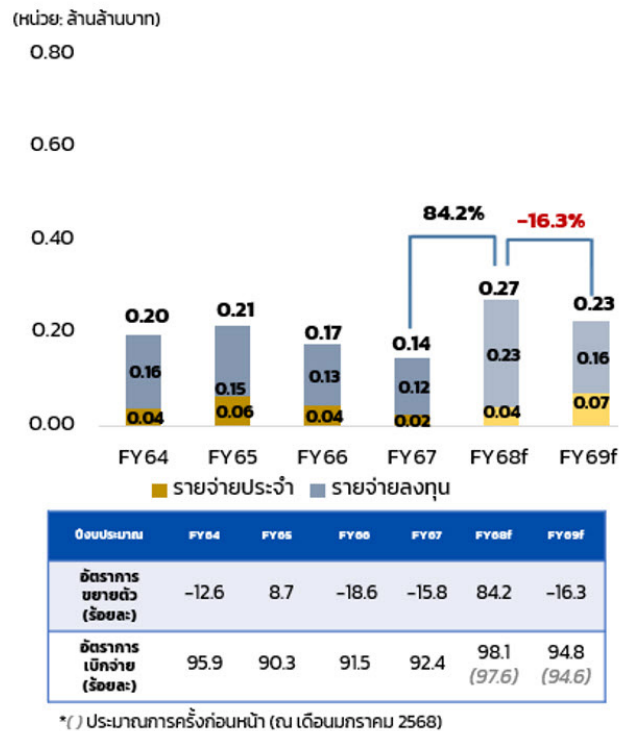
ภาพที่ 13 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณพ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 98.1 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.04 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.23 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายเหลือมปีงบประมาณพ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 94.8 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.07 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.16 ล้านล้านบาท

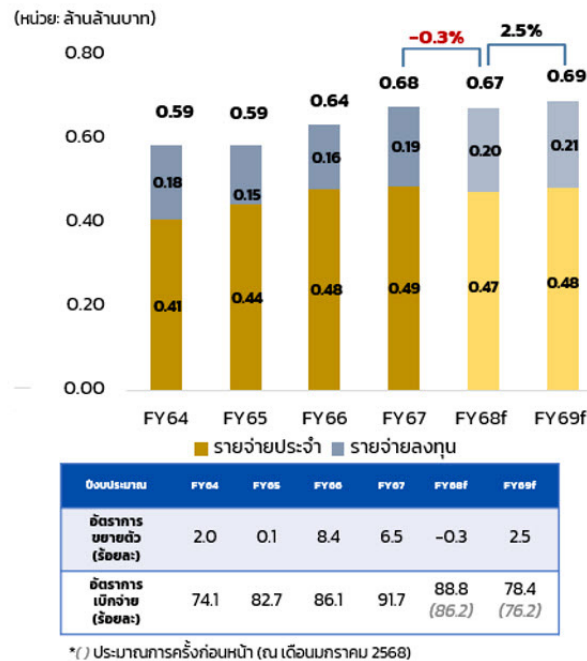
ภาพที่ 14 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณพ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 88.8 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.47 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.20 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายเหลือมปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 78.4 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.48 ล้านล้านบาท และรายจ่ายลงทุนที่คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 0.21 ล้านล้านบาท

ภาพที่ 15 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

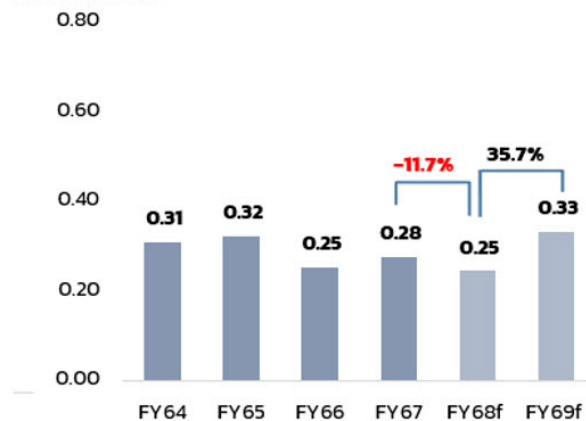

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำหรับสมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณพ.ศ. 2568 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 93.5 หรือเบิกจ่ายได้ 0.25 ล้านล้านบาท ในขณะที่รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ที่ร้อยละ 94.7 หรือเบิกจ่ายได้ 0.33 ล้านล้านบาท ทั้งนี้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีโครงการสำคัญขนาดใหญ่ที่สามารถเบิกจ่ายได้แผนที่กำหนด ได้แก่ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ โครงการก่อสร้างรถไฟ สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 โครงการก่อสร้างรถไฟ สายบ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม และโครงการทางพิเศษฉลองรัฐส่วนต่อขยาย (ช่วงจตุโชติ-ถนนลำลูกกา) ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศและเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 16 สมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – พ.ศ. 2569

หน่วย: ล้านบาท)

ปีงบประมาณ	FY64	FY65	FY66	FY67	FY68f	FY69f
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	28.7	4.1	-21.4	9.4	-11.7	35.7
อัตราการเบิกจ่าย (ร้อยละ)	86.3	91.0	89.1	97.5	93.5 (92.5)	94.7 (94.5)

*() ประมาณการครั้งก่อนหน้า (ณ เดือนมกราคม 2568)

ที่มา : กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2568

ณ เดือนเมษายน 2568

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)

การบริโภค

	2567	2568f
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	3.2
การบริโภคภาครัฐ	2.5	1.2

การลงทุน

	2567	2568f
การลงทุนภาคเอกชน	-1.6	0.4
การลงทุนภาครัฐ	4.8	2.8

อัตราเงินเฟ้อ

	2567	2568f
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	0.4	0.8
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	0.6	1.0

การค้าระหว่างประเทศ

	2567	2568f
ปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ	7.8	1.3
ปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ	6.3	0.4
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	19.3	23.3
มูลค่าสินค้าส่งออกในรูป USD	5.8	2.3
มูลค่าสินค้านำเข้าในรูป USD	6.3	1.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	11.1	12.5

หมายเหตุ: ข้อมูลอัตราการขยายตัวของมูลค่าที่แท้จริง (Real term)

ยกเว้น อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าสินค้าที่คิดจาก USD term ตามระบบ BOP

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.6 ถึง 2.6) สาเหตุหลักมาจากแรงกดดันด้านการค้าโลก โดยเฉพาะผลกระทบจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) และการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 1.8 ถึง 2.8) ซึ่งได้รับผลกระทบทางตรงจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การประกาศเลื่อนการบังคับใช้นโยบาย Reciprocal Tariff ออกไป 90 วัน นับจากวันที่ 9 เมษายน 2568 และกรณียกเว้นสินค้าบางประเภท เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องคอมพิวเตอร์ของสหรัฐฯ ได้บรรเทาผลกระทบของการส่งออกของไทยลงบางส่วน ด้านมูลค่าการนำเข้าสินค้าคาดว่าจะทรงตัวที่ร้อยละ 1.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 0.5 ถึง 1.5) สอดคล้องกับความต้องการวัตถุดิบเพื่อการผลิตเพื่อส่งออก และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง ทั้งนี้ นโยบายการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐฯ ในระยะต่อไป ยังคงมีความไม่แน่นอนและมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางของเศรษฐกิจไทยและประเทศคู่ค้าอย่างมีนัยสำคัญ โดยจำเป็นต้องมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าของไทยอย่างใกล้ชิดต่อไป

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจไทยในปี 2568 ยังได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนที่ยังขยายตัวดี โดยคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.7 ถึง 3.7) ตามกำลังซื้อในประเทศและรายได้ภาคท่องเที่ยวที่ฟื้นตัว โดยคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 36.5 ล้านคน ขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 ต่อปี การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -0.1 ถึง 0.9) สำหรับการบริโภคภาค

รัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) และการลงทุนภาครัฐขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 ถึง 3.3) จากการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และการลงทุนในโครงการสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จะมีการเร่งรัดเบิกจ่ายในช่วงไตรมาสที่ 3 – 4 ของปีงบประมาณ 2568 ต่อเนื่องไปยังไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2569

ด้านเสถียรภาพภายในประเทศอยู่ในระดับมั่นคง โดยคาดว่าจะอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะลดลงอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.3 ถึง 1.3) ตามทิศทางราคาน้ำมันที่ลดลง ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 มีแนวโน้มเกินดุล 12.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.2 ของ GDP จากดุลการค้าที่เกินดุลอย่างต่อเนื่อง

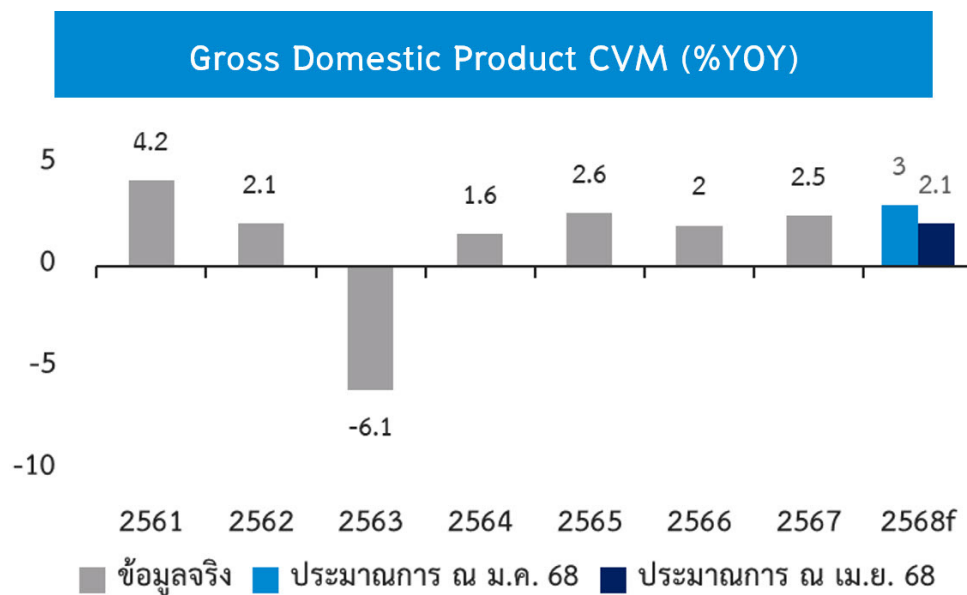
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยครั้งนี้อิงตามกรณีฐาน (Base Case) เป็นสำคัญ โดยมีสมมติฐานว่ารัฐบาลสหรัฐฯ มีการผ่อนปรนด้านนโยบายภาษีกับประเทศไทยและประเทศคู่ค้า ทั้งนี้ ในกรณีสูง (High Case) มีสมมติฐานว่ารัฐบาลสหรัฐฯ จะมีการปรับลดภาษีนำเข้าของไทยและประเทศอื่น ๆ ซึ่งลดลงอยู่ที่อัตราร้อยละ 10 จะส่งผลบวกให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวเพิ่มขึ้นจากกรณีฐานเป็นร้อยละ 2.5 (อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ 2.0 ถึง 3.0) โดยแรงส่งหลักมาจากการส่งออกที่ขยายตัวมากขึ้น และการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวตามการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความเชื่อมั่นที่สูงขึ้น ทั้งนี้ กระบวนการคลังจะมีการประเมินอีกครั้ง เมื่อสถานการณ์มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

โฆษกกระทรวงการคลังได้กล่าวทิ้งท้ายว่า เศรษฐกิจไทยยังคงเผชิญแรงกดดันจากมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อไทยผ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยทางตรงคือการที่สินค้าส่งออกไทยเผชิญกับราคาที่สูงขึ้นในตลาดสหรัฐฯ กระทบความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ที่เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานสำหรับการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขณะที่ผลกระทบทางอ้อมเกิดจากเศรษฐกิจโลกและประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัวลง การลงทุนต่างประเทศในไทยอาจเพิ่มขึ้นบางส่วน แต่คาดว่าจะมีสินค้าไหลเข้าสู่ประเทศไทยแทนการส่งออกไปยังสหรัฐฯ รวมถึงความผันผวนในตลาดเงินและตลาดทุนจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อบรรเทาผลกระทบดังกล่าว กระทรวงการคลังได้เตรียมตัวรับมือและบรรเทาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้ 1) ดำเนินการเจรจากับสหรัฐฯ อย่างต่อเนื่องเพื่อแสวงหาแนวทางที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย 2) เตรียมแหล่งเงินเพื่อจัดทำมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการดำเนินนโยบายการคลังให้มีขนาดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่ไปกับการบรรเทาผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มเปราะบาง อันเนื่องมาจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ 3) เร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณ

ในช่วงที่เหลือของปี 2568 เพื่อสนับสนุนการกระตุ้นเศรษฐกิจ 4) ผลักดันความช่วยเหลือผู้ส่งออกผ่านธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) และ 5) บูรณาการกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการดูแลกลุ่มเปราะบางและกิจการขนาดเล็กที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์นี้

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ 1) นโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศจีน 2) ทิศทางของการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ 3) การไหลเข้าของสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีที่ย้ายตลาดเข้าสู่ไทยมากขึ้น 4) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ 5) การย้ายฐานการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษี 6) ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย และ 7) ปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทยที่อาจจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 17 ประเมินการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

*หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

1. การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

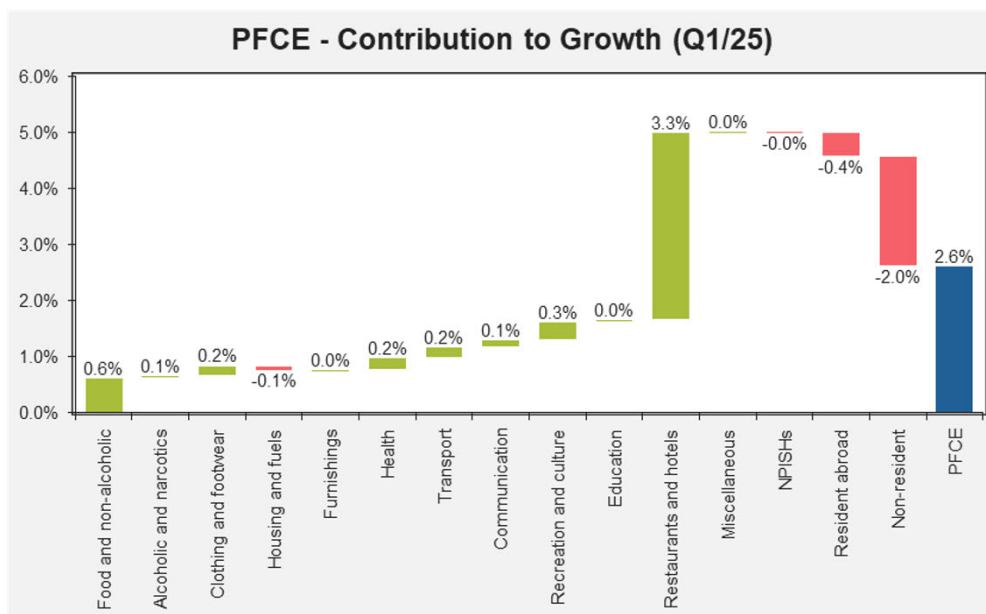
ประจำปีงบประมาณที่ 1 ปี 2568 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 ต่อปี ขยายตัวชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวที่ชะลอลงในการบริโภคสินค้ากลุ่มสินค้ากึ่งคงทนและสินค้าไม่คงทน และบริการ แต่การอุปโภคบริโภคสินค้าคงทนลดลงต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจชะลอลงทำให้ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 51.5 ซึ่งยังคงต่ำกว่าที่ระดับ 100 แต่สูงกว่าไตรมาสที่ผ่านมาอยู่เล็กน้อยที่ระดับ 50.5

โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 4.5 ขยายตัวชะลอลงจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวที่ชะลอลงในหมวดภัตตาคารและโรงแรม การบริการด้านสุขภาพ การสื่อสาร นันทนาการและวัฒนธรรม และการศึกษา การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 1.9 ขยายตัวชะลอลงจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารที่ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 2.8 และในกลุ่มไม่ใช่อาหาร ที่ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.8 หากแบ่งตามหมวด พบว่าหมวดที่ชะลอลงได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ แต่การใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ กลับหดตัวลง การใช้จ่ายในหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 0.9 ขยายตัวชะลอลงจากร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในอัตราชะลอลงของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และการใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ -1.4 ขยายตัวในอัตราชะลอลงจากร้อยละ -9.5 ในไตรมาส

ก่อนหน้านี้ ตามการลดลงในอัตราชะลอตัวของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ลดลงร้อยละ 2.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 21.2 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ และการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคล โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน

ทั้งนี้ในรายละเอียดพบว่าในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 การที่การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.6 ได้ อันเนื่องมาจากการขยายตัวในหลายภาคส่วน นำโดย (1) หมวดโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 15.8 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (Contribution to Real PFCE Growth) อยู่ที่ร้อยละ 3.3 (2) หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขยายตัวร้อยละ 2.7 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 0.6 (3) หมวดนันทนาการและวัฒนธรรม ขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.3 (4) ภาคเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ขยายตัวร้อยละ 6.5 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.2 (5) หมวดการขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 0.2 ต่อปี คิดเป็นสัดส่วนต่อการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง อยู่ที่ร้อยละ 0.2

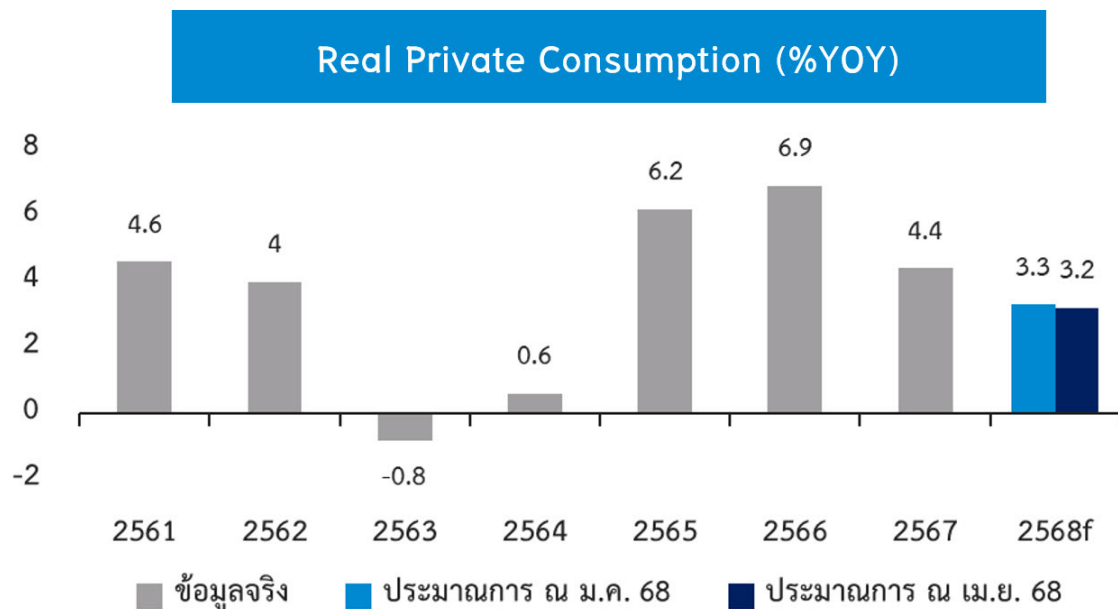
ภาพที่ 18 มูลค่าขององค์ประกอบของการเจริญเติบโต (Contribution to Growth) ของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง (%YoY)

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คำนวณโดย สศค.

สำหรับในปี 2568 การบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.2 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.7 ถึง 3.7) ตามกำลังซื้อในประเทศและรายได้ภาคท่องเที่ยวที่ฟื้นตัว แต่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอลง ความไม่แน่นอนในภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่มีแนวโน้มลดลง จากความกังวลเกี่ยวกับประเทศไทยในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริโภคในหมวดการท่องเที่ยว โรงแรมและภัตตาคารได้รับความกดดันเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งการเดินทางไปใช้จ่ายในต่างประเทศของคนไทยก็มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ และราคาสินค้าในต่างประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนที่หดตัวลงอย่างต่อเนื่อง และความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบันที่อยู่ในระดับต่ำกว่า 100 มาเป็นเวลานาน ก็มีส่วนให้เกิดแรงกดดันในภาคการบริโภคภาคเอกชน

ภาพที่ 19 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

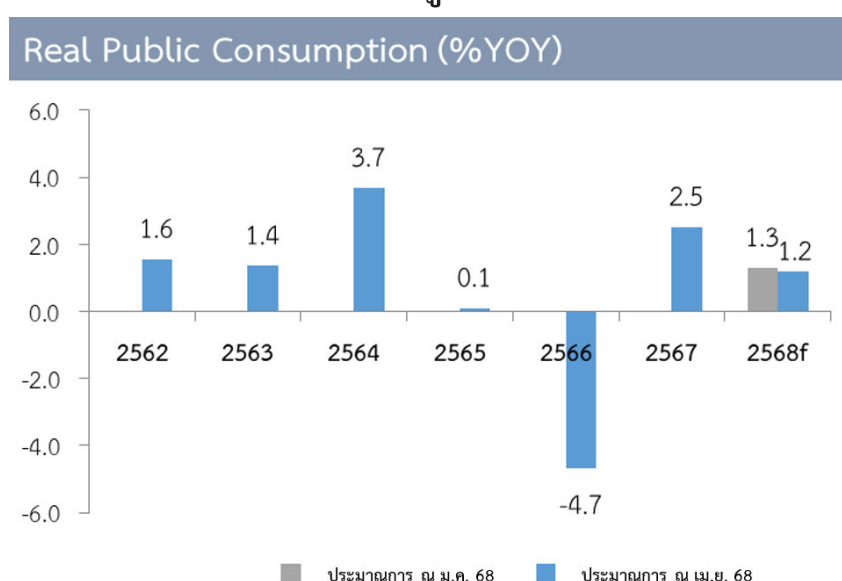
*หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 1 ปี 2568 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 3.4 ชะลอลงจากร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากค่าซื้อสินค้าและบริการ รายจ่าย การโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาด และค่าตอบแทน แรงงานที่ขยายตัวร้อยละ 9.8 6.0 และ 0.9ตามลำดับ โดยอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ประจำในไตรมาสนี้ อยู่ที่ร้อยละ 23.6 (ต่ำกว่าอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 36.7 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 18.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในภาพรวมปี 2568 สศค. คาดว่า การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 ถึง 1.7) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 3.75 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายประจำ จำนวน 2.82 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.0 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายประจำในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จะเบิกจ่ายได้ 2.82 ล้านล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ -0.3 หรือคิดเป็นอัตรา เบิกจ่ายร้อยละ 101.1 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ โดยมีสาเหตุจากหมวดเงินเดือนและ ค่าตอบแทน หมวดค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการ และหมวดรายจ่ายเงินอุดหนุนที่มีแนวโน้มของ อัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่าย ภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้น เศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 20 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาครัฐที่แท้จริง
แบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2568

ที่มา: สศค.

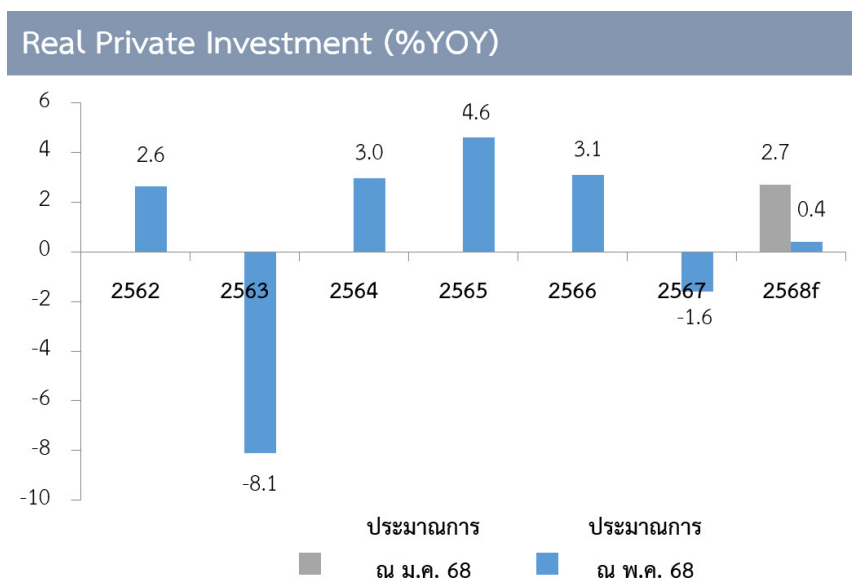
หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

การลงทุนเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 หดตัวร้อยละ -0.9 ต่อปี ซึ่งหดตัวชะลอลงจากในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ที่หดตัวร้อยละ -2.1 ต่อปี โดยเป็นการหดตัวทั้งด้านการก่อสร้างและด้านเครื่องมือเครื่องจักร โดยการลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัวที่ร้อยละ -3.8 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ -3.9 โดยหมวดก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ -5.7 โดยพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทุกประเภทลดลง ทั้งในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เทศบาล และ อบต. หมวดก่อสร้างอาคารไม่ใช่ที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ -3.3 ซึ่งเป็นการลดลงจากการก่อสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์ที่ร้อยละ -3.3 อย่างไรก็ตาม การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมและหมวดการก่อสร้างอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 3.7 และร้อยละ 2.4 ตามลำดับ ในส่วนการลงทุนในด้านเครื่องมือเครื่องจักรหดตัวร้อยละ -0.3 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ -1.7 โดยยอดขายรถยนต์ยังปรับตัวลดลง แต่ขณะที่ยานพาหนะอื่น ๆ ขยายตัวตามการนำเข้าเรือที่เพิ่มขึ้น และในหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรมขยายตัวจากเครื่องจักรกลเฉพาะทาง เครื่องจักรกลทั่วไปอื่น ๆ

สำหรับทั้งปี 2568 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ -0.1 ถึง 0.9) โดยมีปัจจัยบวกมาจากกำลังซื้อภายในประเทศและรายได้จากภาคท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่องและการลงทุนในโครงการสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จะมีการเร่งรัดเบิกจ่ายในช่วงไตรมาสที่ 3 - 4 ของปีงบประมาณ 2568 ต่อเนื่องไปยังไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2569 ซึ่งจะมีส่วนกระตุ้นการลงทุนต่อเนื่องในภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ นโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศจีน การย้ายฐานการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษี ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย และปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทยที่อาจจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 21 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สศค.

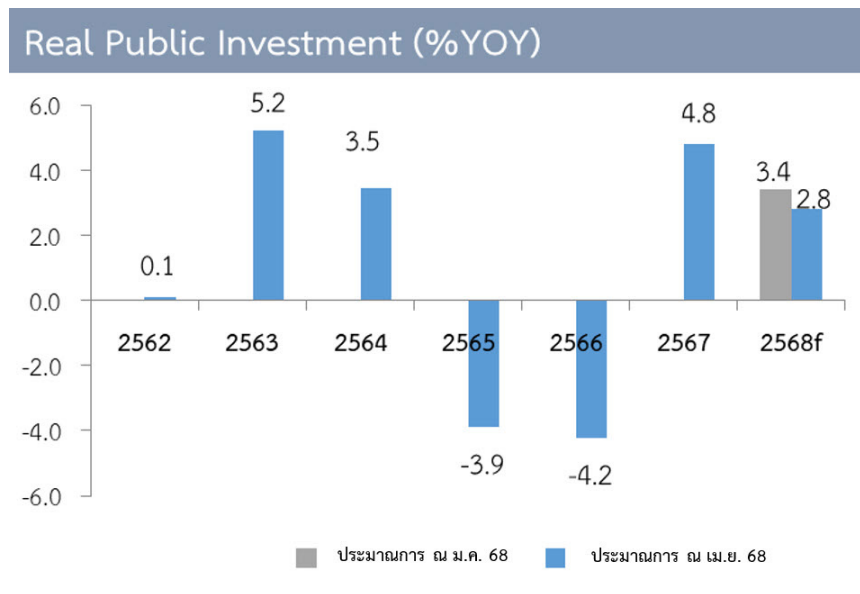
หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 1 ปี 2568 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 26.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน และต่อเนื่องจากร้อยละ 39.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญจากการขยายตัวของการลงทุนรัฐบาล ในขณะที่การลงทุนของรัฐวิสาหกิจลดลง ทั้งนี้ อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 12.8 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 13.4 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 5.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในภาพรวมปี 2568 สศค. คาดว่า การลงทุนภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 ถึง 3.3) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 3.75 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายลงทุน จำนวน 9.3 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 15.4 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จะสามารถเบิกจ่ายได้ 7.2 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 62.1 หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 74.8 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน โดยมีสาเหตุจากหมวดครุภัณฑ์ หมวดที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หมวดเงินอุดหนุน และหมวดรายจ่ายอื่น ๆ มีแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 22 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2568

ที่มา: สศค.

หมายเหตุ: f หมายถึงประมาณการ

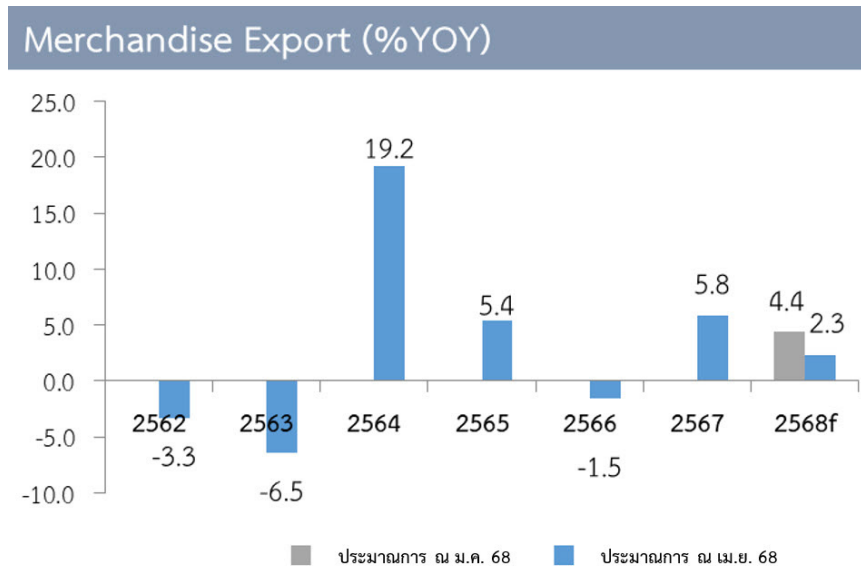
5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 1 ปี 2568 มูลค่าการส่งออกสินค้าอยู่ที่ 80,444 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.9¹ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสูงสุดในรอบ 13 ไตรมาสและเทียบกับร้อยละ 10.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับการขยายตัวในไตรมาสดังกล่าวมาจากกลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญ อาทิ ยาง คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แผงวงจรรวม อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม เครื่องปรับอากาศ และเครื่องจักรและอุปกรณ์เป็นสำคัญ ในขณะที่กลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว ทุเรียน ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รถกระบะและรถบรรทุก สินค้าประมงเป็นสำคัญ ในขณะที่สินค้าส่งออกอื่น ๆ ขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในมิติตลาดคู่ค้าหลัก พบว่า การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดสหรัฐฯ และจีน โดยการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 25.4 เร่งขึ้นร้อยละ 17.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตลาดจีนขยายตัวร้อยละ 19.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.5 ตลาดอาเซียนขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 5.2 ตลาดสหภาพยุโรป (ไม่รวมสหราชอาณาจักร) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 7.2 ตลาดสหราชอาณาจักรรับเอมิเรตส์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 18.2 ตลาดอินเดียขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 91.4 และตลาด

¹ ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ได้หวั่นกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 20.8 อย่างไรก็ดี สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกที่หดตัว อาทิ ตลาดออสเตรเลียและตลาดฮ่องกงที่ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 15 และ 5.6 ตามลำดับ สำหรับมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 สศค. คาดว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.8 ถึง 2.8) จากแนวโน้มการขยายตัวของการส่งออกสินค้าของไทยในระยะต่อไปที่ยังคงมีความอ่อนไหวสูงต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ซึ่งยังคงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดจากการประกาศเลื่อนการบังคับใช้นโยบาย Reciprocal Tariff ออกไป 90 วัน นับจากวันที่ 9 เมษายน 2568 ที่ผ่านมา รวมทั้งกรณีการยกเว้นสินค้านำเข้าสหรัฐฯ บางประเภท เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องคอมพิวเตอร์ของสหรัฐฯ ซึ่งอาจบรรเทาผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าของไทยได้บางส่วน อย่างไรก็ดี ภาควิชาการส่งออกสินค้าของไทยในระยะต่อไปยังคงมีความไม่แน่นอนและมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทิศทางของเศรษฐกิจไทยและประเทศคู่ค้าอย่างมีนัยสำคัญจึงจำเป็นต้องมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าของไทยอย่างใกล้ชิดต่อไป

ภาพที่ 23 ประเมินการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คำนวณจากมูลค่า USD ตามระบบดุลการชำระเงิน

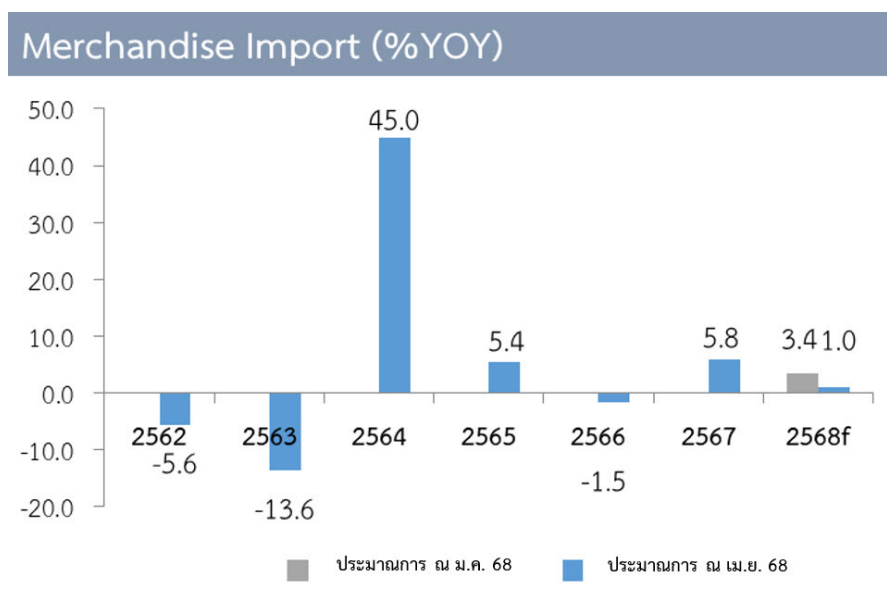
6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 1 ปี 2568 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอยู่ที่ 72,269 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1² ชะลอลงจากร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุจากหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางขยายตัวร้อยละ 4.4 อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น การนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 15.0 แรงตัวขึ้นจากร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า อาทิ อาหารและเครื่องดื่ม โทรศัพท์มือถือ และเครื่องประดับ (ยกเว้นไข่มุกและอัญมณี) โดยการนำเข้าหมวดสินค้าทุนปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 9 ไตรมาส ร้อยละ 1.8 อาทิ คอมพิวเตอร์ และอากาศยาน เรือ แท่นฯ ในขณะที่หมวดสินค้านำเข้าอื่น ๆ ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 66.9 ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.9

สำหรับมูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 สศค. คาดว่ามูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐทั้งปี 2568 จะขยายตัวที่ร้อยละ 1.0 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.5 ถึง 1.5) สอดคล้องกับความต้องการวัตถุดิบเพื่อการผลิตเพื่อส่งออก และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง

2 ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 24 ประเมินการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

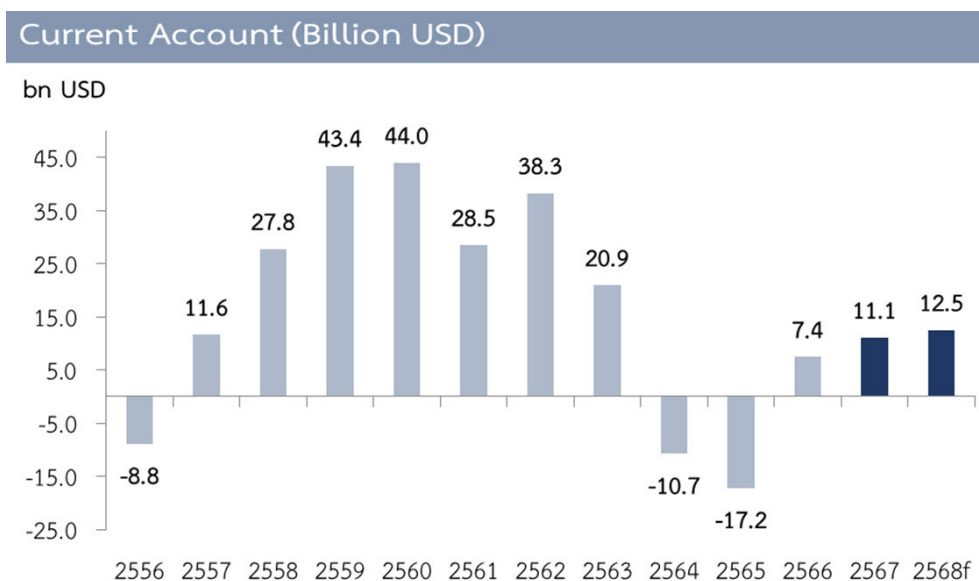
หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คำนวณจากมูลค่า USD ตามระบบดุลการชำระเงิน

7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลบัญชีเดินสะพัดปี 2567 เกินดุลทั้งสิ้น 11.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากดุลการค้าที่เกินดุลตลอดทั้งปี แม้ว่ามูลค่าการส่งออกและนำเข้าจะผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจโลก ขณะที่ดุลบริการ รายได้ และเงินโอนปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงครึ่งหลังของปี จากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวที่ส่งผลให้รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ความแข็งแกร่งของดุลบัญชีเดินสะพัดในปีดังกล่าวช่วยสนับสนุนเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค และส่งผลบวกต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ

ดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2568 เกินดุลทั้งสิ้น 2.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินเกินดุลทั้งสิ้น 3.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่เกินดุล 4.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ามูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทางด้านดุลบริการ รายได้ และเงินโอนขาดดุล -1.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากไตรมาสก่อนหน้าที่เกินดุลที่ 1.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากแรงสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดตั้งแต่ต้นปี 2568 เกินดุลทั้งสิ้น 10.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาพที่ 25 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด

ที่มา : ธปท. รวบรวมและคาดการณ์โดย สศค.

ในปี 2568 ในกรณีฐาน (Base Case) คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลทั้งสิ้น 12.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.2 ของ GDP โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 9.7 ถึง 15.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 1.7 ถึง 2.7 ของ GDP) เกินดุลต่อเนื่องในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปี 2566 โดยคาดว่าดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกินดุลทั้งสิ้น 23.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลเพิ่มขึ้นจากปี 2567 โดยมีมูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 6.9 ที่เพิ่มตามการส่งออกที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.3 การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 สะท้อนถึงความแข็งแกร่งของภาคต่างประเทศและการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนเศรษฐกิจไทยในปี 2568 อย่างไรก็ดี ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงจากนโยบายด้านภาษีของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศจีน ทิศทางของการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ การไหลเข้าของสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษีที่ย้ายตลาดเข้าสู่ไทยมากขึ้น ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ การย้ายฐานการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายด้านภาษี ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยและปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทยที่อาจจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

8. ประมาณการเงินเพื่อในปี 2568

เงินเฟ้อทั่วไปไทย เดือน เม.ย. 68 ลดลงร้อยละ -0.22 (YoY) โดยโดยมีสาเหตุหลักจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน ได้แก่ แก๊สโซฮอล์ น้ำมันเบนซิน และค่ากระแสไฟฟ้า ประกอบกับการลดลงของราคาผักสด ในขณะที่สินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ๆ ราคายังคงสูงขึ้น ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.21 (MoM) ตามการลดลงของหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ที่ลดลงร้อยละ -0.67 (MoM) ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.48 (MoM) และเมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน สูงขึ้นร้อยละ 0.98 (YoY) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สูงขึ้นร้อยละ 0.16 (MoM)

ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ -0.21 (MoM) ตามการลดลงของหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ที่ลดลงร้อยละ -0.67 (MoM) ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.48 (MoM) และเมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน สูงขึ้นร้อยละ 0.98 (YoY) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สูงขึ้นร้อยละ 0.16

(MoM) เมื่อดูองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลง (Contribution YoY) พบว่า หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยบวกที่ทำให้เงินเพื่อเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 1.63 โดยเป็นผลมาจากการสูงขึ้นของสินค้าในกลุ่ม กลุ่มเครื่องประกอบอาหาร กลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และกลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และผลไม้สด ที่สูงขึ้นร้อยละ 6.20 5.04 และ 4.24 ตามลำดับ ขณะที่หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม เป็นปัจจัยลบที่ทำให้เงินเพื่อเพิ่มลดลงที่ร้อยละ 0.67 โดยเป็นผลมาจากการลดลงของสินค้าในหมวดพลังงาน หมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร และหมวดเคสสถาน ที่ลดลงร้อยละ -1.15 และ -0.64 ตามลำดับ

ทั้งนี้ สศค. ได้พิจารณาข้อมูลสถานการณ์เงินเพื่อไทยล่าสุดร่วมกับแบบจำลองเงินเพื่อ Bottom-up Model เพื่อประมาณการอัตราเงินเพื่อไทย โดยคาดว่าอัตราเงินเพื่อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปี 2568 มีแนวโน้มปรับลดลงเล็กน้อยเป็นร้อยละ 0.8 และเงินเพื่อพื้นฐานทรงตัวอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.0 จากปัจจัยการลดลงของราคาน้ำมันและฐานสูงของปีก่อนเป็นสำคัญ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก 1) ราคาสินค้าในหมวดพลังงานที่ยังทรงตัว จากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ อาทิ การตรึงราคาก๊าซหุงต้ม (LPG) ที่ 423 บาทต่อ 1 ถึง 15 กิโลกรัม และการการปรับลดของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ทั้งเบนซินและดีเซล ซึ่งในปี 2568 ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงมีแนวโน้มปรับลดลงตามสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกและฐานะกองทุนน้ำมันที่ปรับตัวดีขึ้นและสถานะกองทุนส่วนของน้ำมันที่คาดว่าจะกลับมาเป็นบวกในเดือนช่วงพฤษภาคม 2) แนวโน้มราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในช่วงทั้งปี 2568 และปี 2569 ที่เหลือมีแนวโน้มปรับตัวลดลงต่อเนื่อง 3) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐและมาตรการกระตุ้นภาคการท่องเที่ยว และ 4) ความแปรปรวนทางสภาพภูมิอากาศทำให้ปริมาณผลผลิตและราคาผักและผลไม้มีความผันผวนตามการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล

นอกจากนี้ ยังมีความปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อเงินเพื่อที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ (1) ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าสหรัฐฯ ซึ่งกระทบอุปสงค์ต่างประเทศ (2) ทิศทางราคาน้ำมันดิบดูไบ และความผันผวนของตลาดพลังงานโลก (3) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการฟื้นตัวของภาคท่องเที่ยว และ (4) ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งอาจกดดันผลผลิตเกษตรและราคาอาหารในระยะต่อไป

ทั้งนี้ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ กำลังดำเนินการปรับปรุงระบบเพื่อเผยแพร่ข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภค จากปีฐาน 2562 ให้เป็นปีฐาน 2566 ทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคในรูปแบบ excel ตั้งแต่ปี 2519 – ปัจจุบัน ยังไม่พร้อมให้บริการ

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2567	2567				2568			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก									
ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล) ⁷	80.3	81.6	85.0	78.4	76.0	75.79	74.97	71.80	75.79
อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) ⁷	4.25	5.25	5.25	4.75	4.50	4.25	4.25	4.25	4.25
	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	4.50	5.50	5.50	5.00	4.75	4.50	4.50	4.50	4.50
ด้านอุปสงค์									
การบริโภคภาคเอกชน									
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่ (%YoY) ¹	3.7	1.2	3.9	6.9	3.0	3.0	0.4	-0.8	3.0
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่ (%YoY) ¹³	-22.1	-18.0	-23.2	-20.6	-28.4	-12.2	-15.5	-3.1	-12.2
ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY) ¹²	-8.0	-10.2	-7.6	-11.8	-1.8	1.1	2.4	1.1	1.8
ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ¹⁴	2	-0.8	0.7	3.4	5.0	6.8	9.9	10.1	6.8
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ) ⁵	59.3	63.2	60.5	56.5	56.9	57.8	57.8	56.7	57.8
การลงทุนภาคเอกชน									
ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ¹⁴	10.1	16.6	1.0	10.2	13.0	2.5	-15.6	10.8	2.5
ปริมาณรถยนต์เชิงพาณิชย์จดทะเบียนใหม่(YoY) ¹³	-21.4	-24.8	-22.3	-18.7	-18.5	-12.8	-11.5	-12.1	-12.8
ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์รวม (%YoY) ¹	-3.4	-11.5	-4.1	-3.6	5.7	-8.0	-8.0	-11.8	-8.0%
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ (%YoY) ¹⁴	0.1	-9.1	-8.9	4.8	15.7	16.1*	20.0	11.8*	16.1
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) ⁴	-0.1	-1.1	-0.4	0.6	0.4	0.3	0.1	0.5	0.3
การค้าระหว่างประเทศ									
มูลค่าการส่งออก (พณีสถิตดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร ⁴	300.8	71.0	74.3	77.9	27.2	81.5	26.7	29.5	81.5
(%YoY) ⁴	5.4	-0.3	4.3	7.5	10.5	15.2	14.0	17.8	15.2
ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) ⁴	1.4	1.3	1.7	1.3	1.2	0.8	0.8	0.6	0.8

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2567	2567				2568			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.	YTD
ปริมาณการส่งออก (%YoY) ¹⁴	4.3	-1.5	2.6	6.1	10.5	14.3	13.1	17.1	14.3
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ระบบศุลกากร ⁴	307.8	75.5	75.1	78.6	28	80.5	24.7	28.6	80.5
(%YoY) ⁴	6.3	3.9	2.2	10.7	10.2	7.4	4.0	10.2	7.4
ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) ⁴	1.1	-1.1	2.3	1.6	1.6	3.6	4.0	2.8	3.5
ปริมาณการนำเข้า (%YoY) ¹⁴	5.2	5	-0.2	8.9	8.5	3.7	0.0	7.2	3.9
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร ⁴	-7.0	-4.5	-0.8	-0.7	-0.8	1.0	2.0	0.9	1.0
ด้านอุปทาน									
ภาคการเกษตร									
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) ⁶	-1.0	-2.9	-1.7	-0.1	0.2	4.6	4.4	7.1	4.6
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) ⁶	7.7	5.3	11.0	7.4	7.2	-1.0	-0.8	-3.4	-1.0
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) ¹⁴	5.7	3.7	8.0	6.0	5.7	2.0	1.8	2.2	2.0
การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY) ³	-4.2	-5.2	-4.8	-3.4	-3.6	-2.8	-2.5	-3.5	-2.8
ภาคอุตสาหกรรม									
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) ⁹	-1.3	-2.8	0.2	-0.8	-1.8	-1.9	-3.9	-0.7	-1.9
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ⁴	12.3	4.7	9	19.7	13.9	8.6	12.8	9.5	8.6
ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) ¹⁴	8.9	3.1	5.9	15	11.5	4.2	7.7	4.8	4.2
อัตรการใช้กำลังการผลิต (%) ⁹	58.7	60.4	57.7	58.3	57.3	60.9	59.2	63.7	60.9
การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY) ³	1.1	1.4	1.8	0.2	-1.7	0.3	-3.2	-1.7	0.3
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (ระดับ) ⁸	89.5	91.0	88.7	88.0	90.2	92.3	93.4	91.8	92.3
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ¹⁵	52.4	53.9	52.8	49.6	53.0	52.2	52.1	51.5	52.2
ภาคบริการ									
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน) ¹⁰	35.54	9.37	8.13	8.59	2.63	9.55	3.12	2.72	9.55
(%YoY) ¹⁴	26.3	43.5	26.3	21.1	21.9	1.9	-6.9	-8.8	1.9
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (%YoY) ¹⁰	8.5	8.6	13	6.6	5.2	3.1	3.5	2.2	3.1
การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) ³	1.6	2.1	1.2	2.1	1	0.6	0.3	1.1	0.6

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2567	2567				2568			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.	YTD
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ									
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) ²	35.4	35.7	36.7	34.8	34	33.9	34.0	33.9	33.9
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ²	11.1	3.4	1.1	2.3	4.2	10.5	5.5	2.3	10.5
ทุนสำรองทางการ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ²	237	223.4	224.3	243	238.6	245.3	244.7	245.3	245.3
ฐานะซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ²	25.1	29.6	28.6	26	25.9	24.9	23.2	24.9	24.9
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ									
อัตราการว่างงาน (%) ³	1.0	1.0	1.1	1.0	1.0	0.9	0.8	0.9	0.9
สัดส่วนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานสะสมต่อจำนวนผู้ประกันตน ม.33 (%)	1.81	1.84	1.92	1.82	1.8	n.a.	1.85	n.a.	1.85
ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY) ⁴	1.6	1.2	3.7	1.7	-1.4	-0.4	-0.3	-1.6	-0.4
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) ⁴	0.4	-0.78	0.78	0.6	0.83	1.08	1.08	0.84	1.08
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY) ⁴	0.56	0.44	0.38	0.64	0.77	0.89	0.99	0.86	0.89
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%) ¹	63.9	63.7	63.4	63.3	64	n.a.	64.2	n.a.	64.2
ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ									
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของทั่วโลก (Global Composite PMI) (ระดับ) ¹⁶	52.5	52	53	52.4	52.4	51.8	51.5	52.1	51.8
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของทั่วโลก ภาคการผลิต (Global Manufacturing PMI) (ระดับ) ¹⁶	50	50.3	50.7	49.3	49.7	50.3	50.6	50.3	50.3
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของทั่วโลก ภาคบริการ (Global Service PMI) (ระดับ) ¹⁶	53.1	52.4	53.3	53.4	53.3	52.1	51.6	52.7	52.1

เครื่องชี้ภาคการคลัง	FY2567	FY2567				FY2568				
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	ก.พ.	มี.ค.	FY/YTD
รายจ่ายปีปัจจุบัน (พันล้านบาท)	3,396.0	910.1	570.7	1,056.2	858.8	1,160.6	784.4	186.7	302.1	1,945.0
%YoY	10.0%	-7.3%	-19.6%	42.3%	31.3%	27.5%	37.4%	8.5%	56.5%	31.3%
รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)	2,829.3	859.1	529.5	883.2	557.6	1,035.4	664.7	158.7	253.9	1,700.1
%YoY	8.4%	0.0%	-11.8%	41.2%	6.1%	20.5%	25.5%	-0.1%	42.6%	22.4%
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	566.6	51.1	41.2	173	301.3	125.2	119.7	28.0	48.1	244.9
%YoY	18.5%	-58.6%	-62.3%	48.1%	34.2%	145.2%	90.3%	113.0%	23.0%	65.3%
รายจ่ายปีก่อน (พันล้านบาท)	146.4	53.6	36.5	22.2	34.2	101.2	67.8	20.4	23.5	169.0
%YoY	-15.8%	-9.1%	-18.1%	-20.6%	19.7%	88.9	86.0%	82.1%	92.3%	87.7%
รายจ่ายรวม (พันล้านบาท)	3,542.4	963.8	607.2	1,078.4	893.1	1,261.8	852.2	207.1	352.6	2,114.0
%YoY	8.6%	-7.4%	-19.5%	40.0%	28.2%	30.9%	40.4%	13.0%	58.6%	34.6%

ที่มา:

^{1/}กระทรวงการคลัง

^{2/}ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{3/}สำนักงานสถิติแห่งชาติ

^{4/}กระทรวงพาณิชย์

^{5/}มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

^{6/}สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

^{7/}Reuters

^{8/}สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

^{9/}สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

^{10/}กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

^{11/}กรมจัดเก็บประกอบด้วยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร

^{12/}กรมการขนส่งทางบก

^{13/}บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด

^{14/}คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

^{15/}สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

^{16/}CEIC

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลังในช่วงครึ่งแรกของ ปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคม 2567 – มีนาคม 2568)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายจำนวน 3,752,700 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 19.4 ของ GDP¹ โดยเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 865,700 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2567 หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยแบ่งออกเป็นรายจ่ายประจำ 2,680,437 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 115,568 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 รายจ่ายลงทุน 932,362 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 124,682 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.4 และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 150,100 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปีที่แล้ว 31,780 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 26.9

ในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 - มี.ค. 68) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,195,662 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,807 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.2 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 26,503 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.3 สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 2,114,054 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 543,144 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 34.6 ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายในปีงบประมาณ 2568 ประกอบกับในปี 2567 มีประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ประกาศล่าช้าไปเกือบ 7 เดือน ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณข้างต้นเป็นรายจ่ายปีปัจจุบันเบิกจ่ายได้จำนวน 1,945,024 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 464,165 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 31.3 หรือเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินงบประมาณคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 51.8 ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุล จำนวน 924,622 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 มีจำนวน 12,080,810 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 64.4 ของ GDP ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.1 และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตาม

1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2568 เท่ากับ 19,309,900 ล้านบาท ที่มา งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงบประมาณ

อายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 87.3 ทำให้มีความเสี่ยงด้านการผิดนัดชำระหนี้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากรัฐบาลสามารถออกขายพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมที่ครบกำหนดชำระได้ นอกจากนี้หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 70 ของ GDP

ผลการดำเนินนโยบายการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 - มี.ค. 68)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 1,195,662 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,807 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.2 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 26,503 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.3 ทั้งนี้ ผลการจัดเก็บรายได้แยกตามหน่วยงานจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

กรมสรรพากร จัดเก็บรายได้รวม 966,200 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 10,157 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.1 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 3.9 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บได้ 487,718 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 16,343 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.5 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 4.6 โดยภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในประเทศสูงกว่าประมาณการ 26,528 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.7 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.9 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ขณะที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ 10,185 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.1 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.0 เนื่องจากมีสินค้านำเข้าใช้สิทธิประโยชน์จากเขตปลอดอากรมากขึ้น ส่งผลให้อัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) ลดลงเป็นสำคัญ ประกอบกับราคาน้ำมันดิบที่ลดลง ส่งผลให้ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าน้ำมันดิบลดลง อย่างไรก็ตาม ภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 216,524 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 5,588 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.5 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.4 เนื่องจากภาษีเงินได้นิติบุคคลจากประมาณการกำไรสุทธิครึ่งปี(ภ.ง.ด. 51)ของบริษัทที่มีรอบระยะเวลาบัญชีปีบัญชีปีงบประมาณ โดยเฉพาะในกิจการการผลิตยานยนต์ และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จากการจำหน่ายกำไร (ภ.ง.ด. 54) ต่ำกว่าประมาณการเป็นสำคัญ

กรมสรรพสามิต จัดเก็บรายได้รวม 264,971 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 21,321 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.4 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.6 โดยภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ

ได้แก่ (1) ภาษีรถยนต์ จัดเก็บได้ 28,522 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 17,730 ล้านบาท หรือร้อยละ 38.3 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 28.7 เนื่องจากปริมาณรถยนต์ที่ชำระภาษีต่ำกว่าประมาณการ ประกอบกับมาตรการส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าส่งผลให้ ETR ลดลง และ (2) ภาษียาสูบ จัดเก็บได้ 22,446 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 3,945 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.9 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 16.4 เนื่องจากปริมาณยาสูบที่ชำระภาษีต่ำกว่าประมาณการ

กรมศุลกากร จัดเก็บรายได้รวม 57,365 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 4,235 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.9 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.5 เนื่องจากค่าเงินบาทแข็งค่ากว่าที่ประมาณการไว้ ประกอบกับ ETR ลดลง เนื่องจากมีสินค้านำเข้าใช้สิทธิประโยชน์จากเขตปลอดอากรมากขึ้น ทั้งนี้ มูลค่าการนำเข้าในช่วง 5 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2568 ในรูปดอลลาร์สหรัฐสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 8.5 แต่ในรูปเงินบาทต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 3.5 โดยสินค้าที่จัดเก็บอากรขาเข้าได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ยานบกและส่วนประกอบ (2) เครื่องจักรไฟฟ้าและอุปกรณ์ (3) ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม (4) เครื่องจักรและเครื่องใช้กล และ (5) เครื่องหอม เครื่องสำอาง หรือสิ่งปรุงแต่งสำหรับประพินร่างกาย

รัฐวิสาหกิจ นำส่งรายได้รวม 79,054 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 16,079 ล้านบาท หรือร้อยละ 25.5 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจบางแห่งมีการนำส่งรายได้เลื่อนมาจากปีก่อน แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.4

หน่วยงานอื่น จัดจัดเก็บรายได้รวม 94,833 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 11,888 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.3 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.6 จากการจัดเก็บรายได้ของ (1) ส่วนราชการอื่น จัดเก็บรายได้รวม 84,796 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 11,042 ล้านบาท หรือร้อยละ 15.0 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.6 เนื่องจากมีการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล เป็นสำคัญ (2) กรมธนารักษ์ จัดเก็บรายได้รวม 10,037 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 846 ล้านบาท หรือร้อยละ 9.2 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 13.0 เนื่องจากมีรายได้พิเศษจากค่าเวนคืนที่ดินจากโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (วงแหวนกาญจนาภิเษก)

**ตารางที่ 1 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568
(ต.ค. 67 – มี.ค. 68)**

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2568		เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ การตามเอกสารงบประมาณ	
	(ต.ค. 67 – มี.ค. 68)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	จำนวน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	966,200	3.89	10,157	1.1
2. กรมสรรพสามิต	264,971	1.60	(21,321)	(7.4)
3. กรมศุลกากร	57,365	(3.55)	(4,235)	(6.9)
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	1,288,536	3.06	(15,399)	(1.2)
4. รัฐวิสาหกิจ	79,054	(3.4)	16,079	25.5
5. หน่วยงานอื่น	94,833	12.63	11,888	14.3
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	1,462,423	3.3	12,568	0.9
หัก	234,745	9.1	11,458	5.1
รวมรายได้สุทธิ (Net)	1,195,662	2.3	1,807	0.2

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68)

การเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68) จำนวน 2,114,054 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 543,144 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 34.6 ประกอบด้วย (1) รายจ่ายปีปัจจุบัน เบิกจ่ายได้จำนวน 1,945,024 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 51.8 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 (3,752,700 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 464,165 ล้านบาท หรือร้อยละ 31.3 และ (2) รายจ่ายปีก่อน เบิกจ่ายได้จำนวน 169,030 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 61.5 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (275,000 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 78,979 ล้านบาท หรือร้อยละ 87.7 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปีปัจจุบันจำนวน 1,945,024 ล้านบาท ประกอบด้วย (1.1) รายจ่ายประจำ เบิกจ่ายได้จำนวน 1,700,158 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 60.3 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 311,589 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 22.4 ต่อปี และ (1.2) รายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายได้จำนวน 169,030 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 61.5 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 78,979 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 87.7 ต่อปี โดยมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญมาจากการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญ เช่น รายจ่ายชำระหนี้ของกระทรวงการคลัง จำนวน 237,480 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกรมส่งเสริม

การปกครองท้องถิ่น จำนวน 129,024 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 124,297 ล้านบาท เงินอุดหนุนของสำนักงานประกันสังคม จำนวน 60,144 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 82,583 ล้านบาท เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 102,694 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง จำนวน 50,527 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 56,011 ล้านบาท เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเบิกจ่ายงบกลางรายการที่สำคัญ เช่น เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ จำนวน 200,509 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จำนวน 56,961 ล้านบาท เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ จำนวน 39,476 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวน 29,888 ล้านบาท และเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 10,735 ล้านบาท เป็นต้น

**ตารางที่ 2 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568
(ต.ค. 67 – มี.ค. 68)**

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงินงบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ		
		2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อวงเงิน
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	3,752,700	1,945,024	31.3	51.8
1.1 รายจ่ายประจำ	2,680,437	1,700,158	22.4	60.3
1.2 รายจ่ายลงทุน	932,362	244,866	165.3	26.3
2. รายจ่ายปีก่อน	275,015	169,030	87.7	61.5
3. รายจ่ายรวม (1+2)	4,027,715	2,114,054	34.6	52.5

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

3. ฐานะการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68)

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68) พบว่า รัฐบาลมีรายได้ นำส่งคลังจำนวน 1,189,432 ล้านบาท และมีการเบิกจ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น 2,114,054 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 924,622 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุล 2,866 ล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการถอนเงินฝากคลังของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สุทธิ 1,300 ล้านบาท และการถอนเงินฝากคลังของกรมการแพทย์ สุทธิ 1,215 ล้านบาท โดยรัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 628,735 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลจำนวน 298,735 ล้านบาท และเงินคงคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 มีจำนวน 215,366 ล้านบาท

ตารางที่ 3 ฐานะการคลังในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. 67 – มี.ค. 68)

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2568	ปีงบประมาณ 2567	จำนวน	เปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปี
1. รายได้	1,189,432	1,163,874	25,558	2.2
2. รายจ่าย	2,114,054	1,570,910	543,144	34.6
3. ดุลเงินงบประมาณ	(924,622)	(407,036)	(517,586)	(127.2)
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	(2,866)	(17,627)	14,761	83.7
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(927,488)	(424,663)	(502,825)	(118.4)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	628,753	260,350	368,403	141.5
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(298,735)	(164,313)	(134,422)	(81.8)
8. เงินคงคลังต้นงวด	514,101	539,056	(24,955)	(4.6)
9. เงินคงคลังปลายงวด	215,366	374,743	(159,377)	(42.5)

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 มีจำนวน 12,080,810 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 64.4 ของ GDP โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 10,775,699 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 1,054,539 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 161,980 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 88,592 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.1 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 87.3 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 70.0 ของ GDP

ตารางที่ 4 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน มี.ค. 68	% of GDP
1. หนี้รัฐบาล	10,775,699	57.5
2. หนี้รัฐวิสาหกิจ	1,054,539	5.6
3. หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	161,980	0.9
4. หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	88,592	0.5
หนี้สาธารณะรวม	12,080,810	64.4

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

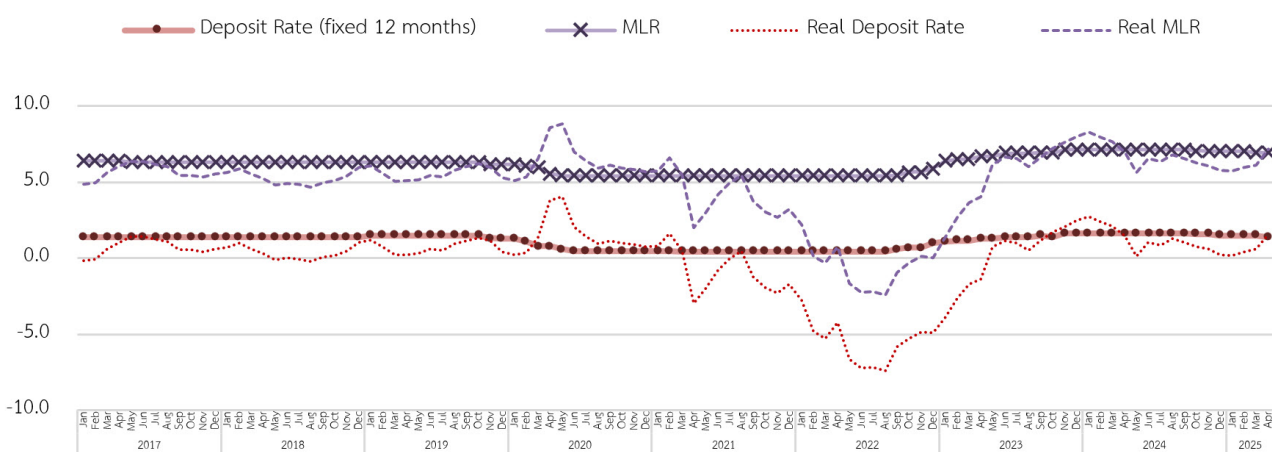
รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 1 ปี 2568

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้คงที่ โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปี เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 1.48 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 7.0 ต่อปี (ภาพที่ 1) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่ากรอบเงินเป้าหมายส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง¹ ณ เดือนเมษายน 2568 อยู่ที่ร้อยละ 1.59 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 7.16 ต่อปี

ในปี 2568 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงทรงตัว ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ซึ่งเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวลดลงและมีความเสี่ยงด้านต่ำเพิ่มขึ้นจากนโยบายการค้าโลก และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มองไปข้างหน้า นโยบายการค้าจะเริ่มส่งผลกระทบมากขึ้นตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2568 โดยล่าสุด ณ เดือนเมษายน 2568 คณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ มีมติ 5 ต่อ 2 เสียง ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 0.25 จากร้อยละ 2.00 เป็นร้อยละ 1.75 ต่อปี โดยให้มีผลทันที ทั้งนี้ 2 เสียง เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมครั้งที่ 2/2568 เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและรองรับความเสี่ยงด้านต่ำที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งดูแลภาวะการเงินให้เหมาะสมกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อที่เปลี่ยนไป ขณะที่กรรมการ 2 ท่านเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อใช้ในจังหวะที่เกิดประสิทธิผลสูงสุดภายใต้ขีดความสามารถของนโยบายการเงิน (policy space) ที่มีจำกัด

1 คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

ภาพที่ 1 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

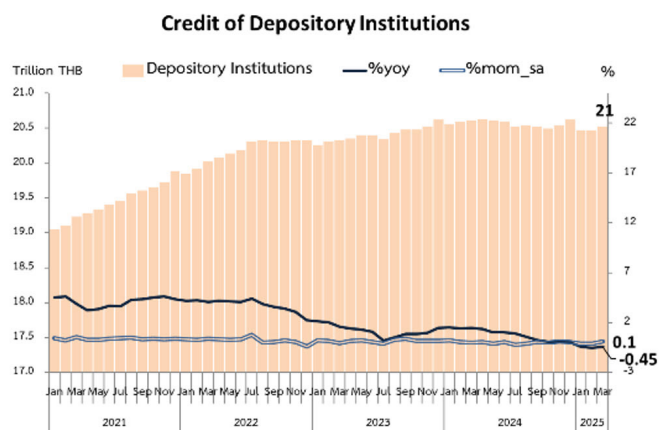

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน² (Credit of Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 2) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงินมียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 20.53 ล้านล้านบาท คิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -0.45 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์มีการหดตัวในอัตราที่ชะลอลง ขณะที่สินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้น ทางด้านยอดคงค้างเงินรับฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Deposit in Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 3) มียอดคงค้างของเงินฝากจำนวน 25.94 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาล) โดยเงินรับฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้น ขณะที่เงินฝากในธนาคารพาณิชย์มีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง

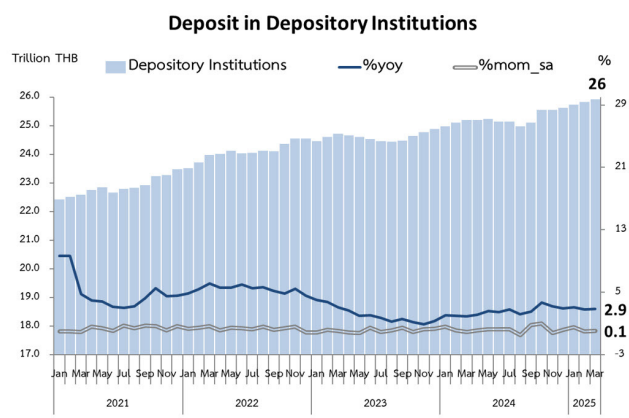
² ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน

**ภาพที่ 2 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน
ดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์**

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

**ภาพที่ 3 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน
ดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์**

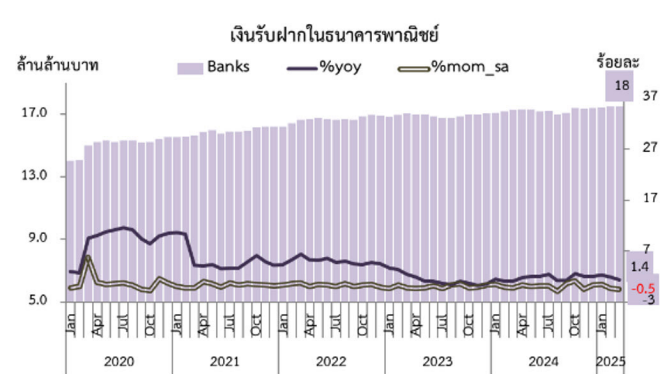
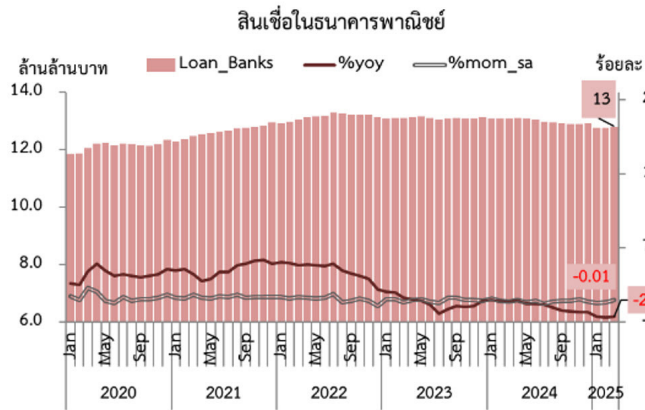
ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 หดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 4) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้างสินเชื่อจำนวน 12.83 ล้านล้านบาท หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -2.24 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.01 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะเดียวกันยอดเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 5)

โดยธนาคารพาณิชย์มียอดเงินรับฝากคงค้างจำนวน 17.54 ล้านล้านบาท ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 1.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการพลิกกลับมาหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.5 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 4 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ภาพที่ 5 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

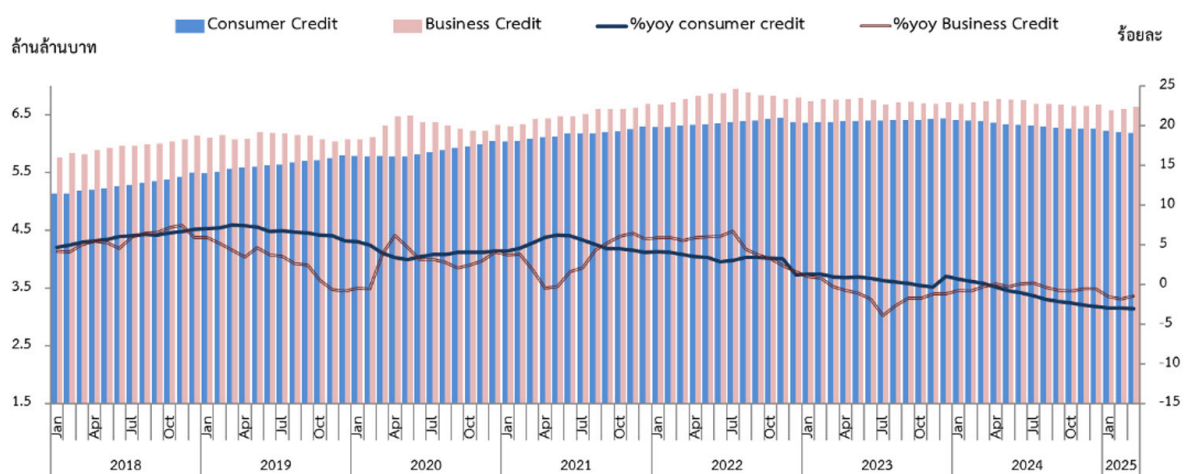

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 พบว่าสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน (ภาพที่ 6) โดยสินเชื่อที่ให้แกภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.7 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -1.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.01 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 48.3 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -3.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.2 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

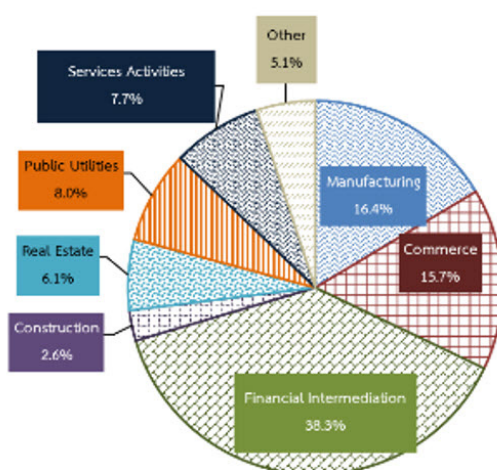
ภาพที่ 6 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

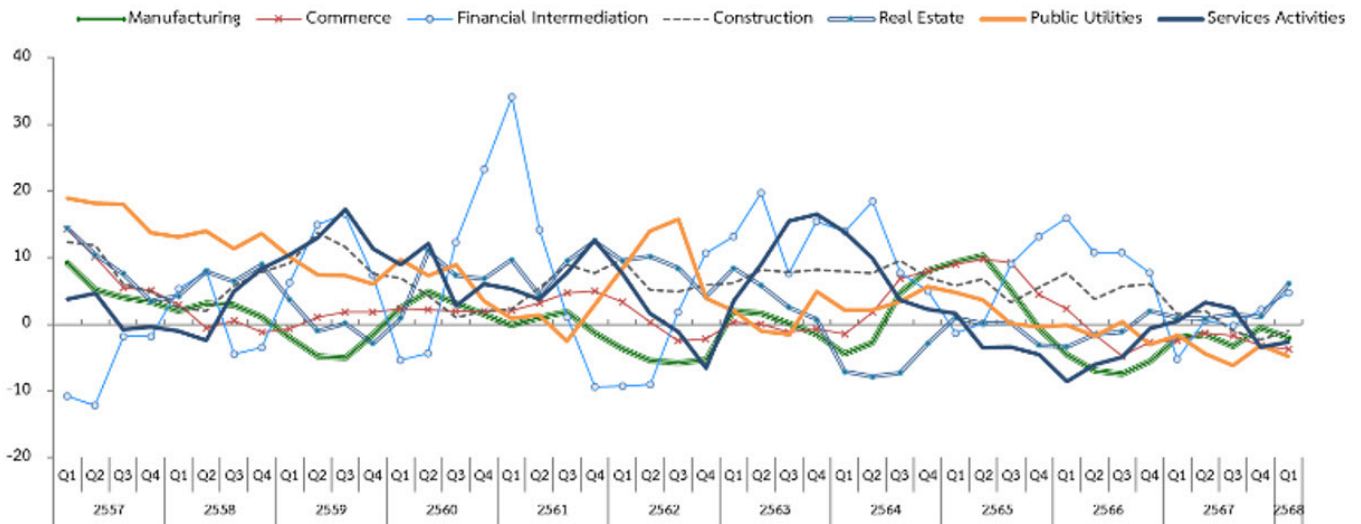
ในไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงิน และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวเร่งขึ้น นอกจากนี้ สินเชื่อธุรกิจกลุ่มก่อสร้าง และกลุ่มบริการหดตัวชะลอลง ขณะที่สินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มพาณิชย์ และกลุ่มสาธารณูปโภคหดตัวเร่งขึ้น (ภาพที่ 7 และภาพที่ 8) โดยยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มการเงิน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.3 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 4.76 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.1 ของสินเชื่อธุรกิจรวม ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 6.08 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มก่อสร้าง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.6 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.97 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.7 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -2.67 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.4 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -2.02 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มพาณิชย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.7 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -3.66 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มสาธารณูปโภคซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.0 ของสินเชื่อธุรกิจหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -4.83 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 5.1 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 5.16 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 7 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

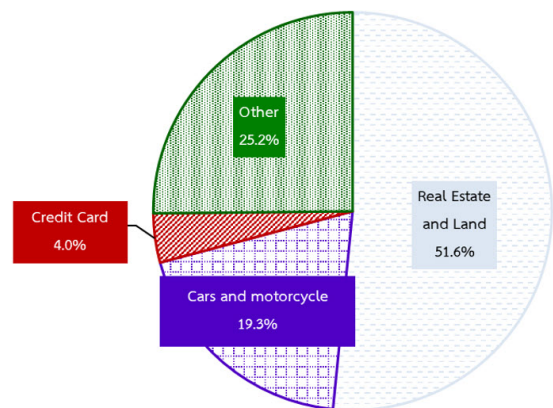
ภาพที่ 8 การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ในไตรมาส 4 ปี 2567 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคในธนาคารพาณิชย์หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 9 และภาพที่ 10) โดยยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อซื้อรถหรือเช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.3 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -11.61 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ประกอบกับ ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.6 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.14 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ ยอดคงค้าง

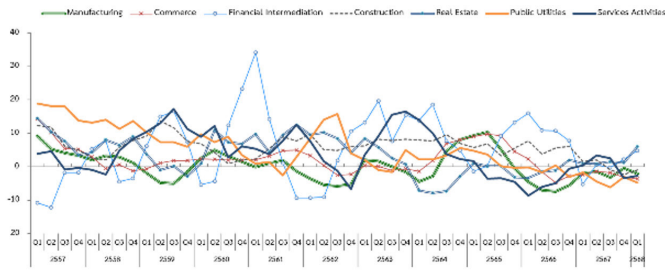
ภาพที่ 9 โครงสร้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

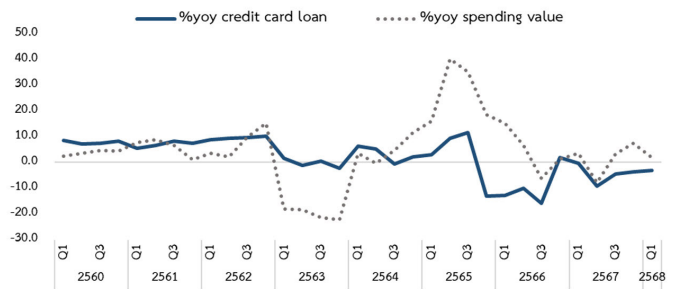
สินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 4.0 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -3.42 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่ยังคงหดตัวในช่วงเวลาดังกล่าว (ภาพที่ 11) นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่ออุปโภคบริโภคอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 25.2 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.17 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 10 การขยายตัวของสินเชื่อ
เพื่อการอุปโภค

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

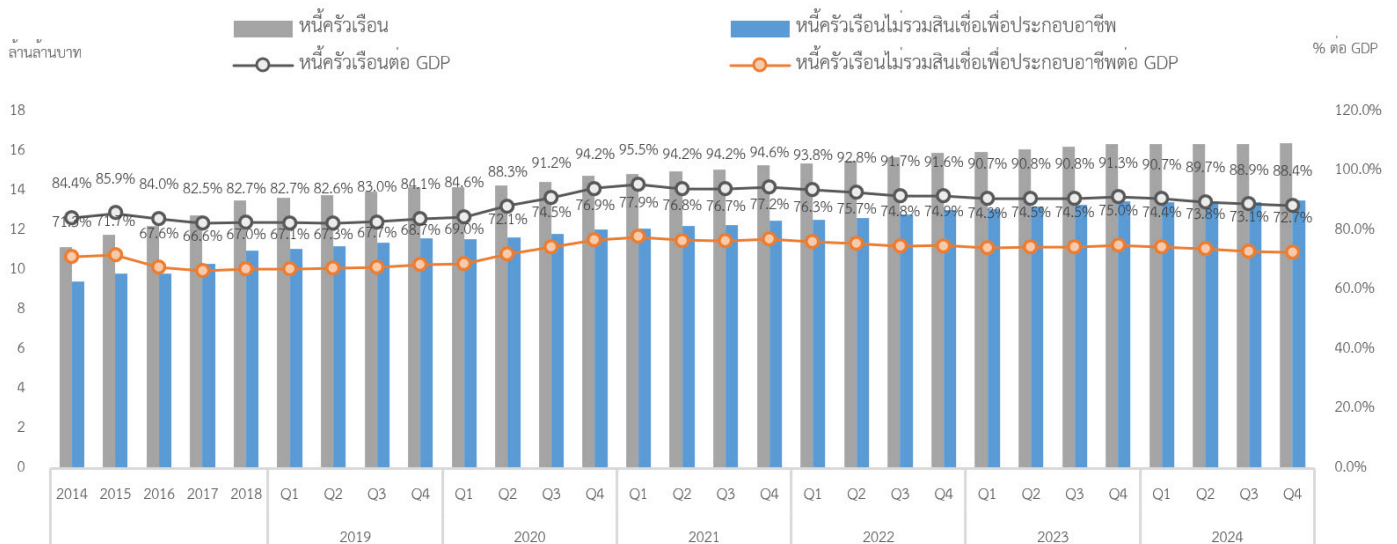
ภาพที่ 11 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

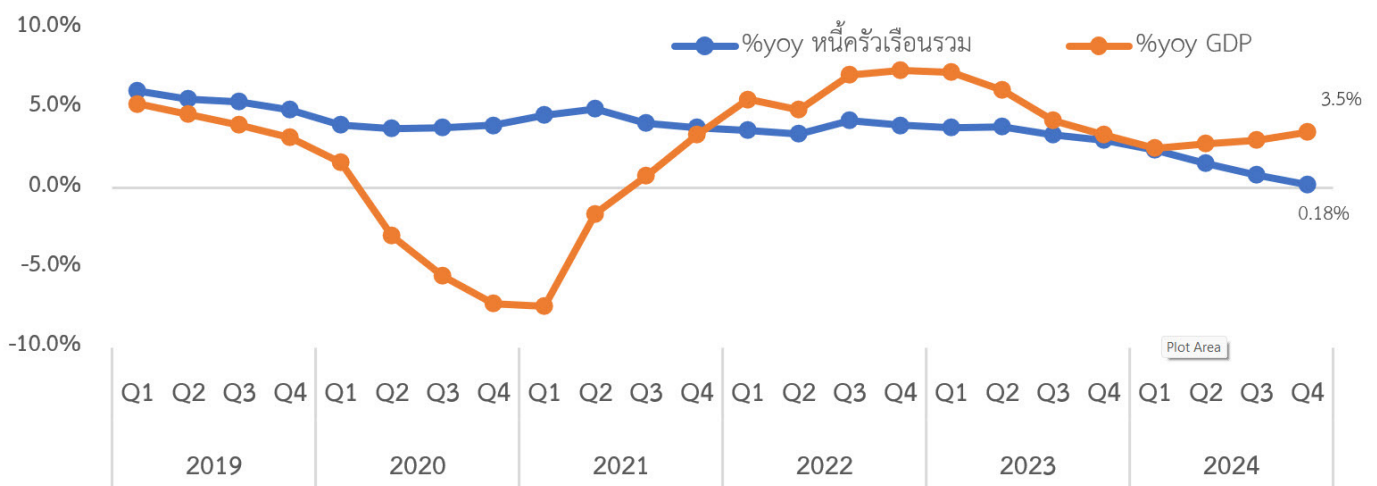
สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 4 ปี 2567 มียอดคงค้างอยู่ที่ 16.42 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 88.4 ของ GDP ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ 16.36 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 88.9 ของ GDP ขณะที่ GDP ณ ราคาปัจจุบันที่ขยายตัวร้อยละ 3.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 12 และ ภาพที่ 13) ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้เพื่อไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 13.5 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 72.7 ของ GDP

ภาพที่ 12 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 13 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อและหนี้ครัวเรือน (%YoY)

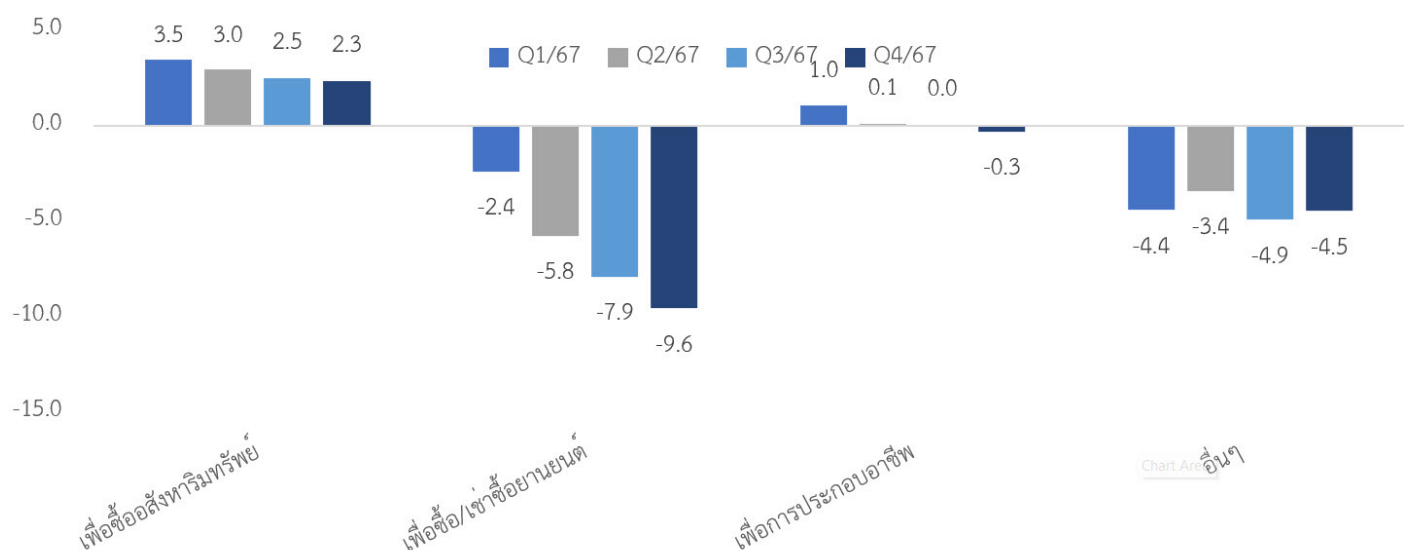

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ: การหา Growth ของหนี้ครัวเรือนและ Nominal GDP จะใช้ข้อมูลบวกกันย้อนหลัง 4 ไตรมาส แล้วนำมาคำนวณหา Growth

หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 มีทิศทางชะลอลงในเกือบทุกหมวด โดยสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 2.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน สินเชื่อ/เช่าซื้อยานยนต์หดตัวร้อยละ -9.6 สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพหดตัวที่ร้อยละ -0.3 ด้านสินเชื่อซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์หดตัวที่ร้อยละ -4.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 14)

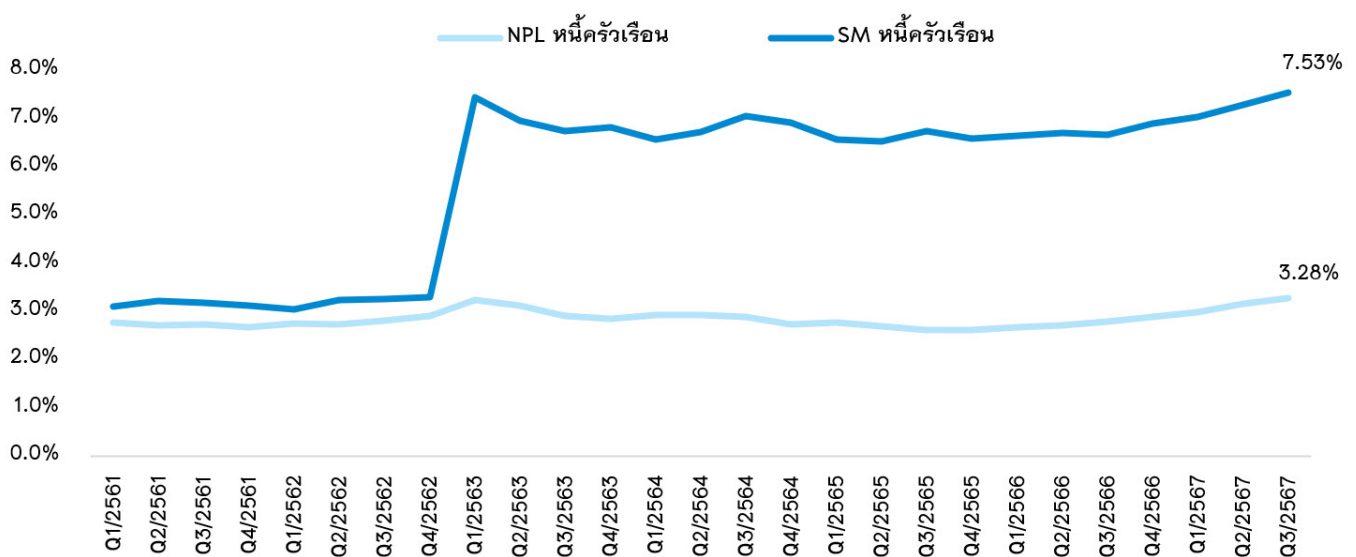
ภาพที่ 14 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท (%YoY)

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

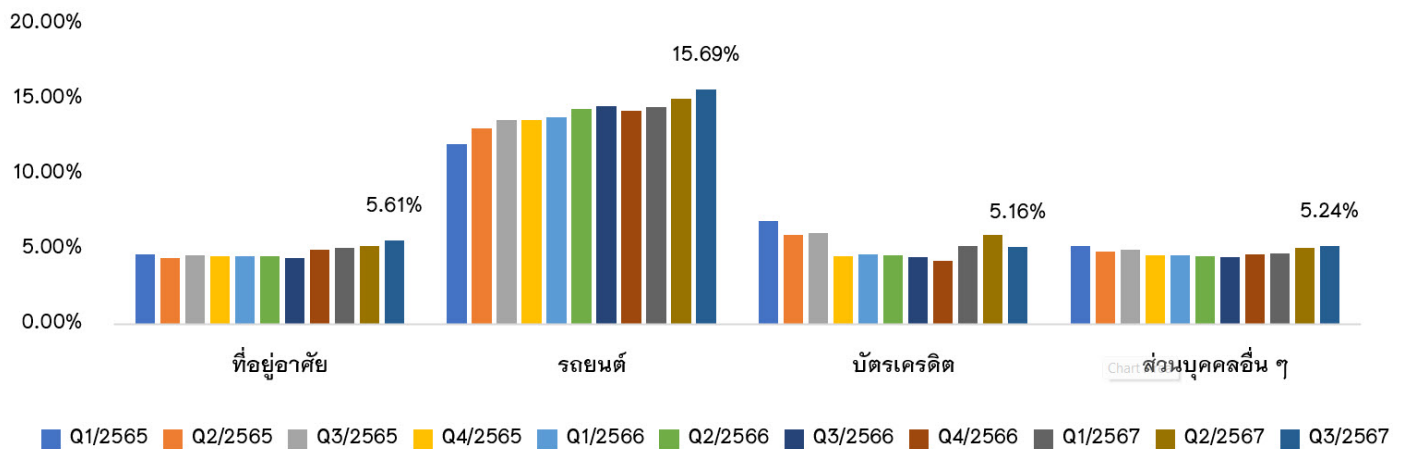
สำหรับสัดส่วนหนี้เสีย (NPL) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 4 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 3.3 ของสินเชื่อรวม ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.2 ของสินเชื่อรวม ขณะที่เงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 3 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 7.5 ของสินเชื่อรวม ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ปี 2567 เช่นกัน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 7.3 ของสินเชื่อรวม และยังถือว่ายังคงอยู่ในระดับสูงและมากกว่าหนี้เสีย (NPL) ประมาณ 2 เท่า โดยหากพิจารณาองค์ประกอบเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษของหนี้ครัวเรือนแยกตามประเภท พบว่า SM รถยนต์มีสัดส่วนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 15.1 ของสินเชื่อรวม ขณะที่ สัดส่วน SM ของหนี้ครัวเรือนประเภทบัตรเครดิต ที่อยู่อาศัย ส่วนบุคคลอื่น ๆ และบัตรเครดิต อยู่ที่ร้อยละ 6.0 ร้อยละ 5.3 และร้อยละ 5.1 ตามลำดับ ของสินเชื่อรวม ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวยังจำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด (ภาพที่ 15 และ ภาพที่ 16)

**ภาพที่ 15 สัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)
และเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)**

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 16 สัดส่วนเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ต่อสินเชื่อรวม แยกตามประเภท (ร้อยละ)

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 1 ปี 2568 ยอดคงค้างสินเชื่อและเงินฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงินขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน ขณะที่สินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน ทั้งนี้ คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงทรงตัวภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ทางคณะกรรมการฯ เห็นว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและรองรับความเสี่ยงด้านต่ำที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งดูแลภาวะการเงินให้เหมาะสมกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้ ในช่วงครึ่งหลังปี 2568 จากผลกระทบของนโยบายการคลังโลกที่อาจจะส่งผลไม่ทางตรงก็ทางอ้อมต่อตลาดการเงินไทย ทั้งนี้ สำหรับความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันพบว่ายังคงมีความแข็งแกร่งและมีเสถียรภาพ โดยธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ณ เดือนธันวาคม 2567 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 20.84 ซึ่งยังคงสูงกว่าเกณฑ์เงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ:

Macroeconomic Analysis Briefings

Trump's Global Quake 2.0:

วิเคราะห์ผลกระทบและข้อเสนอเชิงนโยบายต่อเศรษฐกิจไทย

ผู้เขียน ดร. ศิวพร พรหมวงษ์ เศรษฐกรชำนาญการ, นายธนพล กาลเนาวกุล เศรษฐกรชำนาญการ, นายพุทธิสมบัติ ปานกุล เศรษฐกรปฏิบัติการ, นายญาณพัฒน์ สุขสำราญ เศรษฐกร และนายชินภัทร ตั้งหะรัฐ (นักศึกษาฝึกงาน) ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ขอขอบคุณ ดร. ปาริฉัตร คลั่งทอง ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ, ดร. พงศ์นคร โภชากรณ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค และ ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของหน่วยงาน

บทสรุปผู้บริหาร

การกลับมาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ สมัยที่ 2 ของนายโดนัลด์ ทรัมป์ ในต้นปี 2568 นำมาซึ่งความปั่นป่วนในเวทีเศรษฐกิจโลกอีกครั้ง โดยเฉพาะมาตรการกีดกันทางการค้าแบบ Reciprocal Tariff ซึ่งถูกนำมาใช้ในวงกว้าง ส่งผลต่อทั้งห่วงโซ่อุปทาน การค้า การลงทุน และตลาดการเงินทั่วโลก รวมถึงเศรษฐกิจไทยที่พึ่งพาการส่งออกในสัดส่วนสูง และมีสหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกอันดับหนึ่ง

นโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ได้ส่งแรงกระแทกต่อเศรษฐกิจโลกอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะมาตรการภาษีแบบตอบโต้ที่กระตุ้นให้เกิดความไม่แน่นอนทางนโยบายในระดับสูง ดัชนีความผันผวนในตลาดการเงินโลก (VIX) เพิ่มขึ้นอย่างฉับพลัน สะท้อนความวิตกกังวลของนักลงทุนทั่วโลก ขณะเดียวกัน ดัชนีตลาดหุ้นหลักทั่วโลก เช่น Dow Jones, DAX, และ SET Index ต่างปรับตัวลดลงแรง ขณะที่ดัชนี PMI และ Container Throughput Index ชี้ถึงแนวโน้มชะลอตัวของภาคการผลิตและการค้าโลก IMF จึงปรับลดประมาณการเศรษฐกิจโลกปี 2568 ลงเหลือร้อยละ 2.8 ต่อปี จากเดิมในเดือนมกราคม 2568 ที่คาดว่า จะเติบโตร้อยละ 3.3 ต่อปี โดยเศรษฐกิจหลักอย่าง สหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และยุโรป ล้วนถูกปรับลดการเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งตอกย้ำผลกระทบลึกซึ้งของมาตรการภาษีต่อเศรษฐกิจโลกในภาพรวม

สำหรับประเทศไทย มาตรการภาษีศุลกากรที่สหรัฐฯ บังคับใช้นั้น มีผลกระทบโดยตรงต่อภาคการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าหลัก เช่น คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งถูกเก็บภาษีในอัตราสูงถึงร้อยละ 36 ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ MSMEs ที่มีข้อจำกัดด้านต้นทุนและการปรับตัว ขณะเดียวกัน ผลกระทบทางอ้อมจากเศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัวและภาระภาษีสูงจากสหรัฐฯ ส่งผลให้ความต้องการสินค้าจากไทยลดลง และอาจนำไปสู่การระบายสินค้าจีนราคาถูกมายังไทย ซึ่งกระทบต่อภาคธุรกิจภายในประเทศ

นอกจากนี้ สถานการณ์การค้าโลกที่ผันผวนได้สร้างแรงกดดันต่อค่าเงินบาท เสถียรภาพการคลัง รายได้จากการท่องเที่ยว และภาวะการจ้างงาน โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานโลก สำหรับในปี 2568 สำนักงานเศรษฐกิจการคลังคาดว่า GDP ไทยจะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.1 ลดลงจากประมาณการเดิมในเดือนมกราคม 2568 ที่ร้อยละ 3.0 สะท้อนผลกระทบจากมาตรการภาษีดังกล่าว

เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น รัฐบาลไทยควรดำเนินมาตรการเชิงรุกหลายด้าน ได้แก่ (1) ส่งเสริมการส่งออกในตลาดทางเลือกและสินค้ามูลค่าสูง (2) สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มที่ย้ายฐานจากจีน (3) พัฒนา SMEs ให้แข่งขันได้ในห่วงโซ่อุปทานโลก (4) ใช้เครื่องมือทางการคลังและการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ (5) เดินหน้าความร่วมมือทางการค้าทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี

1. บทนำ

เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2568 ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ได้รับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในสมัยที่สองหลังจากการสาบานตนในพิธีที่จัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นการกลับมาที่มีความหมายอย่างยิ่งทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ไม่เพียงแต่สำหรับสหรัฐอเมริกาเองเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบในระดับโลกโดยตรงและไม่สามารถมองข้ามได้ หนึ่งในผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำรงตำแหน่งของทรัมป์ในสมัยที่สองนี้คือความผันผวนที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก ซึ่งรวมถึงเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีการพึ่งพาจากภาคการต่างประเทศ จากประสบการณ์ที่ผ่านมาของการบริหารงานในสมัยแรกของทรัมป์

ภายใต้แนวคิด America First ที่มุ่งเน้นการผลักดันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ด้วยการดำเนินนโยบายทางการค้าที่เข้มงวดขึ้น รวมถึงการปรับเปลี่ยนท่าทีในด้านการค้าระหว่างประเทศ ความขัดแย้งทางการค้ากับประเทศต่าง ๆ เช่น จีน การยกเลิกข้อตกลงการค้าเสรี การปรับเพิ่มอัตราภาษีศุลกากร รวมถึงการลดบทบาทของสหรัฐฯ ในองค์กรระหว่างประเทศ ทำให้การกลับมาในสมัยที่สองของทรัมป์นั้นย่อมจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศมากขึ้น

สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศที่ส่งออกไปยังสหรัฐฯ ค่อนข้างมาก โดยสหรัฐฯ เป็นคู่ค้าที่สำคัญอันดับหนึ่งของไทยในปี 2567 ก็ย่อมได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเศรษฐกิจโลกเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในภาคการค้าระหว่างประเทศ การปรับเพิ่มอัตราภาษีสำหรับสินค้าหรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการลงทุนของสหรัฐฯ ที่อาจมีผลต่อการไหลเวียนของทุนต่างชาติ การเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินโลก หรือแม้แต่การปรับท่าทีของสหรัฐฯ ในประเด็นต่าง ๆ ที่มีผลต่อเศรษฐกิจไทย เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม หรือการเคลื่อนไหวด้านการเงินที่ส่งผลถึงการเคลื่อนตัวของค่าเงินบาทและอัตราดอกเบี้ย

2. สถานการณ์สงครามทางการค้า

ในช่วงต้นปี 2568 สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศเข้าสู่ภาวะตึงเครียดอย่างรวดเร็ว ภายหลังจากการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของนายโดนัลด์ ทรัมป์ เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2568 รัฐบาลสหรัฐฯ ได้กลับมาใช้นโยบายกีดกันทางการค้าอย่างจริงจัง สหรัฐฯ จะเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศที่เก็บภาษีสินค้าสหรัฐฯ ในอัตราที่สูงกว่าหรือไม่เป็นธรรม เพื่อลดการขาดดุลการค้า ปกป้องอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงของตนเอง ลดการพึ่งพาห่วงโซ่อุปทานจากจีน ใช้การค้าต่อรองใน

เชิงภูมิรัฐศาสตร์ สนับสนุนการย้ายฐานการผลิตกลับประเทศ (reshoring / friend-shoring) ตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ

นโยบายขึ้นกำแพงภาษีของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะมาตรการ Reciprocal Tariff ที่ประกาศใช้ ในช่วงต้นเดือนเมษายน 2568 ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะในมิติของการส่งออก ซึ่งเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยมาอย่างยาวนาน ปัจจุบัน สัดส่วนการส่งออก ต่อ GDP ของไทยอยู่ในระดับสูงถึงประมาณร้อยละ 59 (ข้อมูลปี 2567) และตลาดสหรัฐฯ เป็นหนึ่งใน ตลาดส่งออกหลักของไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.3 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด การถูกสหรัฐฯ เรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากไทยในอัตราที่เพิ่มขึ้นย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคส่งออก และส่งผ่านไปยังเศรษฐกิจโดยรวมในวงกว้าง

ทั้งนี้ นโยบาย Reciprocal Tariff ของสหรัฐฯ มีที่มาจากแนวคิดของรัฐบาลประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ ซึ่งมองว่าสหรัฐฯ ถูกเอาเปรียบทางการค้า โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่เกินดุล การค้ากับสหรัฐฯ สูงที่ประมาณ 45,600 ล้านดอลลาร์ จึงถูกตอบโต้ด้วยอัตราภาษีนำเข้าในระดับ สูงสุดถึงร้อยละ 36

การได้มาซึ่งตัวเลขดังกล่าวเกิดจากการคำนวณโดยนำตัวเลขมูลค่าการเกินดุลการค้าของไทย กับสหรัฐฯ หาดด้วยตัวเลขมูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยสหรัฐฯ และหารสองอย่างไ้ก็ตามทางสหรัฐฯ มีการผ่อนผันให้โดยการเก็บอัตราภาษีเริ่มต้นที่ร้อยละ 10 ภายในระยะเวลา 90 วันสำหรับประเทศ ที่ไม่ตอบโต้หรือใช้มาตรการทางภาษีตอบโต้สหรัฐฯ ทั้งนี้ สูตรคำนวณ Reciprocal Tariff มีดังนี้

$$\Delta\tau_i = \frac{x_i - m_i}{\varepsilon * \varphi * m_i}$$

โดยที่ τ_i คือ อัตราภาษีที่เรียกเก็บจากประเทศ i

x_i คือ มูลค่าการส่งออกไปยังประเทศ i

m_i คือ มูลค่าการนำเข้าจากประเทศ i

ε คือ ความยืดหยุ่นของการนำเข้าต่อราคาสินค้านำเข้า (กำหนดไว้ = 4)
(Broda and Weinstein 2006; Simonovska and Waugh 2014; Soderbery 2018)

φ คือ อัตราการส่งผ่านของภาษี ไปยังราคาสินค้านำเข้า (กำหนดไว้ = 0.25)
(Cavallo et al, 2021)

หมายเหตุ: หากผลลัพธ์เป็นลบ (หรือขาดดุลการค้า) สหรัฐฯ จะเพิ่มภาษีเพื่อลดการนำเข้าตามอัตราที่ได้จากการคำนวณหารด้วย 2

รูปที่ 1 Reciprocal Tariff ที่สหรัฐฯ เรียกเก็บจากประเทศต่าง ๆ

Reciprocal Tariffs		
Country	Tariffs Charged to the U.S.A. Including Currency Manipulation and Trade Barriers	U.S.A. Discounted Reciprocal Tariffs
China	67%	34%
European Union	39%	20%
Vietnam	90%	46%
Taiwan	64%	32%
Japan	46%	24%
India	52%	26%
South Korea	50%	25%
Thailand	72%	36%
Switzerland	61%	31%
Indonesia	64%	32%
Malaysia	47%	24%
Cambodia	97%	49%
United Kingdom	10%	10%
South Africa	60%	30%
Brazil	10%	10%
Bangladesh	74%	37%
Singapore	10%	10%
Israel	33%	17%
Philippines	34%	17%
Chile	10%	10%
Australia	10%	10%
Pakistan	58%	29%
Turkey	10%	10%
Sri Lanka	88%	44%
Colombia	10%	10%

ที่มา: The White House

ภายใต้แนวคิด "Reciprocal Tariff" หรือการตั้งกำแพงภาษีตอบโต้แบบเท่าเทียม โดยในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ สหรัฐฯ ประกาศเพิ่มอัตราภาษีนำเข้าทุกรายการจากจีนร้อยละ 10 ก่อนจะมีคำสั่งในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ให้ดำเนินการคำนวณภาษีตอบโต้กับประเทศคู่ค้าทั้งหมดตามแนวทางดังกล่าว มาตรการเหล่านี้อยู่ระดับอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อวันที่ 4 มีนาคม สหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีสินค้านำเข้าจากจีนเป็นร้อยละ 20 และจากเม็กซิโกและแคนาดาเป็นร้อยละ 25 แม้ในวันที่ 7 มีนาคม สหรัฐฯ จะประกาศยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าจากเม็กซิโกและแคนาดาที่อยู่ภายใต้ข้อตกลง USMCA และลดภาษีสินค้าประเภทโพแทสเซียมลงเหลือร้อยละ 10 แต่ก็ยังเดินหน้าขึ้นภาษีสินค้าอื่น ๆ อย่างเข้มข้น เช่น เหล็ก อลูมิเนียม น้ำมันดิบ รถยนต์ และชิ้นส่วนรถยนต์จากทุกประเทศ ระหว่างวันที่ 5-8 เมษายน สหรัฐฯ ประกาศขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าทั่วโลกเพิ่มอีกร้อยละ 10 และขู่ว่าจะเพิ่มภาษีสินค้าจีนอีกร้อยละ 50 หากจีนยังคงแผนภาษีตอบโต้ ในช่วงเดียวกัน จีนตอบโต้ทันทีด้วยการขึ้นภาษีสินค้านำเข้าสหรัฐฯ ในอัตราร้อยละ 34 ขณะที่ญี่ปุ่นแสดงท่าทีพร้อมเจรจาเพื่อบรรเทาความตึงเครียด

และสหภาพยุโรป (EU) ได้เสนอแผนเก็บภาษีนำเข้าสินค้าสหรัฐฯ บางรายการในอัตราร้อยละ 25 เพื่อตอบโต้การขึ้นภาษีเหล็กและอะลูมิเนียมจากยุโรป แรงกดดันยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน สหรัฐฯ ใช้คำสั่งบริหาร Executive Order 14257 เพื่อเรียกเก็บภาษีแบบเฉพาะประเทศ โดยไทยถูกจัดเก็บในอัตราสูงถึงร้อยละ 36 นับเป็นสัญญาณอันตรายต่อระบบการค้าเสรีพหุภาคี จากนั้นในวันที่ 3 พฤษภาคม สหรัฐฯ ประกาศขึ้นภาษีเพิ่มเติมอีกร้อยละ 25 สำหรับชิ้นส่วนรถยนต์ บางรายการ

เมื่อถึงวันที่ 9 พฤษภาคม คณะกรรมาธิการยุโรปจึงมีมติเตรียมยื่นเรื่องฟ้องร้องสหรัฐฯ ต่อองค์การการค้าโลก (WTO) และเริ่มกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชนเพื่อเตรียมมาตรการตอบโต้ หากการเจรจากับสหรัฐฯ ล้มเหลว

อย่างไรก็ดีในวันที่ 12 พฤษภาคม 2568 ทั้งสหรัฐฯ และจีนเริ่มแสดงท่าทีผ่อนคลายโดยต่างฝ่ายประกาศลดภาษีนำเข้าสินค้าของกันและกันลงในอัตราที่ต่ำกว่ามาตรการก่อนหน้านี้เป็นเวลา 90 วัน ซึ่งสะท้อนความพยายามเปิดช่องให้เกิดการเจรจาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อลดความตึงเครียดทางการค้า และฟื้นฟูความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่กำลังเผชิญแรงสั่นสะเทือนอย่างหนักจากนโยบายภาษีเชิงรุกของสหรัฐฯ ภายใต้รัฐบาลทรัมป์ในปี 2568

ตารางที่ 1 ลำดับเหตุการณ์ reciprocal tariff

วันที่	ลำดับเหตุการณ์ reciprocal tariff
20 ม.ค. 68	- โดนัลด์ ทรัมป์ เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา
1 ก.พ. 68	- สหรัฐฯ เพิ่มอัตราภาษีศุลกากรจากจีนทุกรายการร้อยละ 10
13 ก.พ. 68	- ปธน. ทรัมป์สั่งให้ดำเนินการคำนวณ Reciprocal Tariff
4 มี.ค. 68	- สหรัฐฯ เพิ่มอัตราภาษีศุลกากรจากจีนทุกรายการเป็นร้อยละ 20 - สหรัฐฯ เพิ่มอัตราภาษีศุลกากรจากเม็กซิโกและแคนาดาทุกรายการร้อยละ 25
7 มี.ค. 68	- สหรัฐฯ ไม่ขึ้นภาษีศุลกากรกับเม็กซิโก และแคนาดาที่ใช้สิทธินำเข้าภายใต้ USMCA และปรับลดภาษีศุลกากรสินค้าโพแทช จากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 10
10 มี.ค. 68	- จีนได้เก็บภาษีศุลกากรตอบโต้ร้อยละ 15 ของสินค้าเกษตรจากสหรัฐฯ เช่น ถั่วเหลือง ข้าวโพด เนื้อหมู และผลิตภัณฑ์เกษตรอื่น ๆ ที่สำคัญ
12 มี.ค. 68	- สหรัฐฯ เพิ่มภาษีศุลกากรกับสินค้าเหล็ก และอะลูมิเนียมร้อยละ 25 จากทุกประเทศ
2 เม.ย. 68	- สหรัฐฯ จะเก็บภาษีศุลกากรเพิ่มอีกร้อยละ 25 กับประเทศที่นำเข้าน้ำมันดิบ และน้ำมันสำเร็จรูปจากประเทศเวเนซุเอลา
3 เม.ย. 68	- สหรัฐฯ เพิ่มภาษีศุลกากรอีกร้อยละ 25 กับสินค้านยนต์ส่วนบุคคล

วันที่	ลำดับเหตุการณ์ reciprocal tariff
5 – 8 เม.ย. 68	- สหรัฐฯ เพิ่มอัตราภาษีศุลกากรอีกร้อยละ 10 กับสินค้านำเข้าจากทุกประเทศ (แต่ในส่วนนี้ ไม่ได้นำไปปรับเพิ่มกับสินค้าอื่น ๆ ที่ประกาศก่อนหน้านี้) - สหรัฐฯ จะขึ้นภาษีศุลกากรจีนอีกร้อยละ 50 ถ้าจีนไม่ถอนแผนขึ้นภาษีนำเข้าตอบโต้สินค้าจากสหรัฐฯ ที่ประกาศไปแล้ว - จีนประกาศเก็บภาษีศุลกากรโต้ตอบแก่สินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ ร้อยละ 34 - ญี่ปุ่น มีแผนที่จะส่งคณะเจรจาชุดใหญ่ เพื่อเจรจายุติเกี่ยวกับภาษีศุลกากรที่สหรัฐฯ เก็บ - สหภาพยุโรป (EU) เสนอแผนเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ บางรายการในอัตราร้อยละ 25 เพื่อตอบโต้การตัดสินใจล่าสุดของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ที่เรียกเก็บภาษีนำเข้าเหล็กและอะลูมิเนียมจากยุโรป
9 เม.ย. 68	- สินค้าที่นำเข้าจากประเทศที่ระบุไว้ใน Annex I แนบท้าย EO 14257 รวมถึงไทย จะถูกเก็บภาษีศุลกากรในอัตราเพิ่มตามที่ระบุไว้ใน Annex I แทนที่การเพิ่มร้อยละ 10 (เก็บเพิ่มร้อยละ 36 สำหรับไทย) - สหรัฐฯ ประกาศขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าจากจีนจากอัตราร้อยละ 104 เป็นร้อยละ 125 รวมกับก่อนหน้านี้ร้อยละ 20 รวมทั้งสิ้นร้อยละ 145 โดยมีผลบังคับใช้ในทันที - จีนได้ประกาศขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าจากสหรัฐฯ จากอัตราร้อยละ 34 เป็นร้อยละ 84 - สหรัฐฯ ระบุการขึ้นภาษีเพิ่มเติมให้กับประเทศที่ไม่การติดต่อเพื่อเจรจาทางออกในเรื่องการค้า และกำหนดอัตราภาษี Reciprocal ที่ร้อยละ 10 ซึ่งมีมากกว่า 75 ประเทศ
3 พ.ค. 68	- สหรัฐฯ เพิ่มภาษีศุลกากรอีกร้อยละ 25 กับสินค้าขึ้นส่วนรถยนต์บางรายการที่นำเข้าจากทุกประเทศ
9 พ.ค. 68	- คณะกรรมาธิการยุโรป (EC) เตรียมยื่นฟ้องสหรัฐฯ กรณีขึ้นภาษีตอบโต้ รวมถึงภาษีนำเข้ารถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ผ่านกลไกระงับข้อพิพาทขององค์การการค้าโลก (WTO) พร้อมเปิดรับฟังความเห็นประชาชนเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ หากการเจรจากับรัฐบาลสหรัฐฯ ไม่บรรลุผล
12 พ.ค. 68	- สหรัฐฯ ลดภาษีนำเข้าสินค้าจีนเหลือร้อยละ 30 เป็นระยะเวลา 90 วัน - จีน ลดภาษีนำเข้าสินค้าสหรัฐฯ เหลือร้อยละ 10 เป็นระยะเวลา 90 วัน

ที่มา: รวบรวมข้อมูลและจัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

3. ผลกระทบสงครามการค้าและนโยบายเศรษฐกิจ

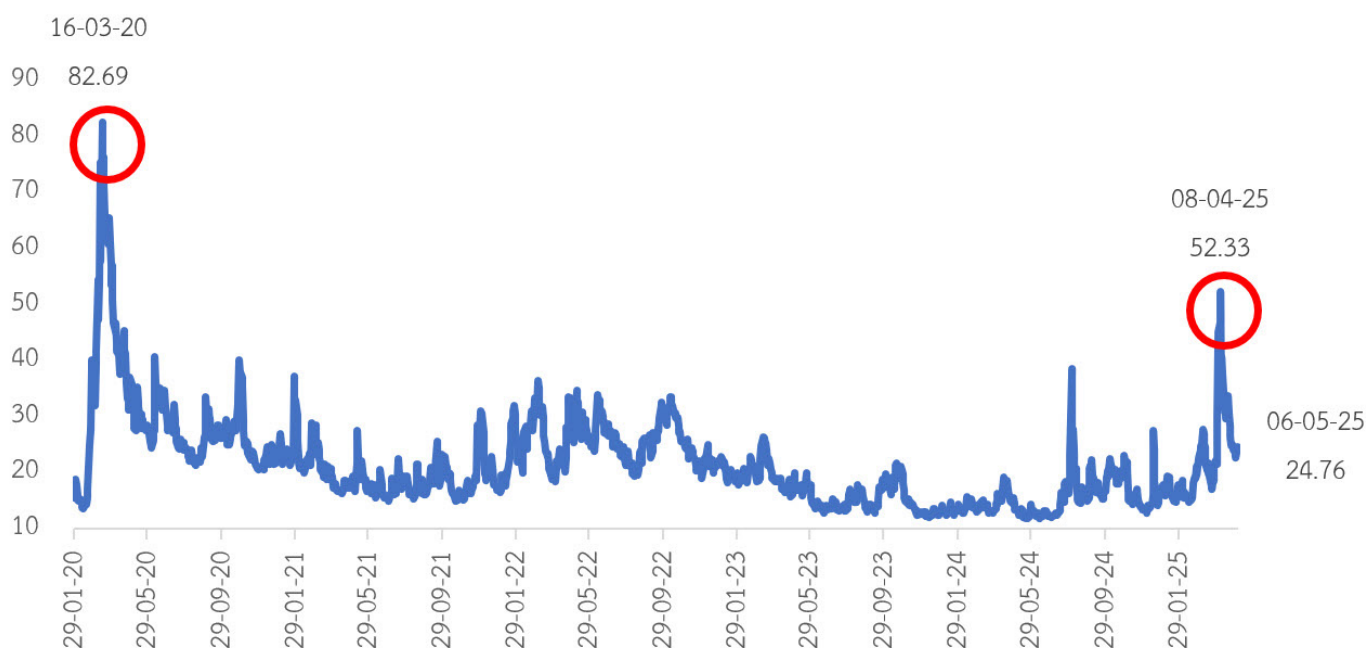
3.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกในปี 2568 กำลังเผชิญคลื่นกระแทกครั้งใหม่จากการกลับมาของมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบ Reciprocal Tariff ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีทรัมป์ในสมัยที่ 2 โดยเฉพาะการประกาศขึ้นภาษีในหลายระลอกตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2568 และการใช้ภาษีอย่างครอบคลุมในวันที่ 2 เมษายน 2568 ส่งผลให้ตลาดการเงินทั่วโลกตอบสนองอย่างรุนแรง มาตรการดังกล่าวไม่เพียงแต่สร้างความตึงเครียดในเวทีการค้าระหว่างประเทศ แต่ยังกระตุ้นให้เกิดความไม่แน่นอนทางนโยบาย (Policy Uncertainty) อย่างรุนแรง

สถานการณ์ความตึงเครียดทางการค้าโลกที่รุนแรงขึ้นจากการบังคับใช้มาตรการ Reciprocal Tariff ของสหรัฐฯ ส่งผลให้ดัชนีความผันผวนในตลาดการเงินโลก หรือ CBOE S&P 500 Volatility Index (VIX) เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 52.3 จุด ณ วันที่ 8 เมษายน 2568 ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่

เกิดการระบาดของโควิด-19 ในช่วงต้นปี 2563 โดยระดับดังกล่าวถือว่าผิดปกติอย่างยิ่งในบริบทของตลาดการเงิน เพราะเมื่อ VIX อยู่ในระดับเกิน 25 จุด จะสะท้อนถึงภาวะที่ตลาดเข้าสู่ “โหมดวิตกกังวลสูง” หรือ “ภาวะตื่นตระหนก” (market panic) ซึ่งโดยทั่วไปมักเกิดขึ้นในช่วงวิกฤตการณ์ เช่น วิกฤตหนี้ยุโรป วิกฤตโควิด-19 หรือการล่มของสถาบันการเงินขนาดใหญ่ การเพิ่มขึ้นของ VIX อย่างรวดเร็วในครั้งนี้จึงบ่งชี้ว่า นักลงทุนทั่วโลกเริ่มตื่นตระหนกต่อความไม่แน่นอนเชิงนโยบาย โดยเฉพาะมาตรการภาษีที่ขยายตัวอย่างกะทันหันและไม่มีสัญญาณล่วงหน้า ซึ่งสร้างแรงกดดันต่อความเชื่อมั่นในภาครัฐกิจและการลงทุนระหว่างประเทศ

รูปที่ 2 CBOE S&P 500 Volatility Index

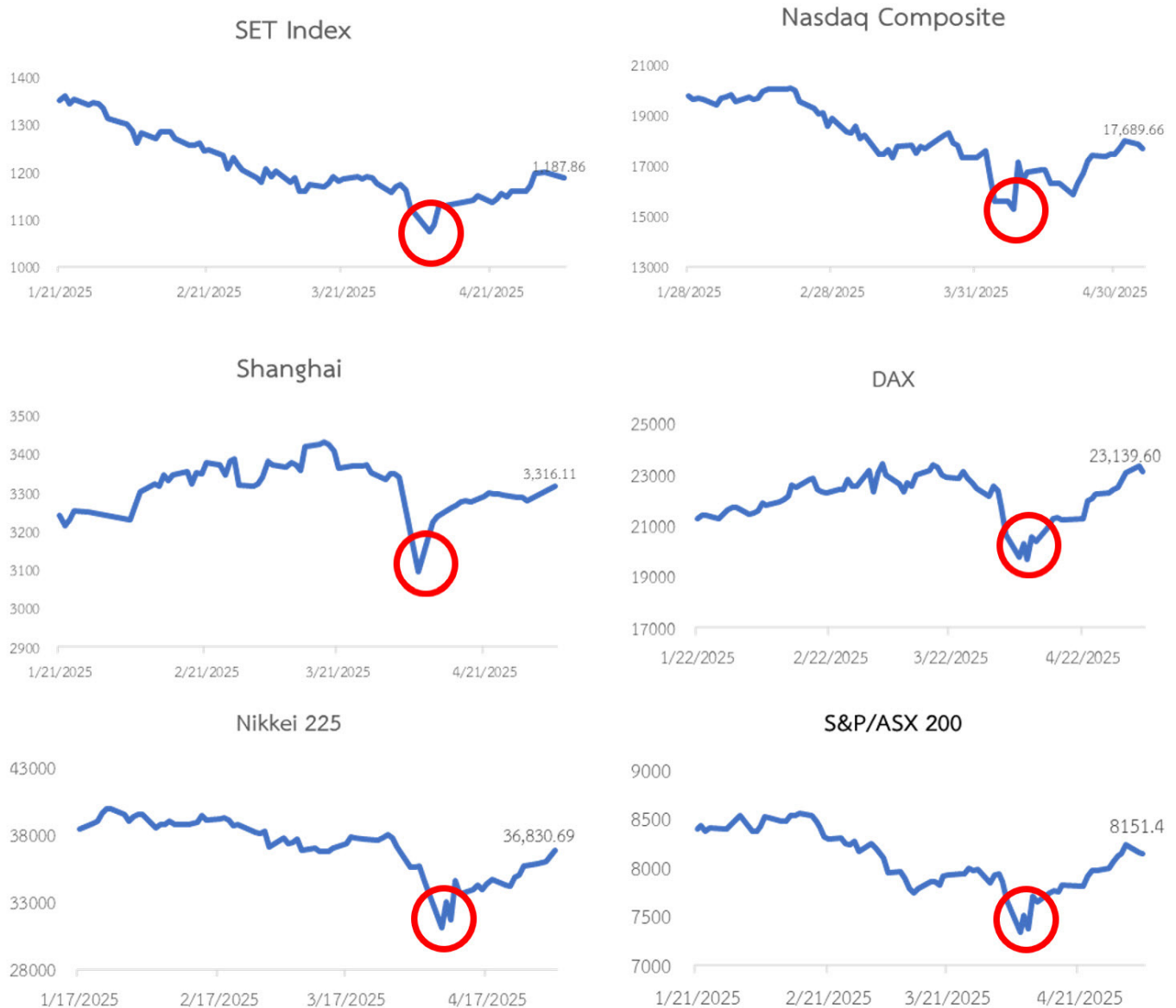

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

- หมายเหตุ: 1. VIX Index เป็นดัชนีที่สะท้อนความผันผวนที่คาดการณ์ไว้ของตลาดหุ้นสหรัฐฯ ในช่วง 30 วันข้างหน้า โดยคำนวณจากราคาของ Option บนดัชนี S&P 500
2. VIX Index สูง >25 จะสะท้อนว่าตลาด “กังวล” หรือ “ตื่นตระหนก” นักลงทุนคาดว่าจะเกิดความผันผวนแรง

นอกจากนี้ ผลจากความวิตกกังวลได้ส่งผลให้ ตลาดหุ้นหลักทั่วโลกปรับตัวลดลงพร้อมกัน อย่างรุนแรง ทั้งดัชนี Dow Jones และ Nasdaq ในสหรัฐฯ DAX ของเยอรมนี SET Index ของไทย และ S&P/ASX 200 ของออสเตรเลีย ต่างลดลงในระดับวันเดียวมากที่สุดนับตั้งแต่ปี 2565 การเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่เพียงเป็นการสะท้อนภาวะความเสี่ยงในระยะสั้น แต่ยังเป็นสัญญาณบ่งชี้ว่า ตลาดมีมุมมองว่ามาตรการกีดกันทางการค้าชุดใหม่นี้ อาจมีผลกระทบลึกถึงห่วงโซ่อุปทานโลก กำไรของบริษัทข้ามชาติ การลงทุนข้ามพรมแดน และท้ายที่สุดคือแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกในระยะกลาง

รูปที่ 3 ความเคลื่อนไหวดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสำคัญต่าง ๆ

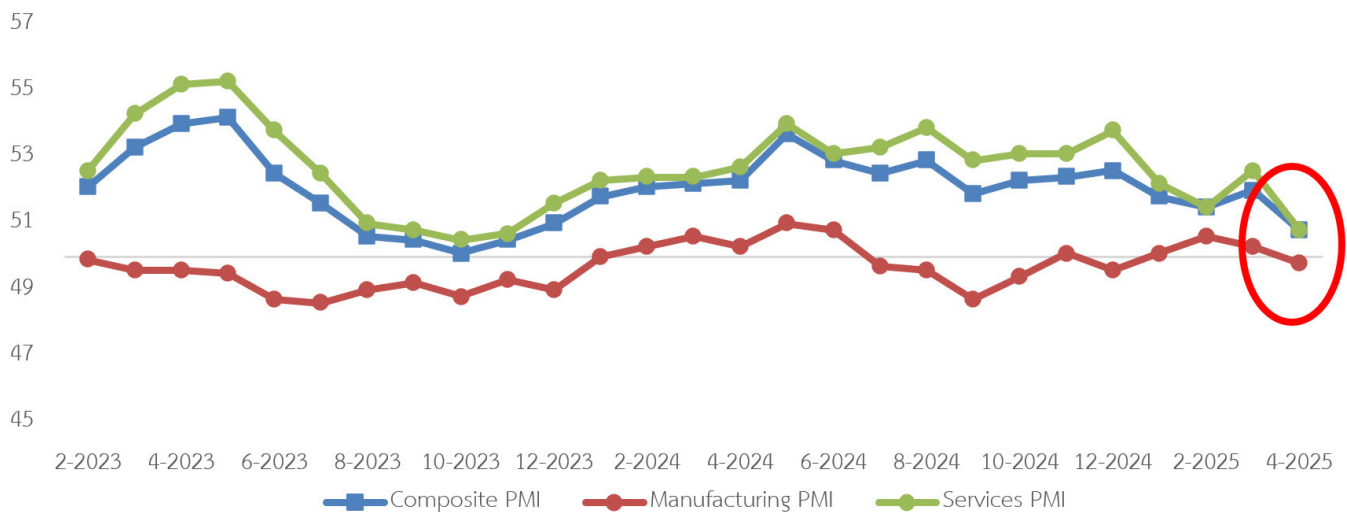

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

แม้ว่าสถานการณ์ในตลาดหุ้นจะเริ่มมีเสถียรภาพมากขึ้นในช่วงปลายเดือนเมษายน 2568 หลังจากที่นักลงทุนเริ่มปรับตัวต่อข่าวสารด้านนโยบายการค้าของสหรัฐฯ และมีความหวังต่อท่าทีเจรจาของบางประเทศคู่ค้า แต่แรงกระแทกจากมาตรการภาษีตอบโต้ (Reciprocal Tariff) ได้เริ่มส่งผลกระทบเข้าสู่ภาคเศรษฐกิจจริง โดยหนึ่งในตัวชี้วัดหลักที่สะท้อนภาพดังกล่าวได้อย่างชัดเจน คือ ดัชนี Global Composite Purchasing Managers' Index (Global Composite PMI) ซึ่งรวมทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการจากประเทศหลักทั่วโลก โดยในเดือนเมษายน 2568 ดัชนีดังกล่าว

ปรับตัวลดลงเป็นเดือนที่ 4 ติดต่อกัน ซึ่งถือเป็นสัญญาณของการชะลอตัวทางเศรษฐกิจในวงกว้าง จุดที่น่ากังวลคือ การหดตัวไม่ได้จำกัดเฉพาะในภาคการผลิตเท่านั้น แต่ยังลามเข้าสู่ภาคบริการ ซึ่งโดยทั่วไปมักมีความต้านทานต่อแรงกระแทกจากนโยบายการค้าได้ดีกว่า

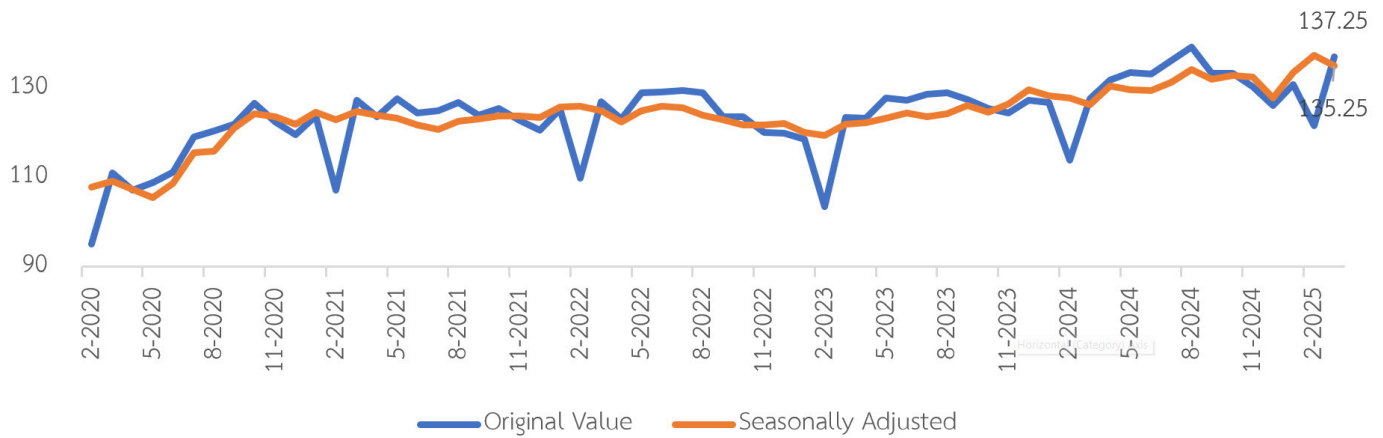
รูปที่ 4 ดัชนี Global Purchasing Managers' Index (Global PMI)

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

ขณะเดียวกัน การหดตัวของภาคการค้าระหว่างประเทศก็เริ่มปรากฏเด่นชัดผ่าน ดัชนี RWI/ ISL Container Throughput Index ซึ่งวัดปริมาณการขนส่งตู้สินค้าผ่านท่าเรือ 90 แห่งทั่วโลก (คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 60 ของปริมาณตู้คอนเทนเนอร์ทั้งหมดของโลก) โดยดัชนีปรับลดลงจาก 137.6 จุด ในเดือนกุมภาพันธ์ เป็น 135.3 จุด ในเดือนมีนาคม หลังจากปรับฤดูกาลแล้ว การลดลงดังกล่าวถือเป็นสัญญาณของการชะลอตัวของปริมาณการค้าโลกในเชิงปริมาณอย่างแท้จริง โดยเฉพาะใน ยุโรปและจีน ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของห่วงโซ่อุปทานโลกในภาคอุตสาหกรรม สะท้อนว่าแรงกดดันจากภาษีนำเข้าทำให้หลายประเทศเริ่มลดคำสั่งซื้อ ลดการส่งออก และมีการปรับคลั่งสินค้าเพื่อลดความเสี่ยงในช่วงที่ต้นทุนการค้าสูงขึ้น

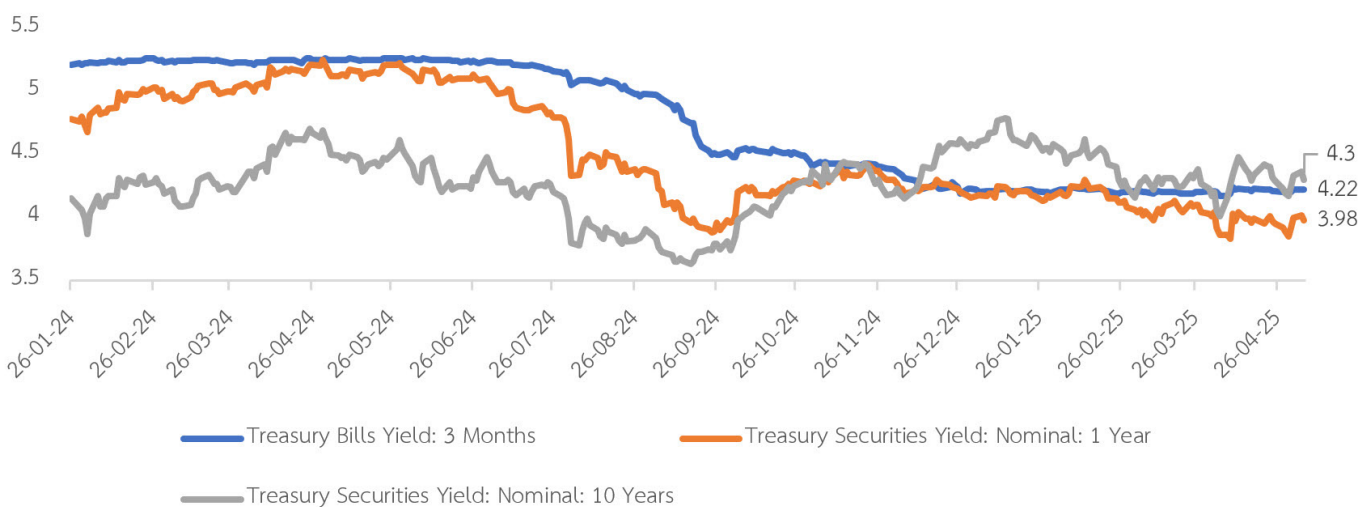
รูปที่ 5 RWI/ISL Container Throughput Index (2015 = 100)

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

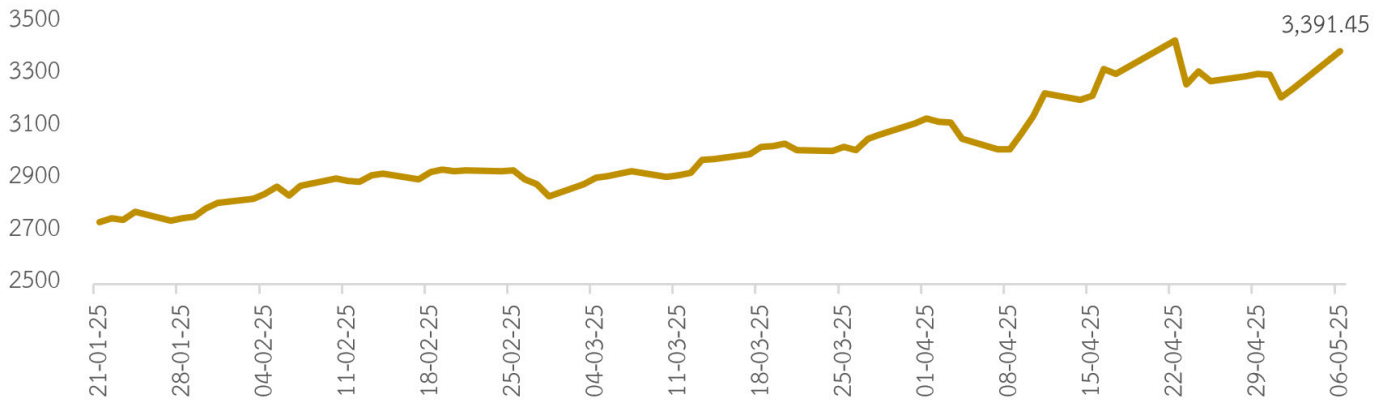
แรงกดดันยังเกิดขึ้นในตลาดการเงินระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในตลาดพันธบัตรของสหรัฐฯ ที่มีการปรับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาว (10 ปี) สะท้อนความคาดหวังของนักลงทุนต่อภาวะเงินเฟ้อและความเสี่ยงทางนโยบายที่สูงขึ้น โดย ณ วันที่ 7 พฤษภาคม 2568 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรอายุ 3 เดือน ยังคงสูงกว่า 1 ปี แสดงถึงความกังวลของตลาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ และโดยนัยคือเศรษฐกิจโลก อาจชะลอตัวลงในอนาคตอันใกล้ (yield curve inversion) ภายใต้สถานการณ์ที่ยังคงไม่แน่นอนสูง ภาวะเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อราคาสินทรัพย์ปลอดภัย เช่น ราคาทองคำ ซึ่งปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยมีแรงหนุนจากทั้งความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์ในยูเครนและตะวันออกกลาง รวมถึงแรงซื้อในช่วงที่ดัชนี Dollar Index อ่อนค่าลงและความต้องการ hedging ความเสี่ยงในช่วงความไม่แน่นอนสูง

รูปที่ 6 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐ

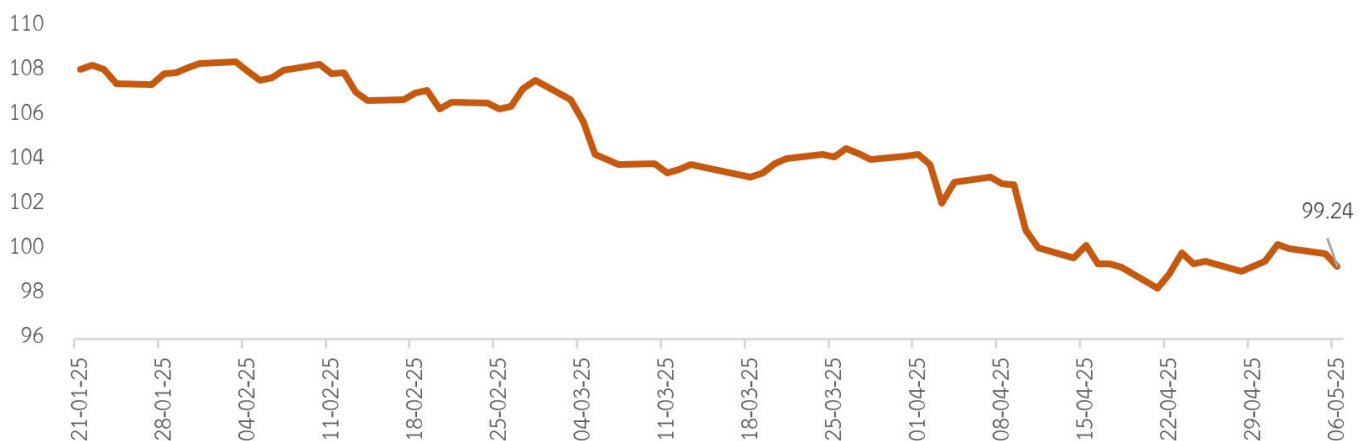
ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

รูปที่ 7 ความเคลื่อนไหวของราคาทองคำ

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

รูปที่ 8 ดัชนี Dollar Index

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศค.

ในปัจจุบัน สถานการณ์ที่เศรษฐกิจโลกต้องเผชิญกับแรงกระแทกจากการกลับมาใช้นโยบายกีดกันทางการค้าอย่างเข้มข้นของสหรัฐฯ โดยเฉพาะมาตรการ Reciprocal Tariff ซึ่งมีผลกระทบเป็นวงกว้างต่อการค้าโลก ห่วงโซ่อุปทาน และความเชื่อมั่นของตลาด ความเสี่ยงด้านต่ำ (downside risks) ได้กลายเป็นปัจจัยครอบงำต่อภาพรวมเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงนโยบายที่รวดเร็วและไม่สอดคล้องกันในแต่ละประเทศ รวมถึงความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่ลดลงอย่างฉับพลัน อาจนำไปสู่การตึงตัวของเงื่อนไขทางการเงินโลกยิ่งขึ้น ภายใต้บริบทของสถานการณ์ดังกล่าว ในเดือนเมษายน 2568 ที่ผ่านมา กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ได้ปรับลดประมาณการการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลักในปี 2568

เหลือเพียงร้อยละ 2.8 และในปี 2569 เหลือเพียงร้อยละ 3.0 (จากเดิมร้อยละ 3.3) สะท้อนความกังวลต่อผลกระทบที่มีต่อกิจกรรมเศรษฐกิจในระดับโลก นอกจากนี้ เศรษฐกิจของประเทศขนาดใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น และยุโรป ต่างถูกปรับลดคาดการณ์ลงอย่างชัดเจน โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1) สหรัฐฯ เศรษฐกิจสหรัฐฯ ซึ่งเป็นต้นทางของมาตรการภาษีรอบใหม่นี้ ถูกคาดการณ์ว่าจะชะลอตัวลงอย่างมีนัยสำคัญ โดย IMF ได้ปรับลดคาดการณ์ GDP ปี 2568 ลงเหลือร้อยละ 1.8 จากประมาณการเดิมในเดือนมกราคมที่ร้อยละ 2.7 ลดลงถึงร้อยละ 0.9 การชะลอตัวครั้งนี้เกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ได้แก่ การบริโภคภาคเอกชนที่อ่อนแรงลง เนื่องจากต้นทุนการดำรงชีวิตที่สูงขึ้น ความไม่แน่นอนเชิงนโยบายที่สร้างแรงกดดันต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจ อัตราดอกเบี้ยระยะยาวที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลต่อภาระหนี้และต้นทุนเงินทุนของภาคเอกชน นอกจากนี้ ผลกระทบจากภาษีนำเข้าและการตอบโต้จากประเทศคู่ค้ากระทบต่อราคาสินค้านำเข้าและโครงสร้างต้นทุนของผู้ประกอบการในประเทศ สำหรับในปี 2569 IMF ได้ปรับประมาณการเศรษฐกิจลดลงเหลือร้อยละ 1.7 ชะลอลงจากปี 2568

2) จีน ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจจีนเผชิญแรงกดดันจากหลายด้าน โดยอัตราการเติบโตถูกปรับลดลงเหลือร้อยละ 4.3 จากร้อยละ 5.0 ในปีก่อนหน้านี้ สะท้อนภาวะอุปสงค์ในประเทศที่ซบเซา ความเปราะบางของตลาดอสังหาริมทรัพย์ และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ นอกจากนี้ จีนยังได้รับผลกระทบอย่างหนักจากนโยบายภาษีตอบโต้ของสหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มภาษีนำเข้าสินค้าจีนอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและโครงสร้างห่วงโซ่อุปทาน ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับต่ำจากความต้องการในประเทศที่อ่อนแรง ภาพรวมสะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและแนวโน้มการเติบโตในระยะยาวที่อาจชะลอลงหากไม่มีการปรับนโยบายเชิงลึกและการปฏิรูปทางเศรษฐกิจเพิ่มเติม

3) ญี่ปุ่น เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2568 และปี 2569 ถูกปรับลดประมาณการการเติบโตลงเหลือเพียงร้อยละ 0.6 จากการคาดการณ์เดิม สะท้อนผลกระทบจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ ที่เริ่มมีผลในเดือนมีนาคม ประกอบกับความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์และภาคการค้าระหว่างประเทศ แม้ว่าแรงขับเคลื่อนจากการบริโภคภายในประเทศยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างที่สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ ส่งผลให้รายได้ครัวเรือนปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับใกล้เคียงเป้าหมายของธนาคารกลางที่ร้อยละ 2 และธนาคารกลางญี่ปุ่นคาดว่าจะทยอยขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่างค่อยเป็นค่อยไปในระยะกลาง อย่างไรก็ดี ญี่ปุ่นยังเผชิญแรงกดดันจากโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้กำลังแรงงานลดลงและกดดันการเติบโตของผลิตภาพและศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว

4) ยูโรโซน ในปี 2568 เขตยูโรโซนยังคงเผชิญภาวะฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างเปราะบาง โดยการเติบโตของ GDP คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ก่อนจะเร่งขึ้นเป็นร้อยละ 1.2 ในปี 2569 ซึ่งการฟื้นตัวนี้ขับเคลื่อนโดยภาคบริการเป็นหลัก ขณะที่ ภาคการผลิตยังอ่อนแอจากต้นทุนพลังงานที่ยังสูง แม้จะมีสัญญาณการลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางยุโรปเพื่อหนุนเศรษฐกิจ ภาคครัวเรือนยังคงระมัดระวังการใช้จ่ายจากความไม่แน่นอนทางนโยบายและภาวะเงินเฟ้อ ทำให้การออมเพิ่มขึ้น และบั่นทอนอุปสงค์ภายในประเทศนอกจากนี้การเพิ่มการใช้จ่ายด้านการป้องกันประเทศและการลงทุนสาธารณะ โดยเฉพาะในเยอรมนี คาดว่าจะทำให้ยอดขาดดุลขั้นต้นเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อ GDP ของยูโรโซนในภาพรวมในระยะยาว ขณะเดียวกัน มาตรการภาษีจากสหรัฐฯ ที่พุ่งเป้าต่อยูโรโซน ส่งผลให้ภาระภาษีโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 15 ซึ่งซ้ำเติมความเชื่อมั่นและแนวโน้มการค้าในภูมิภาค

ตารางที่ 2 ประเมินการอัตราการขยายตัวเศรษฐกิจของ IMF ณ เดือนเมษายน 2568

ประเทศ	2025F		2026F	
	IMF	IMF	IMF	IMF
	Jan-25	Apr-25	Jan-25	Apr-25
โลก	3.3	2.8	3.3	3.0
สหรัฐฯ	2.7	1.8	2.1	1.7
จีน	4.6	4.0	4.5	4.0
ญี่ปุ่น	1.1	0.6	0.8	0.6
ยูโรโซน	1.0	0.8	1.4	1.2

ที่มา: IMF รวบรวมโดย สศค.

3.2 ผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chain Fragmentation)

นอกจากผลกระทบที่มีต่อเศรษฐกิจโลกแล้ว การกลับมาของนโยบายกีดกันทางการค้าอย่างเข้มข้นของสหรัฐฯ ที่เรียกว่า Reciprocal Tariff ในปี 2568 ได้สร้างแรงกระแทกในเชิงโครงสร้างต่อระบบเศรษฐกิจโลกอย่างมีนัยสำคัญ โดยหนึ่งในผลกระทบที่เด่นชัดที่สุด คือการเร่งให้เกิดการแตกกระจายของห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Supply Chain Fragmentation) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลทั่วโลกต่างตอบสนองต่อความเสี่ยงด้านนโยบายด้วยการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต การจัดซื้อ และการลงทุนข้ามประเทศ

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา เศรษฐกิจโลกได้พัฒนาไปสู่ระบบห่วงโซ่อุปทานแบบรวมศูนย์ (globalized production) ที่ประเทศต่าง ๆ มีบทบาทเฉพาะทางในกระบวนการผลิตสินค้าไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบ ชิ้นส่วน หรือสินค้าสำเร็จรูป การผลิตจึงกลายเป็นเรื่องของเครือข่ายข้ามพรมแดนมากกว่าการดำเนินงานภายในประเทศเดียว แต่เมื่อนโยบายภาษีตอบโต้ของสหรัฐฯ ถูกนำกลับมาใช้ในวงกว้าง โดยเก็บภาษีอัตราสูงกับสินค้าจากจีน ยุโรป และประเทศอื่น ๆ ที่มีดุลการค้าขาดดุลกับสหรัฐฯ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ บริษัทข้ามชาติเริ่มแยกตัว ออกจาก supply chain เดิม

ในระดับภาคธุรกิจ การตอบสนองเกิดขึ้นในรูปแบบของการย้ายฐานการผลิต (relocation) ไปยังประเทศที่ไม่ได้ถูกเก็บภาษี เช่น เม็กซิโก อินเดีย และเวียดนาม ขณะเดียวกัน หลายบริษัทเลือกที่จะกระจายการจัดซื้อวัตถุดิบไปยังภูมิภาคอื่นที่มีเสถียรภาพทางนโยบายมากกว่า นำไปสู่ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนเส้นทางโลจิสติกส์ ต้นทุนคลังสินค้า และความซับซ้อนของการบริหารจัดการ ผลที่ตามมาคือ ห่วงโซ่อุปทานโลกเริ่มแยกตัวออกเป็นกลุ่ม (regionalization) แทนที่จะรวมศูนย์แบบเดิม โดยมีแนวโน้มเกิดเครือข่ายการผลิตแบบคู่ขนาน เช่น กลุ่มสหรัฐฯ-เม็กซิโก-อเมริกากลาง และกลุ่มจีน-เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แทนที่จะใช้โครงสร้างที่เชื่อมโยงกันทั่วโลกเช่นในอดีต ซึ่งในระยะยาวอาจนำไปสู่การลดลงของประสิทธิภาพและต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นสำหรับผู้บริโภคทั่วโลก

สำหรับประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงนี้สร้างทั้งโอกาสและความเสี่ยง แม้บางบริษัทอาจพิจารณาย้ายฐานจากจีนมาไทยแต่ในอีกด้านหนึ่งผู้ประกอบการไทยที่เป็นส่วนหนึ่งของ supply chain เดิม เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า กลับต้องเผชิญกับคำสั่งซื้อลดลง ต้นทุนโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น และความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าในระดับโลกที่ทำให้การวางแผนธุรกิจในระยะกลางและยาวเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น

3.3 ผลกระทบและโอกาสสำหรับประเทศไทย

3.3.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

1) ผลกระทบทางตรง

นโยบายขึ้นกำแพงภาษีของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะมาตรการ Reciprocal Tariff ที่ประกาศใช้ในช่วงต้นเดือนเมษายน 2568 ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะในมิติของการส่งออก ซึ่งเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยมาอย่างยาวนาน ปัจจุบัน สัดส่วนการส่งออกต่อ GDP ของไทยอยู่ในระดับสูงถึงประมาณร้อยละ 59 (ข้อมูลปี 2567) และตลาดสหรัฐฯ เป็นหนึ่งในตลาดส่งออกหลักของไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.3 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด การถูกสหรัฐฯ เรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากไทยในอัตราที่เพิ่มขึ้นย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคส่งออก และส่งผ่านไปยังเศรษฐกิจโดยรวมในวงกว้าง

ทั้งนี้ นโยบาย Reciprocal Tariff ของสหรัฐฯ มีที่มาจากแนวคิดของรัฐบาลประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ ซึ่งมองว่าสหรัฐฯ ถูกเอาเปรียบทางการค้า โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่เกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ สูงที่ประมาณ 45,600 ล้านดอลลาร์ จึงถูกตอบโต้ด้วยอัตราภาษีนำเข้าในระดับสูงสุดถึงร้อยละ 36

อย่างไรก็ดี ในช่วงเวลาก่อนที่ประธานาธิบดีทรัมป์จะประกาศใช้นโยบาย Reciprocal Tariff หรือในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 การค้าระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐฯ ขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญ โดยสหรัฐฯ ยังคงเป็นตลาดส่งออกหลักที่มีการเติบโตสูงที่สุดของไทย ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกของไทยไปยังสหรัฐฯ ในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 อยู่ที่ 15,807.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือขยายตัวร้อยละ 25.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.4 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยเฉพาะในเดือนมีนาคม 2568 การส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 34.3 สะท้อนให้เห็นถึงอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นจากภาคการผลิตของสหรัฐฯ ที่เร่งนำเข้าสินค้าจากไทยเพื่อบริหารความเสี่ยงด้านต้นทุนและความไม่แน่นอนจากการปรับเพิ่มอัตราภาษีนำเข้า

**ตารางที่ 3 อันดับสินค้าส่งออกไทยไปยังสหรัฐอเมริกา 15 อันดับแรก
(ปี 2567: ล้านดอลลาร์สหรัฐ)**

สินค้า	มูลค่า
1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	10,567.84
2. เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	4,657.14
3. ผลิตภัณฑ์ยาง	4,503.69
4. อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด	2,483.75
5. หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ	2,095.67
6. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	2,036.22
7. อัญมณีและเครื่องประดับ	1,974.13
8. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,893.44
9. เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ	1,777.31
10. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	1,282.75
11. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	1,205.23
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1,071.50
13. แผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า	912.55
14. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	910.63
15. สินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ	900.19

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

โดยกลุ่มสินค้าส่งออกของไทยที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ได้แก่

- คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 19.2 ของการส่งออกปสหรัฐอเมริกา
- เครื่องโทรศัพท์และอุปกรณ์สื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 8.5 ของการส่งออกปสหรัฐอเมริกา
- ผลิตภัณฑ์ยาง คิดเป็นร้อยละ 8.2 ของการส่งออกปสหรัฐอเมริกา
- เซมิคอนดักเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของการส่งออกปสหรัฐอเมริกา
- หม้อแปลงไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 3.8 ของการส่งออกปสหรัฐอเมริกา

แม้ว่าล่าสุด ทางสหรัฐฯ ประกาศให้สินค้าบางประเภท เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องคอมพิวเตอร์ จะได้รับการยกเว้นภาษีในระยะแรก แต่โดยรวมแล้ว ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการถูกเก็บภาษีทำให้สินค้าไทยมีราคาสูงขึ้นในตลาดสหรัฐฯ ส่งผลให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะในกลุ่ม MSMEs สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน และมี MSMEs ไทยกว่า 4,990 รายที่ได้รับผลกระทบโดยตรง และหากนโยบายภาษีดังกล่าวยืดเยื้อหรือเข้าสู่ระดับสูงสุด (ร้อยละ 36) จะส่งผลให้มูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจลดลงประมาณร้อยละ 2.2 ของ GDP

จากประมาณการเศรษฐกิจไทยโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ณ เดือนเมษายน 2568 เศรษฐกิจไทยปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 สำหรับกรณีฐาน (ต่ำกว่าประมาณการ ณ เดือนมกราคม 2568 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0) และคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.3 (ต่ำกว่าประมาณการ ณ เดือนมกราคม 2568 ที่คาดว่าจะร้อยละ 4.4) ทั้งนี้ การชะลอตัวดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นผลโดยตรงจากนโยบายภาษีนำเข้าของสหรัฐ ที่กระทบทั้งคำสั่งซื้อ และห่วงโซ่อุปทานโลกที่มีความเชื่อมโยงสูงกับไทย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการไทยยังเผชิญความเสี่ยงจากการปรับตัวของคู่ค้าในสหรัฐ ซึ่งอาจพิจารณาย้ายแหล่งนำเข้าสินค้าไปยังประเทศที่มีต้นทุนแข่งขันได้ หรืออยู่ในกลุ่มที่สหรัฐ พร้อมเจรจาผ่อนปรนทางภาษีในระยะยาว เช่น อินเดีย หรือประเทศในอเมริกาใต้บางแห่ง แม้ในทางปฏิบัติ เวียดนามจะถูกจัดเก็บภาษีในระดับที่สูงกว่าไทย และเม็กซิโกจะถูกจับตาในบางประเด็นด้านการค้าก็ตาม แต่ความใกล้ชิดทางภูมิรัฐศาสตร์หรือโครงสร้างต้นทุนการผลิตบางประเภทอาจทำให้บางประเทศยังคงเป็นทางเลือกในสายตาของผู้นำเข้าสหรัฐ การเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้อาจส่งผลกระทบระยะยาวต่อบทบาทของไทยในระบบการค้าโลก โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศสูง

นอกจากด้านเศรษฐกิจมหภาคแล้ว ผลกระทบทางตรงยังส่งผลกระทบต่อรายได้ภาษีของรัฐและเสถียรภาพการคลังในระยะกลาง เนื่องจากเศรษฐกิจที่เติบโตชะลอลงส่งผลให้รายได้รัฐจากภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีนิติบุคคล อีกทั้ง หากสถานการณ์ด้านการค้าโลกยังคงเปราะบางและส่งผลให้เศรษฐกิจชะลอตัว จึงทำให้รัฐบาลอาจจำเป็นต้องใช้นโยบายการคลังในเชิงขยายตัวมากขึ้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านมาตรการต่าง ๆ ทั้งในด้านการลงทุนภาครัฐและการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ซึ่งจะเพิ่มภาระด้านงบประมาณและส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางการคลังที่สามารถดำเนินนโยบายได้ในอนาคต อีกทั้งอาจมีผลกระทบต่อระดับหนี้สาธารณะที่เพิ่มขึ้นตามการดำเนินนโยบายดังกล่าวอีกด้วย ขณะเดียวกัน ความไม่แน่นอนด้านการค้าโลกและการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศได้ก่อให้เกิดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท ซึ่งหากเงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางแข็งค่ามากเกินไป จะยิ่งซ้ำเติมภาคการส่งออกของไทยให้เผชิญกับแรงกดดันด้านราคาเนื่องจากความสามารถในการแข่งขันด้านราคาจะลดลงเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะในช่วงที่สหรัฐเองมีแนวคิดในการปรับให้อัตราแลกเปลี่ยนของเงินดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าลง

โดยสรุปแล้ว นโยบายภาษีตอบโต้ของสหรัฐ คาดว่าจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจไทยอย่างชัดเจนในหลายมิติ ทั้งด้านการส่งออก การผลิต การจ้างงาน รายได้แรงงาน ภาคการบริโภค และภาคการคลัง โดยเฉพาะในปี 2568 ที่เศรษฐกิจไทยยังคงอยู่ในภาวะเปราะบาง การเปลี่ยนแปลง

ด้านนโยบายการค้าจากประเทศคู่ค้าหลักจึงยิ่งสร้างแรงกดดันต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและแนวโน้มการฟื้นตัวในระยะต่อไป

2) ผลกระทบทางอ้อม

2.1) เศรษฐกิจจีน

ผลกระทบทางอ้อมจากนโยบายกำแพงภาษีของสหรัฐฯ โดยเฉพาะการประกาศใช้มาตรการ Reciprocal Tariff กับจีนในอัตราสูงถึงร้อยละ 145 และการที่จีนประกาศมาตรการตอบโต้ที่ร้อยละ 125 ส่งผลต่อเศรษฐกิจจีนอย่างมีนัยสำคัญ โดยในปี 2568 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีนถูกปรับลดลงเหลือร้อยละ 4.3 จากร้อยละ 5.0 ในปีก่อนหน้า (ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นในบทที่ 3) ภายใต้บริบทดังกล่าว เศรษฐกิจไทยจึงได้รับผลกระทบทางอ้อมผ่านหลายช่องทางสำคัญ โดยช่องทางแรกคือการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศคู่ค้าหลักของไทย ส่งผลให้อุปสงค์ต่อสินค้าไทยลดลง โดยเฉพาะสินค้าเกษตร อาหารแปรรูป และสินค้าวัตถุดิบที่มีบทบาทในการส่งออกไปยังจีนอย่างต่อเนื่อง การลดลงของอุปสงค์ดังกล่าวอาจไม่เพียงกระทบต่อมูลค่าการส่งออกเท่านั้น แต่ยังอาจลดทอนแรงจูงใจของผู้ประกอบการไทยในการขยายกำลังการผลิตหรือลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เคยพึ่งพาตลาดจีนเป็นหลัก ต่อมาคือความเป็นไปได้ที่จีนจะใช้ไทยและประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นช่องทางในการระบายสินค้าล้นตลาดภายหลังจากที่จีนเผชิญอุปสรรคในการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการเก็บภาษีนำเข้าที่สูง สินค้าราคาถูกจากจีนที่ทะลักเข้าสู่ตลาดไทยโดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคซึ่งจะส่งผลต่อการแข่งขันในตลาดภายในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อยและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งมีข้อจำกัดทั้งด้านต้นทุน เทคโนโลยี และช่องทางจัดจำหน่าย จนอาจส่งผลต่อความสามารถในการอยู่รอดในตลาด และนำไปสู่การหยุดการผลิต การเลิกจ้างงาน หรือการชะลอการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมขนาดเล็กได้ ในที่สุด นอกจากช่องทางด้านการค้าแล้ว เศรษฐกิจไทยยังได้รับผลกระทบทางอ้อมจากการชะลอตัวของภาคบริการและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวจากจีน ซึ่งเคยเป็นตลาดหลักที่มีบทบาทสำคัญต่อการฟื้นตัวของภาคท่องเที่ยวไทยภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาในจีน อัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำจากอุปสงค์ในประเทศที่อ่อนแรง ประกอบกับความไม่แน่นอนด้านรายได้ของประชาชนจีน ล้วนส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวจีนเดินทางมาไทยลดลงอย่างมีนัยสำคัญในช่วงต้นปี 2568 และยังไม่มีสัญญาณการฟื้นตัวในระยะสั้น ทั้งนี้ รายได้จากการท่องเที่ยวที่ลดลงจะส่งผลต่อเนื่องต่อธุรกิจโรงแรม การขนส่ง ร้านอาหาร และผู้ประกอบการรายย่อยในภาคบริการ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการจ้างงานและเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคของไทย

ในภาพรวมแล้ว ผลกระทบทางอ้อมจากภาวะเศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัวภายใต้บริบทสงครามการค้าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยทั้งในด้านการส่งออก การท่องเที่ยว และความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งทั้งหมดล้วนสะท้อนถึงโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังพึ่งพาอุปสงค์ภายนอกเป็นหลัก และแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการกระจายความเสี่ยงผ่านการส่งเสริมอุปสงค์ในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโครงสร้างของผู้ประกอบการรายย่อย

2.2) เศรษฐกิจโลกและประเทศคู่ค้าอื่น ๆ

การเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศต่าง ๆ ภายใต้นโยบาย Reciprocal Tariff ของสหรัฐฯ ส่งผลกระทบต่อหลายภาคส่วนของประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคการส่งออกที่ต้องเผชิญข้อจำกัดด้านตลาดและความไม่แน่นอนของเงื่อนไขทางการค้า ตลอดจนภาคธุรกิจที่ต้องระมัดระวังมากขึ้นในการวางแผนการดำเนินกลยุทธ์การขยายตลาด ขณะที่ภาคการลงทุนในบางประเทศอาจมีการชะลอตัว โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีการพึ่งพาตลาดสหรัฐฯ เป็นหลัก จากผลกระทบในระดับภาคส่วนเหล่านี้ เศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากผลของนโยบายกีดกันทางการค้าที่สหรัฐฯ นำมาใช้อย่างกว้างขวาง และเมื่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ย่อมส่งผลให้อุปสงค์ต่อสินค้านำเข้าของประเทศเหล่านั้นลดลงตามไปด้วย รวมถึงอุปสงค์ต่อสินค้าไทยเช่นกัน

ในด้านการท่องเที่ยว ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวจากผลของต้นทุนที่เพิ่มขึ้นและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาไทยลดลงในบางส่วน ปัจจัยสำคัญคาดว่ามาจากการที่ผู้บริโภคในหลายประเทศเริ่มให้ความสำคัญกับการบริหารค่าใช้จ่ายมากขึ้น ท่ามกลางความไม่แน่นอนด้านรายได้และราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นในประเทศต้นทาง แม้อุปสงค์ในการเดินทางระหว่างประเทศยังคงมีอยู่ แต่รูปแบบการท่องเที่ยวอาจเน้นระยะเวลาสั้นลง ใช้จ่ายระมัดระวังมากขึ้น หรือชะลอการเดินทางออกไปในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวไทยโดยรวมยังคาดว่าจะยังอยู่ในระดับจำกัด เนื่องจากไทยยังคงเป็นจุดหมายปลายทางที่มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ และสามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความพร้อมด้านรายได้ได้ในระดับหนึ่ง

3.3.2 โอกาสสำหรับประเทศไทย

1) โอกาสด้านการค้า

แม้ว่าสถานการณ์สงครามการค้าจะก่อให้เกิดแรงกดดันอย่างรุนแรงต่อระบบการค้าโลก แต่อาจกล่าวได้ว่ายังมีโอกาสสำหรับประเทศไทย โดยเฉพาะในมิติของการค้า การปรับโครงสร้าง Supply Chain และความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ได้สร้างช่องว่างทางตลาดที่ประเทศไทยสามารถเข้าไปได้ในหลายมิติ ทั้งนี้ สินค้าบางกลุ่มที่ไทยมีศักยภาพและได้รับผลกระทบจากภาษีในระดับที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง เช่น จีน เวียดนาม อาจได้รับความสนใจจากผู้นำเข้าสหรัฐฯ มากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ (อาทิ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และ เซมิคอนดักเตอร์) ผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งไทยมีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทานระดับโลก อยู่แล้ว

นอกจากนี้ ไทยยังมีโอกาสในการขยายตลาดส่งออกไปยังตลาดใหม่ที่ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากมาตรการภาษีของสหรัฐฯ หรือมีความเสี่ยงต่ำกว่า เช่น อินเดีย อเมริกาใต้ และ ตะวันออกกลาง ซึ่งกำลังมีการเติบโตของชนชั้นกลางและอุปสงค์ต่อสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกัน การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนอาจส่งผลให้บทบาทของตลาดจีนในฐานะผู้นำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมลดลง ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับไทยในการปรับกลยุทธ์เข้าสู่ตลาดที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและตลาดเกิดใหม่ที่ยังมีระดับการแข่งขันต่ำ

ในอีกด้านหนึ่ง ความตึงเครียดด้านการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับประเทศพันธมิตรตะวันตกบางส่วน ได้เปิดโอกาสให้ไทยเร่งเดินหน้าการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรป (Thai-EU FTA) เพื่อขยายฐานการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง ทั้งในด้านกำลังซื้อ เทคโนโลยี และมาตรฐานสินค้า ความตกลงดังกล่าวจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดยุโรป ลดอุปสรรคทางภาษี และส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะประเทศผู้ผลิตที่สามารถปรับตัวได้ภายใต้บริบทเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ แนวโน้มของผู้นำเข้าสหรัฐฯ ที่ต้องการกระจายความเสี่ยงทางซัพพลายเชน ยังอาจส่งผลให้สินค้าไทยในกลุ่มมูลค่าสูงหรือมีมาตรฐานระดับสากลเป็นที่ต้องการมากขึ้น

2) โอกาสด้านการลงทุน

ภายใต้บริบทของมาตรการกำแพงภาษีที่เข้มงวดของสหรัฐฯ อาจส่งผลให้เกิดแรงจูงใจที่ชัดเจนในการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนไปยังประเทศที่มีต้นทุนแข่งขันได้และความเสี่ยง

ด้านนโยบายต่ำกว่า ในบริบทนี้ ประเทศไทยมีโอกาสโดดเด่นในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ(FDI) โดยเฉพาะจากบริษัทข้ามชาติที่ต้องการตั้งฐานการผลิตใหม่ในภูมิภาคอาเซียน เพื่อหลีกเลี่ยงภาระภาษีในตลาดสหรัฐฯ และกระจายความเสี่ยงจากจีน ทั้งนี้ พื้นที่ EEC และนิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกของไทยยังคงเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน แรงงานทักษะ และมาตรการจูงใจจากภาครัฐที่สามารถรองรับการย้ายฐานการผลิตได้ในระยะกลาง ถึงระยะยาว

นอกจากบริษัทสัญชาติสหรัฐฯ ที่ต้องการย้ายฐานการผลิตออกจากจีนแล้ว ยังรวมถึงบริษัท ญี่ปุ่นและยุโรปที่ต้องการลดความเสี่ยงจากความตึงเครียดระหว่างจีนกับสหรัฐฯ ด้วยเช่นกัน การที่ไทย ยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีในเชิงการเมืองระหว่างประเทศ และมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ ในระดับที่ได้รับการยอมรับ รวมทั้งมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม CLMV จะเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ไทยในฐานะศูนย์กลางการผลิตในภูมิภาค ภายใต้บริบทดังกล่าว ความได้เปรียบด้านต้นทุนเมื่อเทียบกับบางประเทศในกลุ่ม OECD ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านกายภาพและดิจิทัล รวมถึงท่าทีของภาครัฐที่ให้ความสำคัญกับการดึงดูดการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยผลักดันให้ไทยสามารถใช้โอกาสจาก ความปั่นป่วนของระบบการค้าปัจจุบันมาสร้างฐานการผลิตที่เข้มแข็ง มีความยืดหยุ่นต่อความเสี่ยง และสามารถแข่งขันได้ในระยะยาว

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการเตรียมความพร้อมรับมือต่อนโยบายทรัมป์ 2.0

สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์และนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ภายใต้การนำ ของประธานาธิบดีทรัมป์ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจ และสร้างความยืดหยุ่นต่อความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น แนวทางนโยบายที่เสนอ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว มีดังนี้

4.1 การเร่งส่งเสริมการส่งออกโดยเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าที่สหรัฐฯ ต้องการ ทดแทนจากจีน เช่น เซมิคอนดักเตอร์ เหล็กและอะลูมิเนียม และถั่วเหลือง ผ่านการใช้กำลังการผลิต ที่มีอยู่ร่วมกับความสัมพันธ์ทางการค้ากับสหรัฐฯ ที่ยังคงเป็นคู่ค้าหลักของไทย

4.2 การขยายตลาดส่งออกที่มีศักยภาพและข้อจำกัดทางการค้าน้อยกว่า เช่น เอเชียตะวันออก เอเชียใต้ ยุโรป และตะวันออกกลาง เพื่อทดแทนตลาดส่งออกสหรัฐฯ โดยเฉพาะสินค้าที่มีการส่งออกไปยังสหรัฐฯ สูง และอาจเผชิญกับอุปสรรคหรือภาษีส่งออก เช่น ยานยนต์และชิ้นส่วน

ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น ข้าว ผลไม้ รวมถึง สิ่งทอ และเสื้อผ้า เพื่อลดผลกระทบเชิงลบผ่านการกระจายความเสี่ยง เป็นต้น

4.3 การปรับตัวของภาคการผลิตไทยให้สอดคล้องกับแนวโน้มโลก โดยการปรับการผลิตสินค้าให้มุ่งเน้นสินค้าที่มีมูลค่าสูงและซับซ้อนขึ้น เช่น ส่วนประกอบทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ชิ้นส่วนสมาร์ทโฟน สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรและพลังงานสะอาด เนื่องจากสินค้านี้มีความเฉพาะตัวสูง ซึ่งจะนำไปสู่อุปสงค์ที่สูงตามมาด้วย

4.4 การรับมือการแข่งขันสินค้าราคาถูกจากจีนในไทยจากการกีดกันการค้าของสหรัฐฯ กระทบผู้ผลิตในประเทศไทยโดยเฉพาะผู้ผลิต SMEs ดังนั้น รัฐบาลจึงควรมีมาตรการดูแลการนำเข้าของสินค้าจีนให้ได้คุณภาพและมีระดับราคาที่เหมาะสม และที่สำคัญควรส่งเสริมการพัฒนาสินค้าไทย ส่งเสริมภาคการผลิตในไทย เช่น การยกระดับ SMEs ให้มีการใช้ Innovation Digital และ AI เพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ SMEs อยู่ใน Global Supply Chain และสนับสนุนการผลิตที่ส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะสามารถลดระดับการพึ่งพาการนำเข้าและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ

4.5 ไทยอาจพิจารณาใช้การเจรจาการค้าแบบทวิภาคีระหว่างไทย-สหรัฐฯ หากเกิดปัญหาการตอบโต้ทางการค้าของสหรัฐฯ ต่อไทย เพื่อหาแนวทางจัดการกับประเด็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้น โดยอาจใช้แนวทางการจัดทำข้อตกลงทางการค้าแบบเฉพาะเจาะจงรายสาขา ทั้งนี้ ไทยยังไม่เคยมี FTA กับสหรัฐฯ

4.6 การพิจารณาการใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) ที่ไทยมีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว และเร่งขยายตลาดสำหรับสินค้าและบริการของไทยผ่านการเจรจา FTA รวมถึงกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ เพิ่มเติม ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ซึ่งปัจจุบัน ไทยอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำ FTA ไทย-สหภาพยุโรป ไทย-เกาหลี ไทย-อินเดีย ความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียน – แคนาดา และปัจจุบันไทย อยู่ระหว่างดำเนินกระบวนการเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) และเร่งขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศหรือกลุ่มประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ

4.7 เตรียมพร้อมในเรื่องการรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาทเพื่อลดความผันผวนของตลาดเงิน และตลาดทุนจากกระแสการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่อาจเกิดขึ้นจากมาตรการต่าง ๆ ของสหรัฐฯ

4.8 ไทยควรเดินหน้าต่อไปในเรื่องเศรษฐกิจสีเขียว และการบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เนื่องจากเศรษฐกิจสีเขียวและพลังงานสะอาดจะยังคงเป็นประเด็นที่ประเทศมหาอำนาจอื่น ๆ ให้ความสำคัญ และเป็นแนวโน้มของเศรษฐกิจโลกต่อไปถึงแม้สหรัฐฯ จะถอนตัวออกจากข้อตกลงปารีสก็ตาม

4.9 ไทยควรเร่งผลักดันการต่ออายุสิทธิ GSP เนื่องจากหากสหรัฐฯ ต่ออายุสิทธินี้ จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ส่งออก โดยเฉพาะ SMEs เนื่องจากสินค้าที่ได้รับสิทธินี้จะได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า ทำให้มีต้นทุนต่ำลงและสามารถแข่งขันด้านราคาได้ดีขึ้น ในปี 2567 ไทยส่งออกสินค้าภายใต้สิทธิ GSP มูลค่า 2,292.63 ล้านดอลลาร์ หรือ 55.32% ของสินค้าที่ได้รับสิทธิทั้งหมด สินค้าหลักที่ได้ประโยชน์ ได้แก่ อาหารสำเร็จรูป ส่วนประกอบเครื่องปรับอากาศ กระเป๋ กระจกหน้าต่าง ถังมือยาง เลนส์แว่นตา และอุปกรณ์ยานยนต์

4.10 การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางการลงทุนใหม่สำหรับบริษัทที่ต้องการย้ายฐานการผลิตจากจีนเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากภาษีศุลกากรที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐฯ อุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขันสูง เช่น ยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ อาจได้รับการสนับสนุนจากการลงทุนใหม่ ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มรถยนต์ไฟฟ้า (EV) ดาต้าเซ็นเตอร์ และเซมิคอนดักเตอร์ ดังนั้น ไทยควรมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนให้ตรงกับความต้องการและไทยได้ประโยชน์ โดยการพัฒนาความพร้อมในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพ การคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล การปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบทางธุรกิจให้มีความโปร่งใสและเข้าใจง่าย ลดขั้นตอนที่ซับซ้อน การวิจัยและพัฒนาสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับกระบวนการผลิต การพัฒนาแรงงานให้มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะทักษะในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและการปรับปรุงกฎหมายและกรอบการดำเนินธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล (ESG) หรือตามมาตรการ Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านกฎระเบียบของการค้าโลก

4.11 การลดการพึ่งพาต่างประเทศจากกรณีเงินทุนไหลออกจากไทยไปยังสหรัฐฯ จากอัตราดอกเบี้ยสหรัฐฯ ที่สูงขึ้น ไทยจึงควรสนับสนุนการลงทุนในสินทรัพย์ปลอดภัยในประเทศ และเพิ่มเสถียรภาพของตลาดการเงินของไทย

4.12 นอกจากนี้รัฐบาลควรใช้เครื่องมือทางการคลัง ทั้งการใช้จ่ายภาครัฐ การลงทุนภาครัฐ มาตรการเงินโอน รวมถึงการบริหารการจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพที่จะมาช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ ให้เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ได้แก่

1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณซึ่งคาดว่าหากมีการเร่งรัดการใช้จ่ายและการลงทุนของรัฐบาลตามที่กำหนดไว้(ใช้จ่ายประจำร้อยละ 98 และการลงทุนร้อยละ 80)ตามแผน(เพิ่มการใช้จ่ายร้อยละ 5 คิดเป็นประมาณ 465,000 ล้านบาท) จะช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.11

2) การอุดหนุนโครงการกระเป๋าดิจิทัล 10,000 บาทในระยะที่สาม (มูลค่า 150,000 ล้านบาท) ซึ่งคาดว่าจะดำเนินต่อไปในปี 2568 หากมีการเพิ่มประสิทธิภาพในเงื่อนไขการใช้จ่ายจะทำให้เงินหมุนเวียนสูงขึ้นและกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการโปรแกรมนี้เหมาะสม คาดว่าจะช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.1

3) การเร่งรัดการลงทุน PPP (Public-Private Partnership) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในโครงการที่ต้องการการลงทุนขนาดใหญ่ แบ่งเบาภาระของภาครัฐในด้านการเงิน และยังสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาได้

4) การเร่งรัดการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติแล้วโดย BOI โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ข้อมูลและภูมิภาค cloud คาดว่าหากการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงเพิ่มขึ้น 75,000 ล้านบาท จะช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.19

5) การปรับนโยบายการเงิน โดยการปรับอัตราดอกเบี้ยให้เหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจไทย ซึ่งขณะนี้อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับเป้าหมาย อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนมกราคม 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ต่อปี และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเดือนมกราคม 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ต่อปี ประกอบกับแนวโน้มการปรับดอกเบี้ยนโยบายของประเทศต่าง ๆ มีทิศทางปรับลดลง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อปรับลดลง หากเราพิจารณาปรับดอกเบี้ยนโยบายให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวแล้ว จะช่วยกระตุ้นการลงทุนและการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนในช่วงเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนนี้ได้

5. บทสรุป

นโยบาย America First ของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ที่กลับมาอีกครั้งในสมัยที่สอง ได้กลายเป็นแรงกระเพื่อมครั้งใหญ่ในระบบเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะมาตรการ Reciprocal Tariff ซึ่งเป็นนโยบายเรียกเก็บภาษีนำเข้าแบบตอบโต้ในอัตราที่เทียบเท่ากับที่ประเทศคู่ค้าเรียกเก็บจากสหรัฐฯ สร้างแรงกดดันอย่างมีนัยสำคัญต่อทั้งตลาดการเงิน ห่วงโซ่อุปทาน และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เศรษฐกิจโลกในปี 2568 เผชิญกับความเสี่ยงด้านต่ำ (downside risks) ที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เช่น สหรัฐฯ จีน ญี่ปุ่น และยุโรป ซึ่งต่างถูกปรับลดประมาณการการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

สำหรับในกรณีของประเทศไทย ผลกระทบจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ มีความรุนแรงเป็นพิเศษ เนื่องจากไทยพึ่งพาการส่งออกในสัดส่วนสูง และสหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกอันดับหนึ่งของประเทศ การที่ไทยถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าสูงถึงร้อยละ 36 ตามมาตรการ Reciprocal Tariff ทำให้ต้นทุนสินค้าส่งออกเพิ่มสูงขึ้นทันที สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน และส่งผลต่อเนื่องไปยังภาคการผลิต การจ้างงาน และกำลังซื้อของประชาชน นอกจากนี้ ผลกระทบทางอ้อมจากเศรษฐกิจจีนที่ชะลอตัวก็เป็นอีกหนึ่งแรงกดดันที่สำคัญ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกวัตถุดิบและอาหารแปรรูปที่เคยพึ่งพาตลาดจีนอย่างมาก

ท่ามกลางบริบทของเศรษฐกิจโลกที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ประเทศไทยจำเป็นต้องมีนโยบายเชิงรุกและเชิงป้องกันควบคู่กัน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและลดผลกระทบในระยะสั้น รวมถึงวางรากฐานสำหรับการปรับตัวในระยะยาว ข้อเสนอเชิงนโยบายที่สำคัญ ได้แก่ การเร่งเจรจาสิทธิประโยชน์ทางภาษีกับสหรัฐฯ เพื่อรักษาสีทธิประโยชน์ทางการค้าในสินค้าที่ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง การกระจายตลาดส่งออกไปยังภูมิภาคอื่น เช่น เอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และยุโรป รวมถึงการส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการ SMEs ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดที่มีต้นทุนสูงและเงื่อนไขการค้าซับซ้อนได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ ประเทศไทยควรเร่งปรับตัวสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ที่เน้นความยืดหยุ่น โดยการดึงดูดการลงทุนจากบริษัทต่างชาติที่ต้องการย้ายฐานการผลิตออกจากจีน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า เซมิคอนดักเตอร์ และเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งวางกลไกเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงิน เช่น การบริหารเสถียรภาพของค่าเงินบาท และการใช้จ่ายงบประมาณในภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ภายใต้ข้อจำกัดทางการคลังในระยะกลาง

ท้ายที่สุด บทเรียนจากแรงกระแทกทางเศรษฐกิจในครั้งนี้สะท้อนถึงความเปราะบางเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทย ที่ยังพึ่งพาทายนอกในสัดส่วนสูง ประเทศจึงจำเป็นต้องใช้โอกาสจากวิกฤตนี้เร่งการปฏิรูปเชิงลึก ทั้งในมิติของนโยบายการค้า การคลัง โครงสร้างภาคการผลิต และการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อให้ไทยสามารถยืนหยัดได้อย่างมั่นคงในระบบเศรษฐกิจโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง

การประเมินผลกระทบของนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่อภูมิภาค และสาขาการผลิตด้วยแบบจำลอง PRIME

ผู้เขียน ดร.กวิน เอี่ยมตระกูล เศรษฐกรชำนาญการ นางสาวกันตา ศุขสาตร เศรษฐกรชำนาญการ นางสาวบุณพริกา ชลพิทักษ์วงศ์ เศรษฐกรปฏิบัติการ และนางสาวปัทม สุจิตร์ตันนัท เศรษฐกรปฏิบัติการ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ขอขอบคุณ ดร.นรพัชร์ อัสวาลลภ ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจและงานวิจัย สำหรับข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ บทความนี้เป็นผลงานนวัตกรรมที่ได้รับรางวัล รางวัลชนะเลิศระดับ Gold การพัฒนาแบบจำลองผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคระดับสาขาการผลิต ด้วยฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบการดำเนินนโยบายการคลังเชิงลึก ในการประกวดเพชรวายุภักษ์ ครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ. 2567 ประเภทหน่วยงานระดับกอง หรือส่วนราชการที่เทียบเท่ากอง : ผลงานนวัตกรรมผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

1. ความเป็นมา

นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งผลต่อเศรษฐกิจประเทศอย่างไร? สาขาไหนได้ประโยชน์มากกว่ากัน? กลุ่มคนจนหรือคนรวยใครได้รับประโยชน์มากกว่า? ผลกระทบแตกต่างกันอย่างไรระหว่างภูมิภาค? มักเป็นคำถามที่นักวิเคราะห์ต่างๆ พยายามหาคำตอบเมื่อต้องใช้ประเมินผลนโยบายเศรษฐกิจในอดีตแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคแบบดั้งเดิมที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบของมาตรการการคลังและปัจจัยภายนอกที่มีต่อเศรษฐกิจ เพื่อประกอบการพิจารณา

ออกแบบ ทบทวน และดำเนินนโยบายการคลัง จะมีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์การดำเนินนโยบายการคลังที่เป็นการทั่วไปในลักษณะภาพรวมเชิงมหภาคเท่านั้น (Macroeconomic) แต่ในปัจจุบันการจัดทำนโยบายการคลังมีความเฉพาะเจาะจง (Targeted Policy) มากขึ้นในหลายมิติ อาทิ มิติรายได้ (เช่น โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี 2567 ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ เป็นต้น) มิติพื้นที่ (เช่น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจ EEC และ SEC เป็นต้น) และมิติสาขาการผลิต (เช่น มาตรการภาษีอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น) ดังนั้น การพัฒนาแบบจำลองคณิตศาสตร์แบบใหม่ จึงมีความจำเป็น เพื่อให้สามารถสามารถคำนวณผลกระทบทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยจะสามารถประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจได้ถึงในระดับภูมิภาคและระดับสาขาการผลิต

ภาพที่ 1 แนวคิดการพัฒนาแบบจำลองผลกระทบทางเศรษฐกิจ

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

2. แนวทางการศึกษา

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์แบบใหม่ที่ได้จากการศึกษาและพัฒนา คือ แบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาค (Inter-regional Input Output Table) ซึ่งเกิดจากการรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) หลายแหล่ง ที่มีความเป็นปัจจุบันและมีความครบถ้วนมากกว่าเดิม เพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาคและในมิติสาขาการผลิต โดยผลการวิเคราะห์จากแบบจำลองนี้ จะเป็นประโยชน์ในการการจัดทำนโยบาย

เศรษฐกิจ รวมทั้งเผยแพร่ผลการศึกษาสู่สาธารณะ และยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติเกี่ยวกับประเทศไทย ในเรื่องความคุ้มค่าของเม็ดเงินลงทุนและผลตอบแทนที่จะได้รับ ซึ่งจะส่งผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มมากขึ้น ความเหลื่อมล้ำมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีการกระจายความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่ เมือง และภูมิภาค อีกด้วย

2.1 ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table: IO)

ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table: IO) เป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยทางเศรษฐกิจทั้งระดับจุลภาคและมหภาคในด้านผลกระทบของการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่มีต่อระดับผลผลิตและราคา อีกทั้งยังใช้วิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้อีกด้วย ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตนี้ถูกพัฒนาจากแนวความคิดของ Francois Quesnay และ Leon Walras สำหรับใช้วิเคราะห์ผลกระทบความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมการผลิตหรือสาขาการผลิตต่าง ๆ ทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจเข้าไว้ด้วยกัน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งอย่างเป็นระบบ (Systematic) โดยการเชื่อมโยงดังกล่าวจะทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value added) หรือระดับการผลิตของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในระบบเศรษฐกิจใดระดับใดระดับหนึ่งที่เพิ่มขึ้นโดยรวมทั้งหมด เพื่อตอบสนองต่อความต้องการโดยรวมที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (Opened Economies) หากความต้องการในการบริโภคขั้นสุดท้ายมีสูงกว่าการผลิตที่เกิดขึ้นในประเทศ ความต้องการส่วนหนึ่งจะถูกตอบสนองโดยสินค้าและบริการที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และสาขาการผลิตต่าง ๆ ในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตจะถูกจำแนกตามประเภทรายการสินค้าและบริการ (Commodity)

สำหรับประเทศไทย ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเริ่มเผยแพร่อย่างเป็นทางการและถือได้ว่าเป็นตารางแรกของประเทศไทย คือ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี พ.ศ. 2518 ที่จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น (Institute of Developing Economies: IDE) ภายใต้โครงการ Thailand Input-Output Joint Project ซึ่งมีการแบ่งสาขาเศรษฐกิจออกเป็น 180 สาขา และหลังจากนั้นสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเป็นประจำทุก 5 ปี และมีการจัดทำสาขาผลผลิตเป็น 4 รูปแบบ โดยจำแนกสินค้าและบริการออกเป็น 180 58 26 และ 16 สาขา และแม้ว่า

จะมีการจัดจำแนกสาขาการผลิตแบบใดก็ตาม ก็ยังครอบคลุมสาขาการผลิตที่สำคัญไม่ว่าจะเป็น สาขาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและบริการ รายละเอียดตัวอย่างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ดังภาพที่ 2

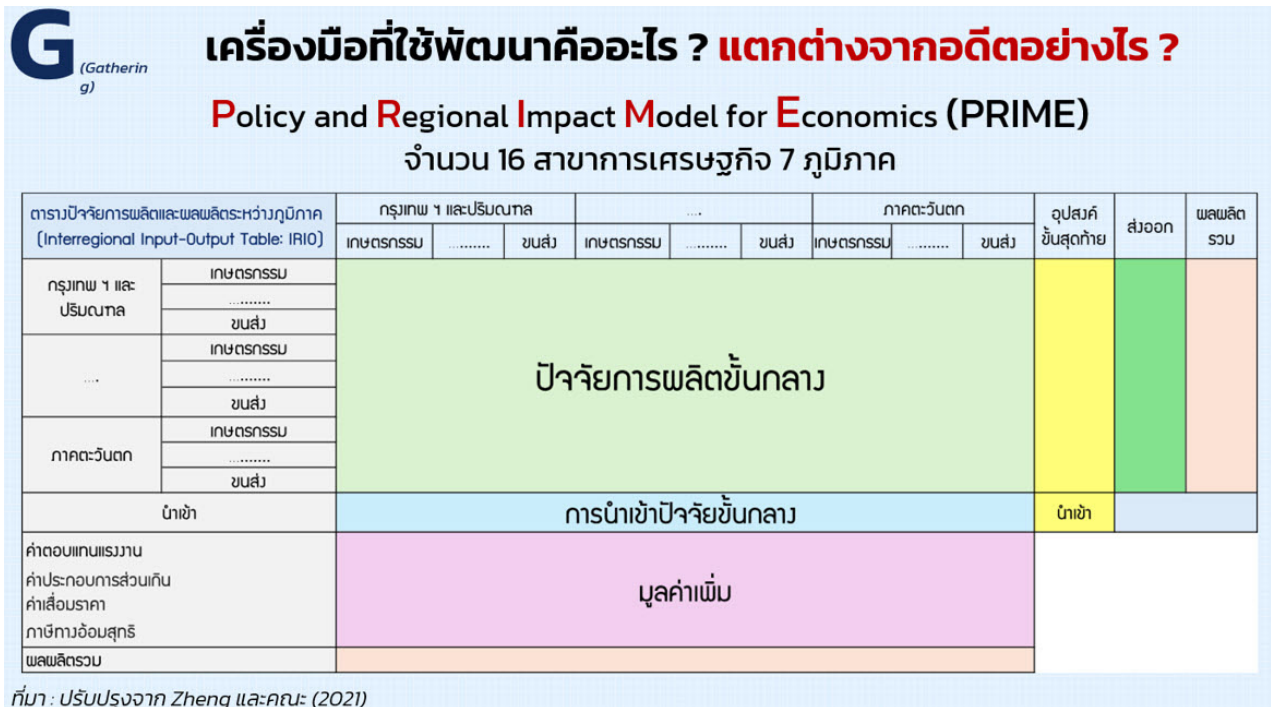
ภาพที่ 2 ตัวอย่างตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต

สาขาการผลิต	1	2		180	การบริโภค ภาคเอกชน	การบริโภค ภาครัฐ	การลงทุน	การส่งออก	การนำเข้า	ผลผลิตรวม
1 การทำนา	ปัจจัยชั้นกลาง (Intermediate Inputs)				อุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand)					ผลผลิตรวม (Total Gross Output)
2 การปลูกข้าวโพด										
....										
180 ไม่สามารถระบุได้										
ค่าตอบแทนแรงงาน	มูลค่าเพิ่ม (Value Added)									
ผลตอบแทนการผลิต										
ค่าเสื่อมราคา										
ภาษีทางอ้อมสุทธิ										
ผลผลิตรวม	ผลผลิตรวม (Total Gross Output)									

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

ดังนั้น สำหรับการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบจำลองเพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่าง ภูมิภาคและระดับสาขาการผลิตนี้ จึงจะใช้แบบจำลอง Policy and Regional Impact Model for Economics (PRIME) ที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ในสาขาการผลิต การลงทุน หรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่าง ๆ ต่อเศรษฐกิจในแต่ละภูมิภาค และในระดับประเทศ ซึ่งสะท้อนความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ ภายในประเทศ โดยอาศัย การวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต จำนวน 16 สาขาเศรษฐกิจใน 7 ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก เพื่อศึกษาการไหลของทรัพยากรและผลผลิตจากภูมิภาคหนึ่งไปยังอีกภูมิภาคหนึ่ง ซึ่งจะช่วยใน การคำนวณและจำลองผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในกิจกรรมทางเศรษฐกิจในหลายมิติ ดังมีรายละเอียดตามภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาแบบจำลอง

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

2.2 วิธีการศึกษา

1. รวบรวมงานศึกษาจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง รวมถึงติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยและทำความเข้าใจโจทย์ที่ต้องการจะวิเคราะห์ เนื่องจากจะมีผลต่อวิธีคำนวณที่แตกต่างกัน เช่น กรณีออกแบบโครงการ ที่ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเท่านั้นจะเกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจแตกต่างจากการจ่ายเงินให้ทุกคนแค่ไหน และในรายภูมิภาคจะทำให้เกิดการเติบโตอย่างไร เป็นต้น

2. ศึกษาทำความเข้าใจตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตโดยมีรายละเอียดสูงสุด 180 สาขา และจัดเรียงข้อมูลในตารางเพื่อให้พร้อมใช้งานสำหรับการวิเคราะห์ระดับรายสาขา

3. พัฒนาแบบจำลองให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ครอบคลุมภาคอุปสงค์ในระบบเศรษฐกิจ และพัฒนาเป็นแบบจำลอง Social Accounting Matrix เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การบริโภคของประชาชนแต่ละกลุ่มรายได้

4. พัฒนาแบบจำลอง PRIME ให้มีรายละเอียดเพิ่มขึ้นด้วยการบูรณาการข้อมูลหลายแหล่ง

นอกจากนี้ ในกรณีที่เป็นการโอนเงินเพื่อการบริโภค จำเป็นต้องคำนวณความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume: MPC) เพื่อคำนวณอุปสงค์ใหม่ที่จะนำไปคำนวณในแบบจำลอง โดยหากเป็นผู้มีรายได้น้อยก็จะส่งผลให้เงินหมุนเวียนเข้าสู่เศรษฐกิจสูงกว่า อีกทั้ง การคำนวณผลกระทบต่อ GDP ด้วยแบบจำลอง Social Accounting Metrix ทำให้ทราบตัวคุณทางการคลังว่าในกรณีที่ให้เงินกับผู้มีรายได้น้อยมีตัวคุณทางการคลังที่สูงกว่าการให้เงินเป็นการทั่วไป อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่อ GDP จะต่ำกว่า และสำหรับผลรายภูมิภาคจะนำเอาจำนวนเงินจำแนกตามข้อมูลทะเบียนราษฎรรายภูมิภาคมาพิจารณาว่าแต่ละภูมิภาคจะมีการโอนเงินลงไปเท่าใด แล้วนำเข้าแบบจำลอง PRIME เพื่อวิเคราะห์ตัวคุณและผลต่อ GDP ซึ่งจะพบว่าภูมิภาคที่รายได้น้อย ผลิตภาพต่ำ ตัวคุณจะต่ำ แต่ GDP ขยายตัวมากกว่า

2.3 ข้อมูลที่ใช้

การพัฒนาแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตระหว่างภูมิภาค (Inter-regional Input Output Table) ให้มีความเป็นปัจจุบัน มีความครบถ้วนมากกว่าเดิม และมีความครอบคลุมในหลายมิติ ทำให้ต้องรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) หลายแหล่ง ได้แก่

1. ข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ปี 2558 จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการผลิตและการใช้ผลผลิต 16 สาขาการผลิต
2. ข้อมูลผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ปี 2565 จำนวน 7 ภูมิภาค จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งแสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านอุปทาน (Supply Side) ใน 16 สาขาการผลิต
3. ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2566 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งแสดงข้อมูลรายได้ รายจ่าย และหนี้สินของครัวเรือน ของครัวเรือนทั่วประเทศไทยจำนวน 28,800 ครัวเรือน
4. ข้อมูลสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม ปี 2565 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งแสดงจำนวนและลักษณะที่สำคัญของสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตทั่วประเทศ จำนวน 438,259 แห่ง และแสดงจำนวนและลักษณะที่สำคัญของสถานประกอบการในการดำเนินธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการทั่วประเทศ จำนวน 2 ล้านแห่ง

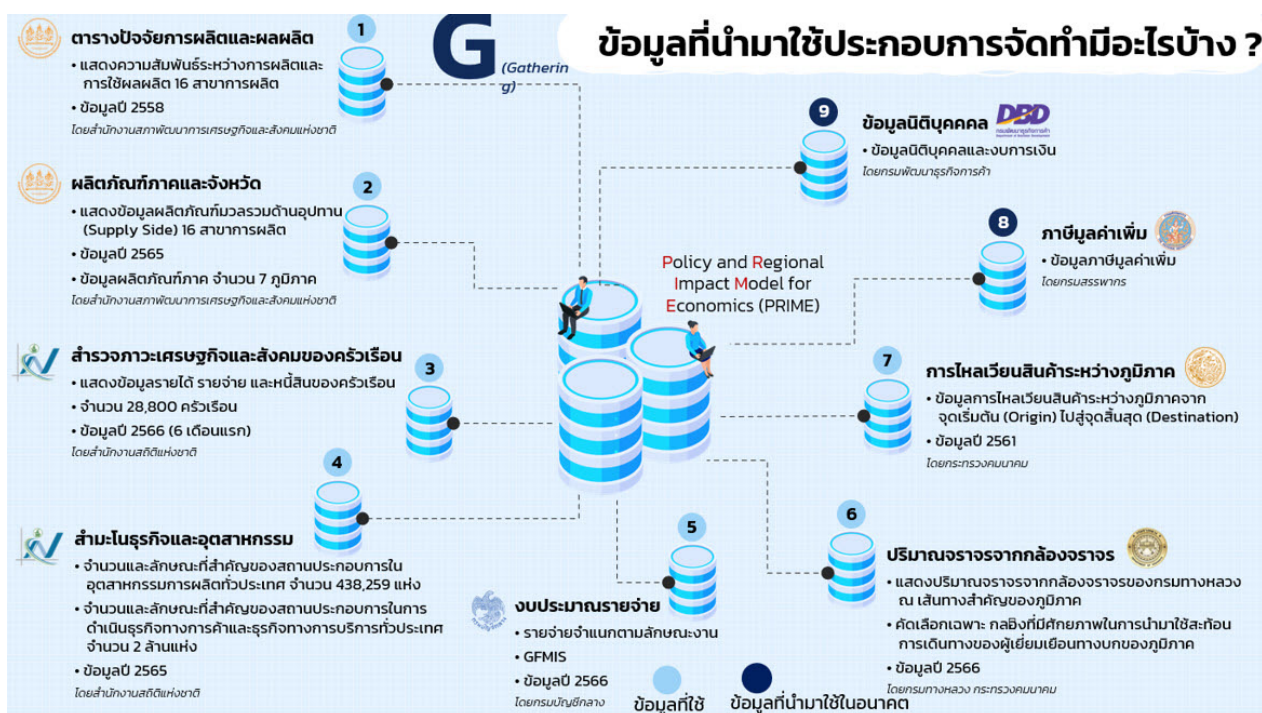
5. ข้อมูลงบประมาณรายจ่ายจำแนกตามลักษณะงาน (GFMS) ปี 2566 จากกรมบัญชีกลาง

6. ข้อมูลปริมาณจราจรจากกล้องจราจร ปี 2566 จากกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ซึ่งแสดงปริมาณจราจรจากกล้องจราจรของกรมทางหลวง ณ เส้นทางสำคัญของภูมิภาค และคัดเลือกเฉพาะกล้องที่มีศักยภาพในการนำมาใช้สะท้อนการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนทางบกของแต่ละภูมิภาค

7. ข้อมูลการไหลเวียนสินค้าระหว่างภูมิภาคจากจุดเริ่มต้น (Origin) ไปสู่จุดสิ้นสุด (Destination) ปี 2561 จากกระทรวงคมนาคม

สำหรับการศึกษาและพัฒนาแบบจำลองในระยะถัดไป อาจมีการขยายขอบเขตของแหล่งข้อมูล โดยอาจรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ ข้อมูลนิติบุคคลและงบการเงินจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และ ข้อมูลภาษีมูลค่าเพิ่มจากกรมสรรพากร โดยสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำแบบจำลอง

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

3. ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาแบบจำลอง PRIME จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในเชิงลึกที่สามารถแยกแยะและประเมินผลกระทบได้ในแต่ละระดับภูมิภาคและสาขาการผลิตต่าง ๆ เพื่อให้สามารถตอบโจทย์การออกแบบนโยบายการคลังที่มีความเฉพาะเจาะจง (Targeted Policy) เนื่องจากแบบจำลอง PRIME เป็นเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่ช่วยในการจำลองผลกระทบของนโยบายเศรษฐกิจที่มีความเฉพาะเจาะจงต่อสาขาการผลิตในแต่ละภูมิภาคได้อย่างละเอียดและแม่นยำ แบบจำลองนี้ทำให้สามารถประเมินผลกระทบของมาตรการทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นในระดับภูมิภาคได้ ด้วยการแยกแยะผลกระทบตามสาขาการผลิตในแต่ละพื้นที่ โดยจะสามารถคาดการณ์ได้ว่า การอัดฉีดเงินจำนวนเท่ากันลงในภูมิภาคที่แตกต่างกัน หรือการอัดฉีดเงินลงในสาขาการผลิตที่แตกต่างกัน จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของแต่ละภูมิภาค ตลอดจนผลกระทบที่เชื่อมโยงไปยังภูมิภาคอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างใด ทั้งนี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากแบบจำลองสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) ผลกระทบต่อภูมิภาค และ 2) ผลกระทบเชื่อมโยง ได้แก่ ผลกระทบไปยังภูมิภาคอื่น (Spillover Effect) และผลกระทบแบบวงจรป้อนกลับ (Feedback Effects) นอกจากนี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเป็นการเทียบกับกรณีฐาน (Baseline) ปี 2565 ณ ระดับราคาคงที่ (Real Term) อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานตามทฤษฎี Phillips Curve และความสัมพันธ์ระหว่าง GRP และอัตราการว่างงานตามหลัก Okun's law

การวิเคราะห์ข้อมูลในระดับนี้จะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์หาปัจจัยที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของแต่ละอุตสาหกรรมในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเศรษฐกิจ EEC หรือการวิเคราะห์ผลกระทบจากการจัดสวัสดิการที่ส่งผลต่อการบริโภคและการลงทุนในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นต้น แบบจำลองนี้สามารถประเมินผลได้อย่างครอบคลุมและช่วยในการตัดสินใจเชิงนโยบายที่มีความเฉพาะกลุ่มมากขึ้น โดยผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบจำลองนี้ในการตัดสินใจนโยบายได้อย่างชัดเจนและโปร่งใส ลดการใช้ดุลยพินิจที่อาจเกิดขึ้นในการตัดสินใจ อีกทั้งผลการวิเคราะห์จากแบบจำลองยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติเกี่ยวกับประเทศไทย ในเรื่องความคุ้มค่าของเม็ดเงินลงทุนและผลตอบแทนที่จะได้รับซึ่งส่งผลให้รายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีการกระจายความเจริญไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ

นอกจากนี้ ผลสำเร็จของการพัฒนาแบบจำลองนี้ยังช่วยให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังกระทรวงการคลังมีเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผลกระทบจากโครงการต่าง ๆ ในระดับ

ภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเสนอแนะนโยบายเศรษฐกิจการคลังแก่รัฐบาลได้อย่างเหมาะสมและตรงจุด ซึ่งจะช่วยในการพัฒนาศักยภาพของประเทศในระยะยาว และเพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจโดยรวม เช่น การจัดสรรงบประมาณจำนวน 10,000 ล้านบาทไปยัง กรุงเทพฯ และ ปริมณฑล ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้สูงที่สุดในภาคการค้า แต่ต่ำที่สุดในภาคปิโตรเลียม ขณะเดียวกัน การจัดสรรงบประมาณไปยังภาคการก่อสร้างจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้สูงที่สุดในภาคตะวันออก แต่ต่ำที่สุดในภาคตะวันตก ดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การประเมินผลกระทบจากการจัดสรรเงินลงทุนเพิ่มขึ้น 10,000 ล้านบาท ไปยังสาขาต่าง ๆ ของแต่ละภาคต่อเศรษฐกิจภูมิภาค

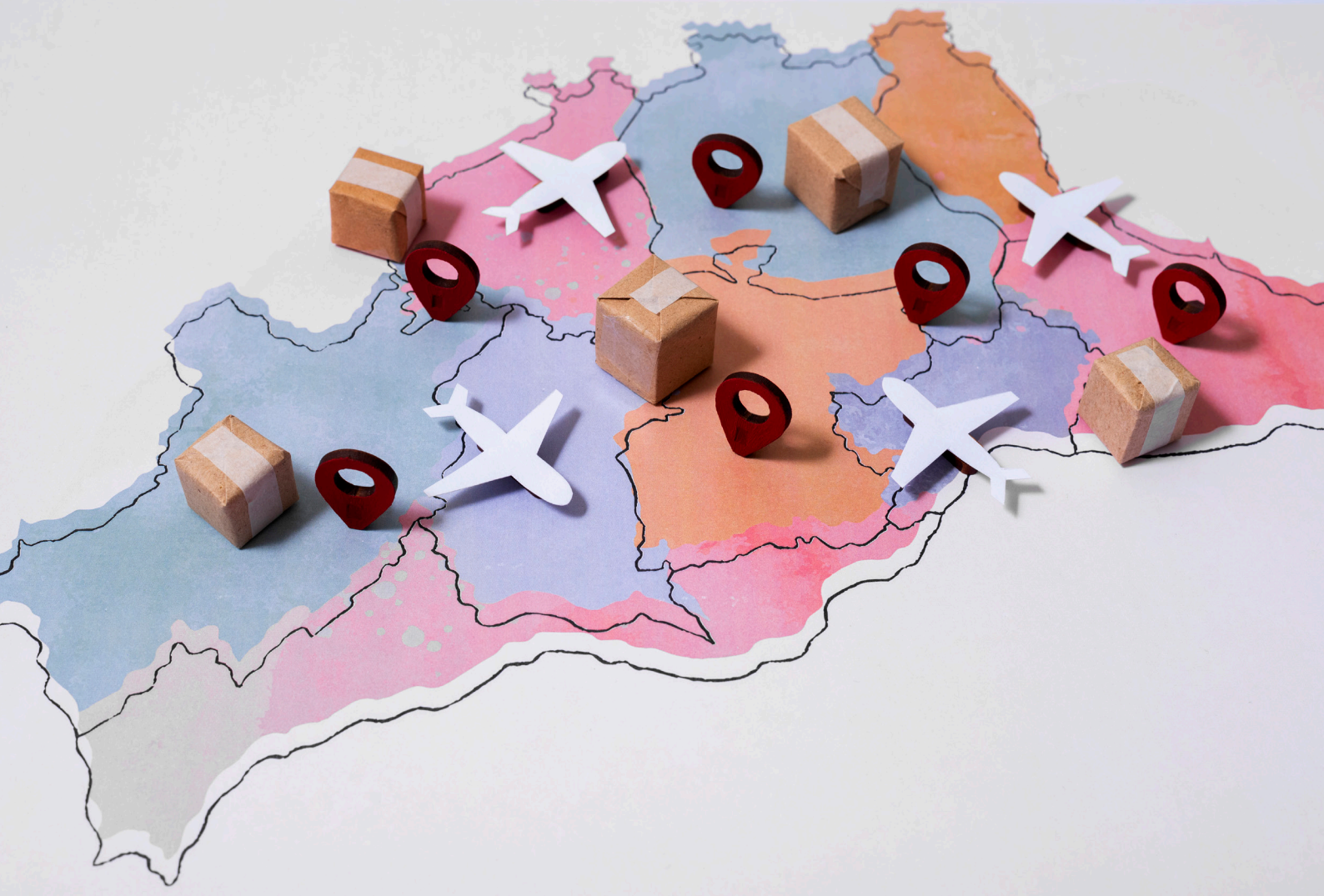
ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้เขียน

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาแบบจำลองนี้ยังมีจุดที่ต้องพิจารณา โดยเฉพาะการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีมาตรฐานต่างกัน อาทิ ข้อมูลการบริโภคภาคเอกชนที่ใช้มาตรฐาน Classification of Industrial Consumption by Purpose (COICOP) หรือข้อมูลรายจ่ายรัฐบาลที่ใช้มาตรฐาน Government Financial Statistics (GFS) ซึ่งทำให้ต้องมีการจัดการและปรับข้อมูลให้สอดคล้องกันก่อนนำมาประมวลผลในแบบจำลอง เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ออกมาเป็นไปตามหลักการสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน นอกจากนี้ หากในอนาคตต้องการขยายขอบเขตของสาขาการผลิตให้มากขึ้น อาจจะต้องใช้แหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้สามารถคำนวณและวิเคราะห์ผลกระทบได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งนี้ แบบจำลอง PRIME เป็นแบบจำลองเบื้องต้น ความน่าเชื่อถือและคุณภาพของผลการวิเคราะห์ ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ วิธีการสร้างตาราง และจำนวนสาขาการผลิต การนำไปใช้จำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อจำกัดนี้ด้วย

4. สรุป

การพัฒนาแบบจำลองผลกระทบทางเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและระดับสาขาการผลิตด้วยการใช้ Big Data ช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายการคลังที่มีความเฉพาะเจาะจงมีความแม่นยำและครบถ้วนมากกว่าแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาคดั้งเดิมที่มักใช้ในการวิเคราะห์ในระดับภาพรวมเท่านั้น แบบจำลองใหม่นี้ช่วยในการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในระดับภูมิภาคและสาขาการผลิตที่ละเอียดมากขึ้น อาทิ ผลกระทบจากโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ หรือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ EEC นอกจากนี้ยังช่วยในการออกแบบนโยบายเศรษฐกิจที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจไทยให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โดยรวมแล้ว แบบจำลองนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการวางแผนและออกแบบนโยบายเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาภูมิภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ อันมีส่วนในการกระตุ้นการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจไทยสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนและมีความเสถียรภาพมากขึ้น

สองดาวรุ่ง – ดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทย ปี 2567 กับทิศทางสินค้าส่งออกไทยปี 2568

ผู้เขียน นายธณัฐ พวงนวม เศรษฐกรชำนาญการ

ขอขอบคุณ ดร.พิสิทธิ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

ดร.พงศ์นคร โภชากรณ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค และ ดร.ยุทธิภูมิ จารุเสรี ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลอง

และประมาณการเศรษฐกิจการคลังที่ช่วยให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบทความนี้ อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิได้สะท้อนความคิดเห็นขององค์กรที่สังกัดแต่อย่างใด

บทสรุปผู้บริหาร

ภาคการส่งออกยังคงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยในปี 2567 ที่ผ่านมามูลค่าการส่งออกสินค้าและการนำเข้าสินค้ายังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปีก่อนหน้าตามการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เติบโตตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการขยายตัวของความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลก การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากปัญหาเงินเฟ้อที่ผ่อนคลายลง ค่าระวางขนส่งสินค้าทางเรือที่มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และการประสาน

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมผู้ประกอบการ รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ

ทั้งนี้ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ ยางพารา ข้าว ไม้สัก ไข่เย็น ไข่แข็ง และแปรรูป ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม อาหารสัตว์เลี้ยง และแผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้าอยู่ในกลุ่มดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2567

ในขณะที่อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำตาลทราย แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบ และผลไม้สด ไข่เย็น ไข่แข็งและแห้งอยู่ในกลุ่มดาวร่วงสินค้าส่งออกไทยในปี 2567

อย่างไรก็ดี การส่งออกในปี 2568 ยังคงมีปัจจัยที่ยังคงติดตามอย่างใกล้ชิดท่ามกลางปัญหา ภูมิรัฐศาสตร์และการแบ่งขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจการค้า ความแปรปรวนของสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ ปริมาณการค้าโลกที่ขยายตัวลดลง รวมทั้งค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มผันผวนท่ามกลางความเสี่ยงที่สูงขึ้นของตลาดการเงินโลก

1. บทนำ

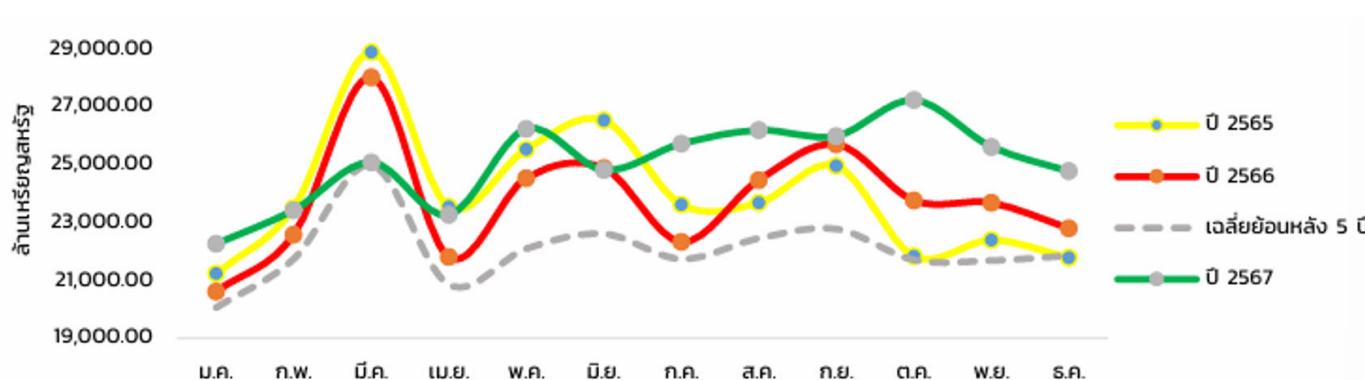
เป็นที่ทราบกันว่าภาคการส่งออกของไทยยังคงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยการส่งออกสินค้าไทยในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปัจจัยสนับสนุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ แม้ว่ามีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของภาคการส่งออกท่ามกลางสถานการณ์ความไม่แน่นอนบนภูมิรัฐศาสตร์และสงครามการค้าโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรที่เป็นส่วนขับเคลื่อนหลักในผลิตภัณฑ์ให้ภาคการส่งออกไทยสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง สำหรับบทความฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ดาวรุ่ง – ดาวร่วงสินค้าส่งออกไทย ปี 2567 รวมทั้งทิศทางสินค้าส่งออกไทย ปี 2568 สำหรับเป็นแนวทางในการรับมือกับสถานการณ์ภาคการค้าระหว่างประเทศซึ่งยังคงเป็นประเด็นที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป

2. สถานการณ์ด้านการค้าระหว่างประเทศของไทยในช่วงปี 2567 ที่ผ่านมา

ในช่วงปี 2567 ที่ผ่านมา พบว่า ภาวการณ์ส่งออกสินค้ามีมูลค่า 300,529.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวที่ร้อยละ 5.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่ภาวการณ์นำเข้าสินค้ามีมูลค่า 306,809.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวที่ร้อยละ 6.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จึงส่งผลให้ดุลการค้าทั้งปี 2567 ขาดดุล 6,280.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ¹ โดยเมื่อพิจารณาสถานการณ์ด้านการส่งออกสินค้าของไทยในช่วงไตรมาสแรกของปี 2567 พบว่า หดตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.6 โดยมีสาเหตุมาจากผลกระทบของปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) ที่ตึงเครียดในหลายพื้นที่ของโลก และการฟื้นตัวที่ล่าช้าของประเทศคู่ค้าที่เผชิญกับอัตราดอกเบี้ยที่สูงอย่างยาวนาน ตลอดจนสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนซึ่งส่งผลให้การส่งออกผลไม้ของไทยสู่ตลาดได้น้อยลงและล่าช้ากว่าปีก่อนหน้า

1 อ้างอิงจากสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยรายงานตัวเลขตามหลักสถิติการค้าระหว่างประเทศ (Custom Basis)

ภาพที่ 1 แนวโน้มการส่งออกสินค้าของไทย ปี 2565 – 2567

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

อย่างไรก็ดี สถานการณ์การส่งออกของไทยได้ทยอยฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 เป็นต้นมาจากนโยบายการทยอยปรับลดดอกเบี้ยของประเทศคู่ค้า การชะลอตัวของเงินเฟ้อที่ส่งผลให้การบริโภคฟื้นตัวขึ้นอีกครั้ง รวมทั้งภาวการณ์ผลิตที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับกับพลวัตใหม่ทางการค้าที่จะเกิดขึ้น

ในปี 2568 ภายหลังจากที่นายโดนัลด์ ทรัมป์ กลับมาเป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) ในสมัยที่สอง นอกจากนี้ ยังมีสาเหตุจากปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วโลกที่ทำให้หลายประเทศดำเนินนโยบายการรักษาความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) จึงส่งผลกระทบเชิงบวกต่อภาวการณ์ส่งออกสินค้าโดยเฉพาะสินค้าเกษตรของไทย รวมทั้งสถานการณ์ค่าเงินบาทที่กลับมา

อ่อนค่าอีกครั้ง ซึ่งกลายเป็นปัจจัยบวกที่ช่วยสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าไทย ตลอดจนการทำงานเชิงรุกด้านการส่งออกระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศมากขึ้นผ่านกิจกรรมส่งเสริมรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกทางการค้าเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการส่งออกที่ส่งผลให้การส่งออกของไทยสามารถบรรลุเป้าหมายการส่งออกได้ตามที่กำหนด โดยหากวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งออกสินค้าของไทยในปี 2567 พบว่า มีทั้งปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่ส่งผลต่อการส่งออกสินค้าของไทย โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 ปัจจัยสนับสนุน

1) การฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เติบโตตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมทั้งการขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) โดยกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง นำโดยการส่งออกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และแผงสวิตช์ไฟฟ้าและแผงควบคุมกระแสไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้ความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเทคโนโลยีด้านการสื่อสารเพิ่มขึ้น

2) การขยายตัวของความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลก ซึ่งหลายประเทศได้มีการออกมาตรการการสำรองสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหาร เนื่องจากความกังวลต่อการขาดแคลนอาหาร จากปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องและยาวนานทำให้สินค้าอาหารของไทยได้รับประโยชน์จากมาตรการดังกล่าว ประกอบกับมาตรการระงับการส่งออกข้าวของอินเดียที่ทำให้ไทยเข้าไปทดแทนอุปทานของตลาดในส่วนที่หายไปได้

3) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากปัญหาเงินเฟ้อผ่อนคลายลง ซึ่งหลายประเทศทั่วโลกได้ดำเนินมาตรการผ่อนคลายทางการเงินเพื่อกระตุ้นการบริโภค จึงเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมความต้องการสินค้ามากขึ้น

4) ค่าระวางขนส่งสินค้าทางเรือที่มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปี 2566 จากปัญหาความไม่สงบบริเวณทะเลแดงที่กระทบต่อการขนส่งสินค้าเริ่มคลี่คลายลง ซึ่งช่วยลดต้นทุนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของผู้ส่งออก

5) การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมผู้ประกอบการ รวมทั้งแก้ไขอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ

2.2 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค

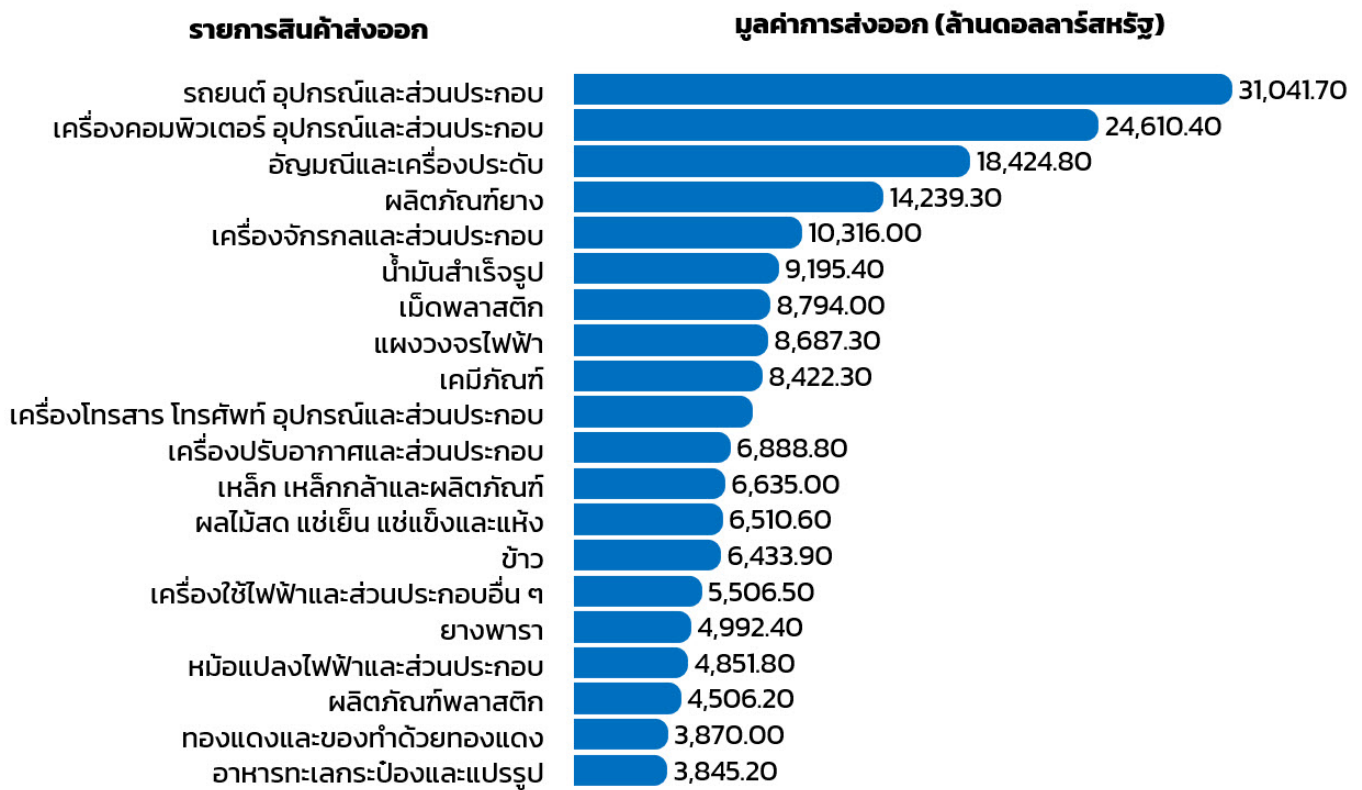
- 1) ความไม่แน่นอนจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ทั้งสงครามรัสเซีย-ยูเครนและในตะวันออกกลางที่รุนแรงมากขึ้น โดยส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันและห่วงโซ่อุปทานการขนส่ง
- 2) อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทที่ผันผวน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าส่งออก และรายรับของผู้ประกอบการส่งออกในสกุลเงินบาท
- 3) ปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตรทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้น้อยลง และอาจทำให้ปริมาณสินค้าไม่เพียงพอต่อการส่งออก

3. วิเคราะห์दारรุ่ง – ดารรุ่งสินค้าส่งออกไทย ปี 2567

หากพิจารณามูลค่าการส่งออกเมื่อหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัยแล้วพบว่าภาคการส่งออกสินค้ามีมูลค่า 264,676.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวที่ร้อยละ 5.4 ประกอบด้วยหมวดสินค้าส่งออกที่มีสัดส่วนมากที่สุดคือสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 79.0 ของมูลค่าการส่งออกรวม ในขณะที่สินค้าเกษตรมีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกสินค้าเป็นอันดับที่สอง ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 9.6 ของมูลค่าการส่งออกรวม รองมาด้วยสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกสินค้าเป็นอันดับที่สาม โดยมีสัดส่วนร้อยละ 7.8 ของมูลค่าการส่งออกรวม และสินค้าแร่และเชื้อเพลิงมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 3.6 ของมูลค่าการส่งออกรวม ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอันดับสินค้าส่งออกที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด 20 อันดับแรก ซึ่งมีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกถึงร้อยละ 65.1 ของมูลค่าการส่งออกรวม ประกอบด้วย รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป เม็ดพลาสติก แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ข้าว เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ยางพารา หม้อแปลงไฟฟ้า และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ทองแดงและของทำด้วยทองแดง และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อนำสินค้าส่งออกใน 20 อันดับข้างต้นมาวิเคราะห์สินค้าส่งออกที่มีส่วนผลักดันและกีดกันการส่งออกไทยตามการประมวลผลด้วยวิธี Contribution to Growth (YoY) พบว่า มูลค่าของการส่งออกที่ขยายตัวร้อยละ 5.4 เป็นผลมาจากการขยายตัวของการส่งออกในเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร

ภาพที่ 2 20 อันดับสินค้าส่งออกของไทยที่มีมูลค่าสูงสุด ปี 2567

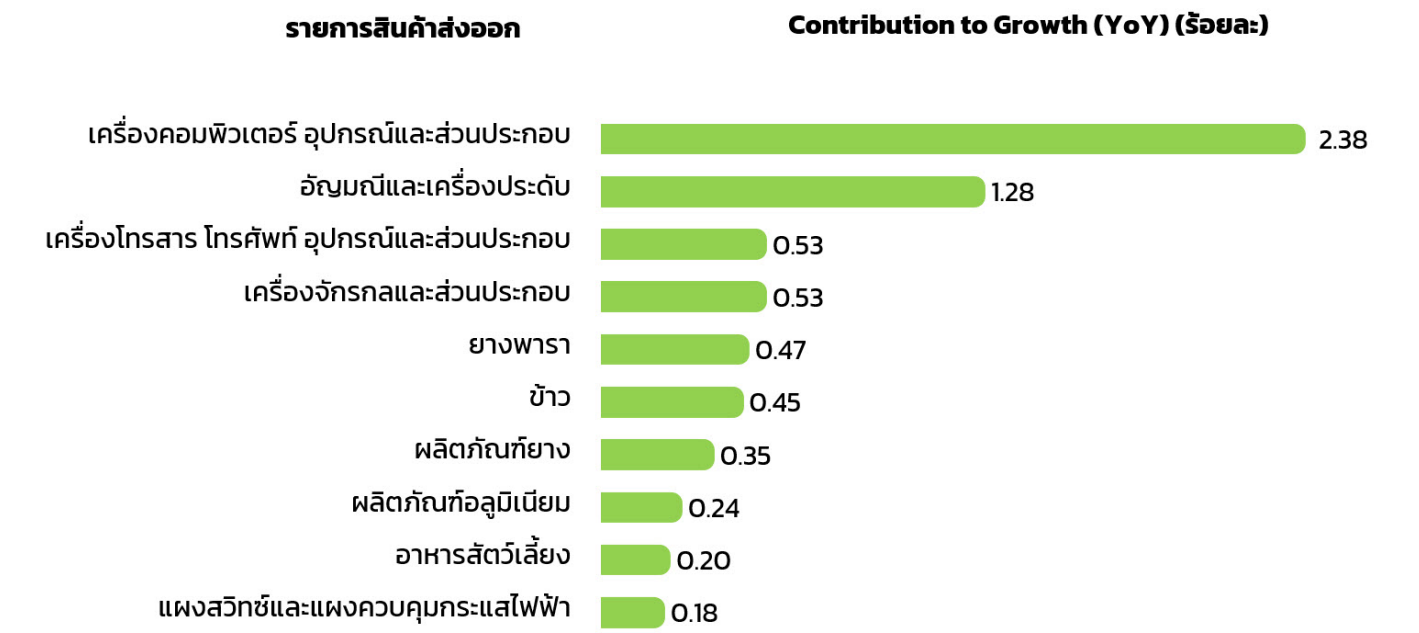

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม อาหารสัตว์เลี้ยง และแผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สินค้าส่งออกในกลุ่มดังกล่าวเป็นดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2567 ที่ผ่านมา เนื่องจากมูลค่าการส่งออกในสินค้ากลุ่มดังกล่าวมีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกที่สูงและมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกที่สูงตามไปด้วย

ในขณะที่สินค้าที่กีดตันการส่งออกในปี 2567 ได้แก่ อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำตาลทราย แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบ และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สินค้าส่งออกในกลุ่มดังกล่าวเป็นดาวร่วงสินค้าส่งออกไทยในปี 2567 ที่ผ่านมา เนื่องจากมูลค่าการส่งออกในสินค้ากลุ่มดังกล่าวแม้มีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกที่สูงแต่กลับมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกที่ต่ำ

ภาพที่ 3 สินค้าส่งออกสำคัญที่มีส่วนผลักดันการส่งออกในปี 2567 (Contribution to Growth)

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

นอกจากนี้ หากวิเคราะห์ดาวรุ่ง – ดาวร่วงสินค้าส่งออกไทย ปี 2567 ตามอัตราขยายตัวและหดตัวในแต่ละของหมวดสินค้าส่งออกสำคัญ ซึ่งไปประกอบด้วยกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มสินค้าเกษตร เนื่องจากสินค้าทั้ง 2 กลุ่มข้างต้นมีส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อมูลค่าการส่งออกรวมที่สูงถึงร้อยละ 88.6 ของมูลค่าการส่งออกรวม โดยสามารถจำแนกรายละเอียดได้ ดังต่อไปนี้

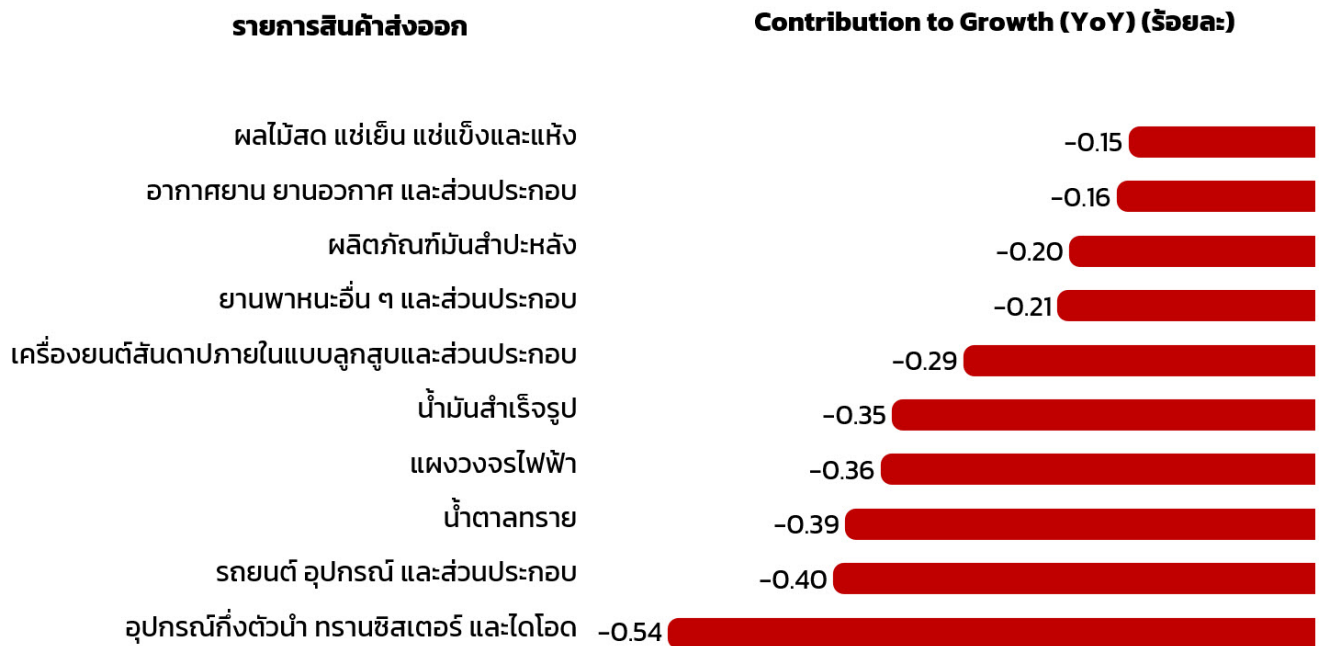
3.1 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมในปี 2567 มีมูลค่า 237,461.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 79.0 ของมูลค่าการส่งออกรวม ขยายตัวร้อยละ 5.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัวและหดตัว ดังนี้

1) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัว

(1) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบขยายตัวจากความต้องการซื้อสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกตามวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าสู่ช่วงขาขึ้น ประกอบกับกระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทำให้ความต้องการสินค้าเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เข้ามามีบทบาท

ภาพที่ 4 สินค้าส่งออกสำคัญที่มีส่วนกดดันการส่งออกในปี 2567 (Contribution to Growth)

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำคัญในหลายภาคส่วน รวมถึงการเฟื่องฟูของเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ซึ่งมาพร้อมกับการเติบโตของเกมออนไลน์และวิถีชีวิตแบบใหม่โดยผู้คนนิยมทำงานนอกสถานที่เพิ่มมากขึ้น

(2) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบขยายตัวตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญ โดยส่งผลให้เกิดการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมการผลิตและการลงทุนในโรงงานเครื่องจักรกลและโครงสร้างพื้นฐานมากขึ้นควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการทางสิ่งแวดล้อมที่ทวีความเข้มข้นขึ้นทำให้ภาคธุรกิจต้องปรับตัว และเปลี่ยนรูปแบบการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืนมากขึ้น ส่งผลให้ความต้องการในสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอุปสงค์ในเครื่องจักรกลผลิตไฟฟ้าพลังงานทางเลือก เช่น กังหันลมไฟฟ้า เครื่องกังหันไพพ่น และกังหันอื่น ๆ ซึ่งขยายตัวดีในตลาดสหรัฐฯ อินเดีย จีน เมียนมา และสิงคโปร์

(3) เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบขยายตัวตามพฤติกรรมของผู้บริโภคที่นิยมใช้สมาร์ทโฟนเพื่อใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ที่มาพร้อมกับการเติบโตของเทคโนโลยีเครือข่ายไร้สาย 5G ควบคู่ไปกับกิจกรรมส่งเสริมการขายในหลากหลายรูปแบบในราคาที่เข้าถึงได้ง่าย ส่งผลให้สินค้าโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบเป็นที่ต้องการในตลาดมากขึ้น

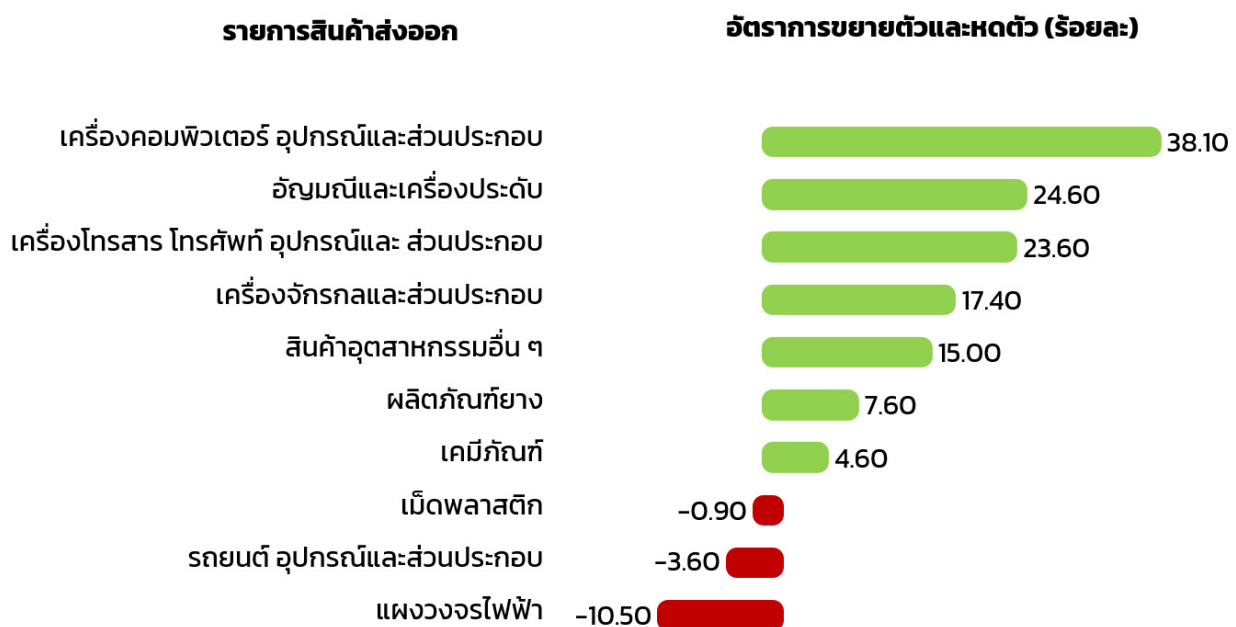
2) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่หดตัว

สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่หดตัว ได้แก่ อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด ซึ่งเผชิญกับอุปทานส่วนเกินของจีนในตลาดโลก รวมทั้งรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบที่ได้รับแรงกดดันจากกำลังซื้อที่หดตัวและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคไปใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ที่ไทยยังส่งออกได้น้อย และแผงวงจรไฟฟ้าที่หดตัวในช่วงครึ่งปีแรกจากอุปสงค์ที่ชะลอตัวจากจีน ซึ่งเป็นตลาดหลักที่เศรษฐกิจฟื้นตัวช้า แม้ว่าจะกลับมาฟื้นตัวในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2567 โดยมีปัจจัยกดดันจากฐานตัวเลขในปีก่อนที่สูงกว่าโดยเปรียบเทียบ และปริมาณสินค้าในตลาดโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง ประกอบกับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้าที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนราคาสินค้า รวมถึงกระแสความต้องการสินค้าที่เปลี่ยนแปลงไป

3.2 กลุ่มสินค้าเกษตร

การส่งออกสินค้าเกษตรในปี 2567 มีมูลค่า 28,827.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.6 ของมูลค่าการส่งออกรวม และขยายตัวร้อยละ 7.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัวและหดตัว ดังนี้

ภาพที่ 5 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัวและหดตัวจากการส่งออกในปี 2567

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

1) สินค้าเกษตรสำคัญที่ขยายตัว

(1) ยางพาราขยายตัวตามความต้องการใช้ยางธรรมชาติจากอุตสาหกรรมต่อเนื่องของในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน และอินเดีย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ และยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ซึ่งมีการจัดตั้งโรงงาน ล้อยาง การลงทุนของค่ายรถยนต์ไฟฟ้า (EV) และความต้องการชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์เพื่อซ่อมบำรุงจากการเปิดประเทศในภาคท่องเที่ยวและเชิงพาณิชย์ ขณะที่ความต้องการใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์โดยเฉพาะถุงมือยาง เครื่องมือทางการแพทย์ และอุปกรณ์ยางพาราเพื่อสุขอนามัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองสังคม ผู้สูงอายุในหลายประเทศ ประกอบกับปริมาณการผลิตยางของประเทศคู่แข่งมีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ จากการที่เกษตรกรหันไปปลูกปาล์มน้ำมันและทุเรียนทดแทน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงาน ปัญหาสภาพอากาศ และปัญหาโรคใบร่วงยางพารา

(2) ข้าวขยายตัวจากอุปสงค์ของตลาดโลกที่สูงขึ้นตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวในหลายประเทศเพิ่มขึ้น หนุนความต้องการจากธุรกิจร้านอาหาร โรงแรม ประกอบกับอุปสงค์จากอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตอาหารที่มีความต้องการข้าวเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบแปรรูปอาหารมากขึ้น ขณะที่หลายประเทศนำเข้าข้าวเพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับความต้องการบริโภคภายในประเทศ บรรเทาผลกระทบจากเงินเฟ้อด้านอาหาร และชดเชยผลผลิตที่ลดลงจากปัญหาสภาพอากาศ รวมทั้งนำเข้าคลังสินค้าตามนโยบายการรักษาความมั่นคงทางอาหารของประเทศเนื่องจากความกังวลต่อภาวะยืดเยื้อของปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ นอกจากนี้ มาตรการระงับการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมัติของอินเดีย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนปี 2566 ถึงเดือนกันยายนปี 2567 ส่งผลให้ผู้นำเข้าบางส่วนที่เป็นคู่ค้าของอินเดีย เช่น สหรัฐฯ อินโดนีเซีย อิรัก ฟิลิปปินส์ และแอฟริกาใต้ หันมาสั่งซื้อข้าวจากไทยมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้ราคาข้าวของไทยปรับตัวสูงขึ้นด้วย

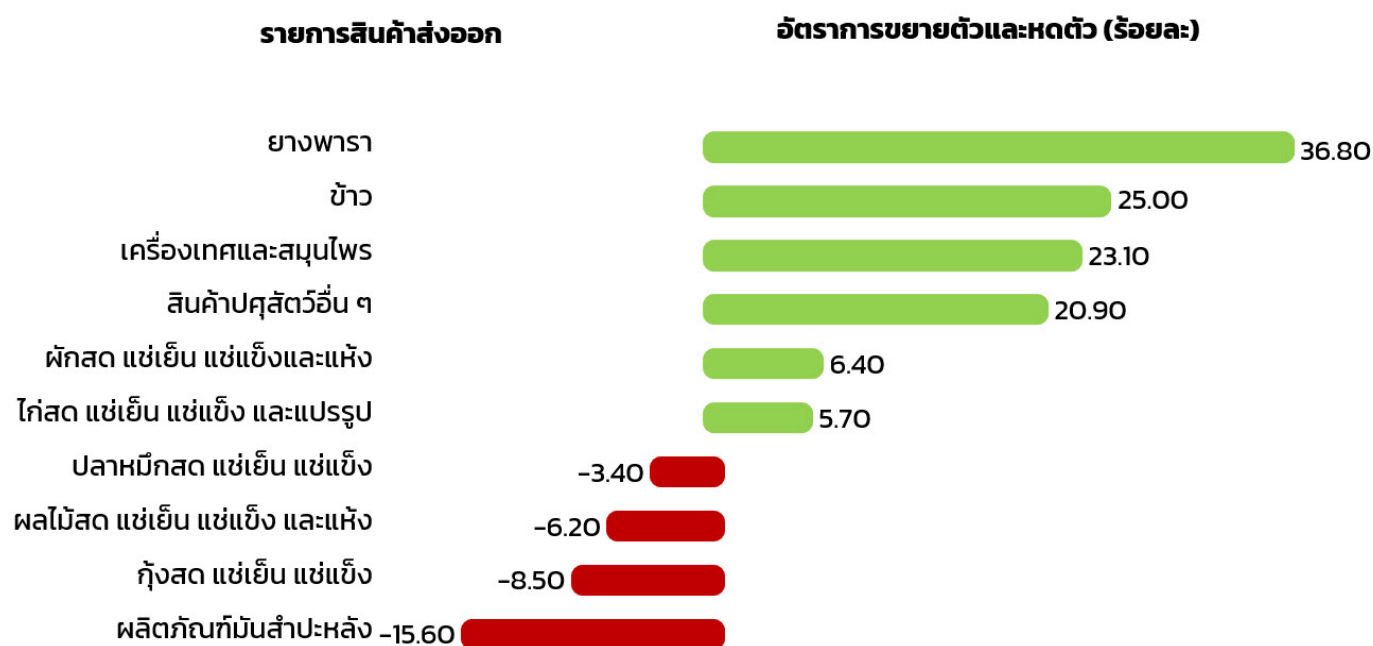
(3) ไก่สด แช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูปขยายตัวได้ดีในตลาด ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ และฮ่องกง เนื่องจากไทยเป็นแหล่งนำเข้าทดแทนผลผลิตของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก โดยเฉพาะสหราชอาณาจักร (ตลาดส่งออกไก่อันดับ 2) ได้รับผลกระทบจากไข้หวัดนกที่ระบาดในยุโรป ส่งผลต่ออุปทานไก่ในประเทศ รวมถึงต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบและพลังงาน หนุนการนำเข้าไก่แปรรูปจากไทยซึ่งมีต้นทุนต่ำกว่า ขณะที่สิงคโปร์ซึ่งเดิมพึ่งพาการนำเข้าไก่จากมาเลเซียเป็นจำนวนมาก หันมานำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง แต่ที่มาเลเซียที่เผชิญปัญหาด้านการผลิตและการส่งออก อีกปัจจัยหนึ่งคือไก่เป็น

ผลิตภัณฑ์ อาหารที่ให้โปรตีนสูง ไขมันต่ำ สอดรับกระแสรักสุขภาพในปัจจุบัน อีกทั้งยังได้รับแรงหนุนจากการฟื้นตัวของธุรกิจร้านอาหารและภาคท่องเที่ยวส่งผลให้มีความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น

2) สินค้าเกษตรที่สำคัญหดตัว

สำหรับสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญหดตัว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง โดยในปี 2567 ผลผลิตมันสำปะหลังมีปริมาณน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ราคาหัวมันสำปะหลังสดปรับตัวในระดับสูง ส่งผลต่อการผลิตผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังอื่น ๆ ประกอบกับจีน (คู่ค้าสำคัญ) มีการนำเข้ามันเส้นและแป้งมันจากไทยลดลง โดยหันไปนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านกลุ่ม CLMV ซึ่งจีนได้เข้าไปลงทุนในพื้นที่เพาะปลูกและโรงงานแปรรูปมันสำปะหลังขึ้นต้นมากขึ้น นอกจากนี้ จีนมีผลผลิตข้าวโพดเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ราคาข้าวโพดซึ่งเป็นสินค้าทดแทนปรับตัวลดลงทำให้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบหันไปใช้ข้าวโพดมากขึ้น

ภาพที่ 6 สินค้าสินค้าเกษตรสำคัญที่ขยายตัวและหดตัวจากการส่งออกในปี 2567

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ดังนั้น จากการวิเคราะห์สินค้าส่งออกจากอัตราขยายตัวและหดตัวในแต่ละของหมวดสินค้าส่งออกสำคัญจากกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มสินค้าเกษตรที่มีสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกต่อมูลค่าการส่งออกรวมที่สูงสะท้อนได้ว่า กลุ่มดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2567 ประกอบไปด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ ยางพารา ข้าว และไก่สดแช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูป ในขณะที่กลุ่มดาวร่วงสินค้าส่งออกไทยในปี 2567 ประกอบไปด้วย อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง

4. ทิศทางภาคการส่งออกสินค้าไทย ปี 2568

แม้ว่าในปี 2568 ภาวะเศรษฐกิจโลกจะมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงท่ามกลางความเสี่ยงของสถานการณ์การค้าและการลงทุนของโลกจากผลกระทบของนโยบายกีดกันการค้าของหลายประเทศที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น หลายหน่วยงานจึงมีมุมมองต่อแนวโน้มการส่งออกในปี 2568 ว่าจะขยายตัวในช่วงระหว่างร้อยละ 1.8 ถึงร้อยละ 3 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง คาดการณ์มูลค่าการส่งออกไทยทั้งปี 2568 ณ เดือนเมษายน 2568 ว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.8 – 2.8)² ในขณะที่กระทรวงพาณิชย์มีเป้าหมายการส่งออก (Working Target) ที่ร้อยละ 2.5 (ค่ากลาง 2 – 3) โดยมีปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยกดดัน ดังนี้

4.1 ปัจจัยสนับสนุน

1) การทยอยฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของภาวะเศรษฐกิจและการค้าโลกซึ่งมีปัจจัยหนุนสำคัญจากอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยทั่วโลกที่ทยอยลดลง หลังจากที่ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจหลักมีทิศทางการผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีอุปสงค์สินค้านำเข้าจากประเทศคู่ค้ามากขึ้น

2) ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารทั่วโลกจากความกังวลด้านความมั่นคงทางอาหารท่ามกลางปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเด็นภูมิรัฐศาสตร์ที่มีความไม่แน่นอน และยังอาจได้ปัจจัยหนุนจากราคาสินค้าเกษตรที่ปรับเพิ่มขึ้นตามปริมาณผลผลิตในตลาดโลกที่ผันผวนและไม่เพียงพอจากภาวะสภาพอากาศแปรปรวนในบางช่วง

2 อ้างอิงจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ณ เดือนเมษายน 2568 โดยประมาณการตัวเลขตามหลักสถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP)

3) ความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการลงทุนเพื่อพัฒนาและเปลี่ยนผ่านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ซึ่งสนับสนุนความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องในกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ รวมถึงการเติบโตของธุรกิจ Data Center ที่ส่งผลดีต่อความต้องการใช้ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์

4) อาณานิคมจากการย้ายฐานการผลิตของผู้ประกอบการต่างชาติจากเพื่อลดผลกระทบนโยบายกีดกันทางการค้า การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ต่อประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะกับจีนที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นทำให้ยังคงมีความต้องการย้ายฐานการผลิตมายังไทยเพิ่มเติม ส่งผลดีต่อการส่งออกในกลุ่มสินค้าที่จีนมีการลงทุนในไทยอยู่แล้ว³ อาทิ โซลาร์เซลล์ ชิ้นส่วนกล่องดิจิทัล ภูมิทางการแพทย์ ภูมิอย่าง น้ำผลไม้ อุปกรณ์โทรทัศน์ แผงวงจรพิมพ์ PCA และของเล่น เป็นต้น

5) มาตรการผลักดันการส่งออกของภาครัฐร่วมกับภาคเอกชน ตาม 10 นโยบายผลักดันการส่งออกไทยปี 2568⁴ เช่น การสร้างความพร้อมของไทยในด้านการค้าและการลงทุน การเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมใหม่ และพร้อมที่จะเดินหน้าทำเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) กับทุกประเทศ ตลอดจนเน้นการโปรโมตสินค้าและบริการตามนโยบายผลักดันซอฟต์แวร์ไทยไปสู่อุตสาหกรรม

4.2 ปัจจัยกดดัน

1) ปัญหาภูมิรัฐศาสตร์และการแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจการค้าทั้งสงครามรัสเซีย-ยูเครน และสงครามในตะวันออกกลางที่มีแนวโน้มยืดเยื้ออาจสร้างความผันผวนต่อราคาน้ำมัน ค่าระวางเรือและห่วงโซ่อุปทานการขนส่ง รวมถึงสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ-จีน ที่อาจนำมาซึ่งการตั้งกำแพงภาษีหรือนโยบายกีดกันทางการค้าระหว่างกันและระหว่างชาติพันธมิตรเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนบทบาทจากการรวมกลุ่มของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่ เช่น BRICS อาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการค้าของหลายประเทศทั่วโลก

3 อ้างอิงจาก <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/economy/Pages/Tradewar-CIS3531-KR-28-10-24.aspx>

4 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนด 10 นโยบายในการผลักดันการส่งออกไทยในปี 2568 ได้แก่ (1) ผลักดันการส่งออกปี 2568 ให้เติบโตได้ร้อยละ 2-3 (2) ivotต่อสถานการณ์การค้าและการลงทุน (3) เศรษฐกิจไทยกลับมาเป็นบวกต่อเนื่อง (4) ไทยพร้อมทำ FTA กับทุกประเทศ (5) พร้อมเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมใหม่ (6) รีแบรนด์ Thai SELECT ให้เข้าใจง่ายคล้ายมิชลินสตาร์ (7) สร้าง Thailand Brand สร้างความมั่นใจให้ผู้ซื้อ (8) ดึงดูดคนทั่วโลกด้วยเสน่ห์ของไทย (Soft Power) (9) ทูตพาณิชย์ต้องมีความริเริ่มสร้างสรรค์ มองเห็นโอกาสใหม่ๆ ร่วมมือกับพาณิชย์จังหวัด และ (10) กระทรวงพาณิชย์ ยุค 80:20 โดย 80% มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการและเกษตรกร และ 20% เน้นการกำกับดูแลเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางการค้า

2) ความแปรปรวนของสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ โดยไทยมีโอกาที่จะเผชิญภาวะลานีญาต่อเนื่องจนถึงต้นปี 2568 ซึ่งจะทำให้เกิดฝนตกหนักและอุทกภัย ส่งผลกระทบเชิงพื้นที่และห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร ขณะที่ ในช่วงครึ่งหลังของปีอุณหภูมิมิแนวโน้มสูงขึ้นต่อเนื่องจนอาจทำให้เผชิญกับภาวะภัยแล้งกระทบผลผลิตสินค้าเกษตร

3) ปริมาณการค้าโลกที่ขยายตัวลดลง จากผลกระทบการใช้นโยบายกีดกันทางการค้าและการลงทุนของหลายประเทศ โดยเฉพาะนโยบายกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ และการตอบโต้ของประเทศต่าง ๆ ที่จะกระทบบรรยากาศการค้าระหว่างประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ ประเมินว่า ผลของมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ จะกระทบการค้าโลกรุนแรงขึ้นในช่วงครึ่งปีหลัง

4) ค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มผันผวนท่ามกลางความเสี่ยงที่สูงขึ้นของตลาดการเงินโลก โดยความเสี่ยงและความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ทั้งนโยบายภาษีและมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี ที่อาจส่งผลกระทบต่อทิศทางการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งความไม่แน่นอนดังกล่าวส่งผลกระทบต่อรายได้และกำไรของผู้ประกอบการส่งออกในรูปแบบเงินบาท และกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าส่งออก

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์แนวโน้มดาวรุ่ง – ดาวร่วงสินค้าส่งออกไทยในปี 2568 ด้วย Heatmap Analysis พบว่า สินค้าที่ยังคงมีแนวโน้มที่จะเป็นดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2568 ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ ในขณะที่รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ยังคงเป็นสินค้าที่มีแนวโน้มที่จะเป็นดาวร่วงสินค้าส่งออกไทยในปี 2568 ภายใต้ปัจจัยกดดันจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์และการแบ่งขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจการค้าที่ส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกขยายตัวลดลง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป

5.บทสรุป

โดยสรุปเมื่อพิจารณาดาวรุ่ง – ดาวร่วงสินค้าส่งออกไทย ปี 2567 จากการวิเคราะห์สินค้าส่งออกที่มีส่วนผลักดันและกดดันการส่งออกไทยตามการประมวลผลด้วยวิธี Contribution to Growth (YoY) ในภาพรวมรวมทั้งการพิจารณาอัตราขยายตัวและหดตัวในแต่ละของหมวดสินค้าส่งออกสำคัญจากกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มสินค้าเกษตร พบว่า กลุ่มดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2567 ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ

เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์
ยางพารา ข้าว ไม้สัก ไข่เย็น ไข่แข็ง และแปรรูป ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม อาหารสัตว์เลี้ยง และแผงสวิทช์
และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า ซึ่งเป็นไปตามการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เติบโต

ภาพที่ 7 Heatmap Analysis แสดงรายการสินค้าส่งออกสำคัญในปี 2566 – 2568
(มีนาคม 2568)

THTotal Export	Share 2024	YTD	2024												YTD	2025			YTD	Contribution
		2023	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec	2024	Jan	Feb	Mar	2025	Monthly
1 รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	10.3	32,184.3	2,514	2,420	2,700	2,365	2,584	2,926	2,539	2,847	2,474	2,366	2,810	2,497	31,041.6	2,101	2,528	2,851	7,479.4	
%yoy		13.1	-2.7	-5.3	-12.4	19.8	-4.6	13.7	-12.8	0.4	-9.8	-16.8	4.8	-7.2	-3.6	-16.5	4.5	5.6	-2.0	0.6
2 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	8.2	17,819.8	1,478	1,550	1,990	1,603	2,102	2,292	2,002	2,181	2,365	2,179	2,234	2,634	24,610.4	2,143	2,345	3,586	8,073.9	
%yoy		-13.9	32.2	24.9	-11.8	62.0	44.5	22.0	82.6	74.7	25.5	77.5	40.8	43.5	38.1	45.0	51.3	80.2	60.9	6.4
3 ดัชนีอิเล็กทรอนิกส์ประกอบ	6.1	14,787.2	1,166	1,866	1,083	801	1,408	1,247	1,729	1,130	2,016	2,967	1,567	1,444	18,424.8	2,902	3,255	2,622	8,778.9	
%yoy		-2.1	59.1	50.8	-52.6	-37.8	35.1	34.2	114.3	40.8	-6.5	88.1	63.5	48.6	24.6	148.9	74.5	142.1	113.3	6.1
4 ผลิตภัณฑ์ยาง	4.7	13,236.9	1,071	1,087	1,175	1,019	1,079	1,064	1,211	1,270	1,208	1,325	1,398	1,333	14,239.3	1,285	1,271	1,382	3,937.8	
%yoy		-4.5	3.5	-4.1	-6.9	14	-8.7	-7.9	13.8	14.9	15.7	27.2	24.8	22.5	7.6	19.9	16.9	17.7	18.1	0.8
5 น้ำมันสำเร็จรูป	3.1	10,194.1	741	613	700	645	760	852	922	941	707	875	791	649	9,195.4	709	591	644	1,943.7	
%yoy		0.6	5.2	-9.5	-5.9	-21.3	-0.5	2.8	35.5	1.0	-29.8	-21.4	-16.3	-33.7	-9.8	-4.3	-3.6	-8.0	-5.4	-0.2
6 แผงวงจรไฟฟ้า	2.9	9,701.6	722	653	663	656	720	686	690	747	843	765	792	750	8,687.4	787	816	939	2,541.2	
%yoy		4.2	-1.9	-13.2	-18.2	-9.2	-11.9	-21.4	-8.7	-33.2	1.2	1.9	3.9	-2.6	-10.5	9.0	24.8	41.5	24.7	1.1
7 เม็ดพลาสติก	2.9	8,877.6	664	699	726	727	775	719	783	774	739	761	707	719	8,794.0	692	708	782	2,181.1	
%yoy		-16.9	-0.3	-2.7	-13.7	0.5	-0.4	-6.3	6.9	-3.3	-5.2	4.8	2.2	10.3	-0.9	4.1	1.3	7.6	4.4	0.2
8 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	3.4	8,791.2	705	707	766	889	798	881	794	976	919	1,033	906	942	10,316.0	903	859	899	2,660.9	
%yoy		0.4	9.1	-2.9	0.4	55.7	12.8	7.2	10.0	23.0	8.7	43.0	16.7	35.6	17.3	28.1	21.5	17.3	22.1	0.5
9 เม็ดกัมมันต์	2.8	8,056.0	629	566	674	609	763	704	791	754	682	778	766	705	8,422.3	670	677	717	2,063.9	
%yoy		-16.0	-1.6	-14.2	-11.0	-3.9	-3.2	-5.5	38.2	12.5	4.4	18.7	10.7	20.1	4.5	6.6	19.5	6.4	10.4	0.2
10 เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	2.2	6,952.6	610	602	660	570	517	492	559	527	512	525	543	519	6,635.0	496	522	662	1,681.1	
%yoy		-0.7	16.3	19.1	9.7	23.3	-14.2	-24.4	-2.4	-10.0	-7.6	2.2	-26.2	-19.4	-4.6	-18.6	-13.2	0.4	-10.2	0.0
รวม 10 รายการ	46.7	130,601.3	10,300	10,764	11,137	9,885	11,507	11,862	12,021	12,145	12,464	13,574	12,514	12,191	140,366.2	12,687	13,571	15,084	41,341.9	
อื่นๆ	53.3	154,472.8	11,960	12,655	13,937	13,372	14,723	12,944	13,700	14,037	13,519	13,648	13,094	12,574	160,163.3	12,590	13,136	14,465	40,190.4	
รวมทั้งสิ้น	100.0	285,074.1	22,260	23,419	25,075	23,257	26,230	24,806	25,721	26,182	25,983	27,222	25,608	24,766	300,529.5	25,277	26,707	29,548	81,532.4	
%yoy		-0.8	8.0	3.8	-10.5	6.7	6.9	-0.3	15.2	7.0	1.1	14.6	8.2	8.7	5.4	13.6	14.0	17.8	15.2	17.8

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) การขยายตัวของความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลกที่ออกมาตรการสำรองสินค้าเกษตรเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหาร (Food Security) และการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

เพื่ออำนวยความสะดวก ส่งเสริมผู้ประกอบการ และแก้ไขอุปสรรคที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ สำหรับกลุ่มดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2567 ได้แก่ อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด รอยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำตาลทราย แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องยนต์สันดาป ภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบ และผลไม้สด ไข่เย็น ไข่แข็งและแห้ง จากความไม่แน่นอน จากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทที่ผันผวน และปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศ

สำหรับปี 2568 การส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ยังคงมีแนวโน้มที่จะเป็นดาวรุ่งสินค้าส่งออกไทยในปี 2568 โดยเป็นผลมาจากการทยอยฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของภาวะเศรษฐกิจและการค้าโลก ความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อานิสงส์จากการย้ายฐานการผลิตของผู้ประกอบการต่างชาติเพื่อลดผลกระทบนโยบายกีดกันทางการค้า ตลอดจนมาตรการผลักดันการส่งออกของภาครัฐร่วมภาคเอกชน ตาม 10 นโยบายผลักดันการส่งออกไทยปี 2568 อย่างไรก็ดี มีปัจจัยที่ยังคงติดตามอย่างใกล้ชิดท่ามกลางปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ และการแบ่งขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจการค้า ความแปรปรวนของสภาพอากาศและภัยธรรมชาติ ปริมาณการค้าโลกที่ขยายตัวลดลง รวมทั้งค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มผันผวนท่ามกลางความเสี่ยงที่สูงขึ้นของตลาดการเงินโลก

บรรณานุกรม

- กระทรวงพาณิชย์.(2567). รายงานการค้าระหว่างประเทศของไทย ประจำปี 2567. สืบค้นจาก <https://tpso.go.th/document/2503-0000000001>
- กระทรวงการคลัง. (2568). ผลประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2568. สืบค้นจาก <https://www.fpo.go.th/main/Economic-report/Thailand-Economic-Projections/20967.aspx>
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2567). Trade War รอบใหม่ อาจเกิดการย้ายฐานการผลิตอีกระลอก ไทยคงได้อานิสงส์
- บางส่วนในอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนอยู่เดิม (กระแสนรศน์ ฉบับที่ 3531). สืบค้นจาก <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/economy/Pages/Tradewar-CIS3531-KR-28-10-24.aspx>
- สำนักข่าว NBT Connex. (2567). 10 นโยบายผลักดันการส่งออกปี 2568 ตั้งเป้าขยายตัว 2-3 %. สืบค้นจาก <https://thainews.prd.go.th/thainews/news/view/769481/?bid=2>

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

พิสิทธิ พัวพันธ์ : pisitp@mof.go.th

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค

พงศันคร โภชากรณ์ : p_pochakorn@hotmail.com

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง

ยุทธภูมิ จารุเศรณี : iam5111@msn.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ณัฐพล ศรีพจนารถ : kuhnju@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ

ปาริฉัตร คลั่งทอง : kparipari@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจและงานวิจัย

นรพัชร อัสวาลลภ : norabajra@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจภูมิภาค

สิริกัลยา เรืองอำนาจ : sirigunlaya@yahoo.com

ผู้รับผิดชอบรายภาคเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

ณัฐธิดา จันภักดี : fongnutdee@hotmail.com

ปิยพัชร ปรีหะจินดา : piyapatp214@gmail.com

พงศธร รัชชัยจิตรกุล : pongsathonr@fpo.go.th

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ธณัฐ พวงนวม : tanut1993@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

กิตติคุณ ชุมวรฐายี : kittikun.c@outlook.com

ชานน ลิ้มปรีประสิทธิ์พร : chanonlim.non@gmail.com

วาสนา บุญพุ่ม : wassana.bph@gmail.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwaphon@gmail.com

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

พุทธิสมบัติ ปานกุล : tongputtisombat@gmail.com

จิรัฏฐกาล รอดภัยปวง : jirattakarnmoji@gmail.com

ภาคการเงิน

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

อัตราแลกเปลี่ยน

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwaphon@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

ศิวจัน จีรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ภาคแรงงาน

สมิทธิ์ ชุตินา : smith208555@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

ธณัฐ พวงนวม : tanut1993@gmail.com

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

อิทธิพัฒน์ ประภาประเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

ศิวจัน จีรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ลภัส แจ่มแจ้ง : LAPUSJ@fpo.go.th

ด้านเสถียรภาพ

ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข : saksit.ssuk@gmail.com

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

วาสนา บุญพุ่ม : wassana.bph@gmail.com

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

สุธีรัตน์ จิรชุตกุล : suthirat@fpo.go.th

กวิน เอี่ยมตระกูล : kawin.iamtrakul@gmail.com

ประกอบ สุริเยนทรากกร : prakob.suriyentrakorn@gmail.com

อิทธิพัฒน์ ประภาประเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

กันตา สุขสาตร : holykanta@gmail.com

บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์ : boondharigac@fpo.go.th

ปัทม์ สุจิตรัตน์นันทน์ : papat19109@gmail.com

ออกแบบหน้าปกและจัดรูปเล่ม

กุสุมา จารุมณี : kusuma.charumani@gmail.com

63 *Years*

ส เสนอแนะอย่างมีหลักการ
ศ ศึกษาโดยไม่หยุดนิ่ง
ค คนคลังที่มีคุณภาพ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์: 02 273 9020